

KONTRA

Μάχη για τις
λεπτομέρειες του
εκλογικού αποτελέσματος

ΣΕΛΙΔΑ 3

Συνεχίζεται η κοροϊδία
των κούριερ από την
προεκλογική κυβέρνηση
του Τσίπρα

ΣΕΛΙΔΑ 13

Αντεπαναστατικός
κρετινισμός

ΣΕΛΙΔΑ 7

Μητσοτάκης: Ασυλο
τέλος

ΣΕΛΙΔΑ 10

Νέα κοροϊδία με τη
φέτα

ΣΕΛΙΔΑ 16

Παράνομα καταφύγια,
παράνομο εμπόριο
ζώων συντροφιάς και
φιλόζωοι... νεοναζιστές

ΣΕΛΙΔΑ 8

Φασισμό αποπνέει η
εισαγγελική πρόταση για την
άδεια του Δ. Κουφοντίνα

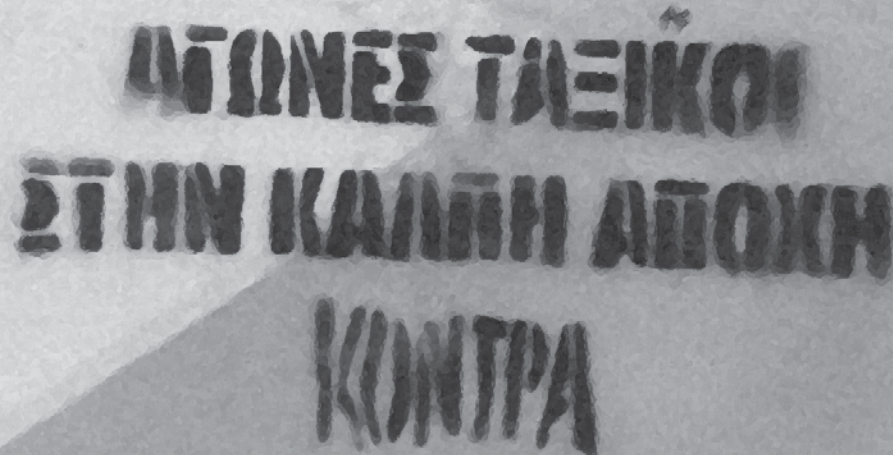
ΣΕΛΙΔΑ 9

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1013 - 6 Ιούλη 2019

www.eksegersi.gr

ΑΓΙΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΩΝ ΑΠΟΧΗ
KONTRA

Από Δευτέρα στα ίδια...

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Scripta... Verba...

Μας έλεγαν ότι δε θα τα καταφέρουμε και τα καταφέραμε.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Με τον ήλιο τα βγάζω, με τον ήλιο τα μπάζω, τι έχουν τα έρμα και ψοφούν;

Ο κ. Τσίπρας μου έστειλε SMS και μου ζήτησε συγγνώμη αμέσως μετά το αποτέλεσμα. Τον τιμά. Θα ήθελα να το έχει πει δημοσίως, αλλά και πάλι τον τιμά.

Δημήτρης Μαύρος

Ο Τσίπρας πήγε να φτιάξει «καλές σχέσεις» για το μέλλον και ο δημοσκόπος τον ξεφώνισε.

Γιατί να μη συνεργαστεί η ΝΔ με τον ΣΥΡΙΖΑ και με εμάς, αλλά όχι μόνο, αλλά στο πλαίσιο μιας εθνικής κυβέρνησης; Ίσως μια τέτοια συνεργασία δείξει σε όλους μας ότι η χώρα χρειάζεται κανόνες.

Γιώργος Παπανδρέου

Μην τον περνάτε για χαζό, την πολιτική πονηριά την έχει διδαχτεί εξ απαλών ονύχων.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος λογικός άνθρωπος που πιστεύει πως αυτό μπορεί να επιτευχθεί με κυβέρνηση μειοψηφίας. (...) Μια κυβέρνηση, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, που δεν θα ξέρει αν αύριο το πρωί τα όργανα του ΚΙΝΑΛ αποφασίσουν να τη ρίξουν. Τι κυβέρνηση θα είναι αυτή; Τι χώρα θα είναι αυτή;

Κωστής Χατζηδάκης

Τελικά, ο μεγάλος κίνδυνος αποψίλωσης του ΚΙΝΑΛ προέρχεται από τη ΝΔ που παίζει έξυπνα το χαρτί της αυτοδυναμίας.

Μπορείτε να σκεφτείτε τον Κυριάκο πρωθυπουργό και τον Αλέξη αντιπρόεδρο; Μια κυβέρνηση που θα έχει στην ίδια κυβέρνηση τον Αδωνι και τον Πολάκη;... Πόσο μακριά είναι ένα τέτοιο σενάριο; Πιο κοντά απ' ό,τι φανταζόμαστε αυτή τη στιγμή.

Θανάσης Μαυρίδης (liberal.gr)

Η κινδυνολογία απαιτεί γόνημη φαντασία και οι προπαγανδιστές της ΝΔ παίζουν τα ρέστα τους.

Ο κ. Μητσοτάκης δεν χρωστάει σε κανέναν ούτε την άνοδό του στην ηγεσία της Ν.Δ. ούτε και τη μετέπειτα πορεία του. Γνωρίζει, από οικογενειακά βιώματα του παρελθόντος, πόσο εφήμερος και δηλητηριώδης μπορεί να γίνει ο εναγκαλισμός με τη διαπλοκή.

Αλέξης Παπαχελάς

Τι άλλο θα γράψουν για να φτιάξουν το πορτρέτο του... αυτοδημιούργητου Κούλη; Μητσοτάκης και... δε χρωστάει σε κανέναν! Εκτός αν εννοούν ότι το τηλεφωνικό κέντρο το ξόφλησε τελικά στη Siemens...

ΡΙΠΕΣ

◆ Ξεχάστε την καγκελαρία ◆ Οβάλ γραφείο θα φτιάξει ο Κούλης! ◆ Και θα έχει ένα σύμβουλο για κάθε υπουργό ◆ Για να τους ελέγχει ◆ Τι άλλο θα διαβάσουμε ακόμα από τους παραμυθατζήδες του Θεοδωρικάκου; ◆ Βρήκαμε εθνικό ρόλο για τον Τσίπρα τώρα που θα πάψει να είναι πρωθυπουργός ◆ Προπονητής στην εθνική ομάδα ποδόσφαιρου ◆ Μπαλίτσα ξέρει και την Παναγία μια χαρά την επικαλείται ◆ Υπερτερεί και σε εξυπνάδα του Αναστασιάδη ◆ Ο ιδανικός λέμε ◆ Ο άχαστος! ◆ Η Κική Δημουλά διαβάζει ποιήματά της στην Ολγα Κεφαλογιάννη ◆ Τι θα πει δεν το πιστεύετε; ◆ Το έγραψε η ίδια η Ολγα στο facebook ◆ Κι επειδή φαντάστηκε ότι δε θα την πιστέψουν, έβαλε και φωτογραφία ◆ Η γριά με τη νυχτικιά και μ' ένα απλανές βλέμμα κι η Ολγάρα να της έχει κάνει κεφαλοκλειδώμα και να κοιτάζει το φακό μ' ένα χαμόγελο νααα

(με το συμπάθειο) ◆ Εμείς πάντως θα την πιστεύαμε και χωρίς φωτογραφία ◆ Σάρκα από τη σάρκα της αστικής τάξης και της Δεξιάς είναι η Δημουλά, σε ποιον θέλατε να διαβάσει ποιήματά; ◆ Σε κάνα μετανάστη; ◆ Αυτούς τους βλέπει και φοβάται ◆ Και τώρα, παρακαλώ την προσοχή σας ◆ Ποια Αχτσιόγλου, ποια Κεφαλογιάννη, ποια Νοτοπούλου! ◆ Με ένα σποτάκι τις έκανε αλοιφή η μία και μοναδική Κατερίνα Παπακώστα-Σιδηροπούλου ◆ Με SMS τον έτξασε τον άπιστο Κυριάκο ◆ Θερμά συγχαρητήρια στην ηθοποιό που μιλάει στο σποτ ◆ Αν πρόκειται για ηθοποιό ◆ Αν είναι απλώς Κατίνα που παίζει τον εαυτό της, πάσο ◆ Αν δεν έχετε δει το σποτάκι, ένα σας λέμε ◆ Μην το χάσετε! ◆ Ουισκάκι, Καιτούλα Γαρμπή, Κατερινάρα και τα μυαλά στα κάγκελα ◆ Να σας βάλουμε κι ένα κουίζ ◆ Ένας συριζαίος, απ' αυτούς

της «ανανεωτικής», που μεγάλωσαν με αδελφούς Ταβιάνι και George Apergis, τι κάνει όταν βλέπει αυτό το βίντεο; ◆ Σιγά μην κάνει αποχή ◆ Απλά, ψηφίζει ΣΥΡΙΖΑ και δε σταυρώνει την Κατερίνα στο Νότιο Τομέα της Αθήνας ◆ Ξέρουν οι συριζαίοι τι σημαίνει... κοινωνικές συμμαχίες ◆ Εδώ ο μέντοράς τους, ο Μπερλίνγκουερ ντε, συνεργάστηκε με την ιταλική χριστιανοδημοκρατία των αρχιμαφιόζων, αυτοί θα κολλήσουν στην Παπακώστα; ◆ Από μια άποψη, η Παπακώστα, ο Κουίκ, η Κουντουρά, ο Κόκκαλης είναι ο καθρέφτης που μας δείχνει το πραγματικό πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Αμ, η άλλη, η Γιαννακοπούλου του ΠΑΣΟΚ, που ντύθηκε μοξέρ για να μας δείξει πόσο δυναμική πολιτικός είναι; ◆ Όλα καλά, αλλά πώς συμβιβάζεται το σταυρουδάκι στο λαιμό, με το οποίο ποζάρει στο τέλος; ◆ Μποξ και κόσμημα στο λαιμό δε γίνεται ◆

Ωραία, ήθελε να δείξει ότι είναι και καλή χριστιανή ◆ Ο τηλεσκοινοθέτης, όμως, δεν μπορούσε να σκεφτεί κάτι άλλο; ◆ Π.χ.: σταματάει το μπουνίδι, σκουπίζεται, φοράει το σταυρό που τον είχε βγάλει, κοιτάζει την κάμερα και μιλάει ◆ Κάντε το σωστά, ρε σχετιδής ◆ «Τσίπρα και Πολάκη, σας πήραμε χαμπάρι - Κότερο, χαβιάρι και Βελουχιώτη Αρη» ◆ Τους πήραν στο φιλό και οι πασόκοι ◆ Οι πρώτοι διδάξαντες ◆ Φαίνεται πως τα γκομενικά έχουν πέραση κατά την προεκλογική περίοδο ◆ Η τουλάχιστον έτσι νομίζουν οι «καμπέινερς» ◆ Ξαναχτύπησε, λοιπόν, και το ζεύγος Κικιλία-Μπαλατσινού ◆ Με βιντεάκι που δείχνει τον πρώτο να διδάσκει μπάσκετ στη δεύτερη ◆ Από Δευτέρα να δούμε πού θα βρίσκεται το θέμα η στήλη ◆ Και ο Δημαράς με τον Λεβέντη! ◆ Κουτσοί, στραβοί στον αϊπαντελέμονα ◆

ΕΠΊ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Τσίπρας έδωσε συνέντευξη στον ΣΚΑΙ. Ο ίδιος Τσίπρας που πριν από μερικές εβδομάδες απειλούσε τους υποψήφιους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ: Οποιοσδήποτε σπάσει το εμπάργκο στον ΣΚΑΙ θα φύγει από τα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ. Τι να λέμε, όμως, τέτοια ώρα τέτοια λόγια. Αλλωστε, ούτε ο Τσίπρας ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ διακρίνονταν ποτέ για εμμονή (όχι σε αρχές, αυτές είναι άγνωστες λέξεις για δαύτους) αλλά σε πολιτικές θέσεις. Και βέβαια, η επιχειρηματολογία για το σπάσιμο του εμπάργκο είναι ευθέως ανάλογη με την πολιτική αθλιότητα του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα. Τον πλησίασε, λέει, ένας εξηντάρης στην Τρίπολη και του είπε, αφού ο Μητσοτάκης αποφεύγει το ντιμπέιτ, να πάει ο Τσίπρας στον ΣΚΑΙ, που είναι το κανάλι του Μητσοτάκη και να κάνει το ντιμπέιτ με τους δημοσιογράφους του καναλιού, οι οποίοι θα εκπροσωπούν τον Μητσοτάκη!

Κ Νυν υπέρ πάντων ο αγών. Και την Παναγία επικαλείται, και ως συνεχιστής του Βενιζέλου μοστράρεται και φωτογραφία με σκυλάκι και λεζάντα «Η νέα μου φίλη» ανέβασε στο Instagram. Η αμερικανιά στο απώγειό της. Ευτυχώς που

είναι καλοκαίρι, γιατί αν ήταν χειμώνας μπορεί να εμφανιζόταν με ζιβάνγκο ή ακόμα και με γραβάτα. Αυτά τα καραγκιοζιλίκια, πάντως, δείχνουν την απελπισία των συριζαίων. Γιατί κανένας εχέφρων άνθρωπος δε θα πίστευε ποτέ πως επει-

δή ο Τσίπρας φωτογραφίστηκε με μια σκυλίτσα, όσοι έκαναν αποχή στις ευρωεκλογές θα κάνουν την αυτοκριτική τους και θα ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ.

Κ Δώδεκα κόμματα συνεργάζονται σε μια ευρεία συμμαχία με την Ένωση Κεντρώων, είπε ο Λεβέντης. Και απέδωσε το στραπάτσο των ευρωεκλογών στον... εφησυχασμό του κόμματός του. Τι κρίμα που από Δευτέρα δε θα τον έχουμε καθημερινά στα ραδιοκάναλα! Ελπίζουμε, πάντως, ο θετός γιος του, που τον έκανε βουλευτή για να του δίνει τα φάρμακά του, όπως έχει πει, να είναι σε εγρήγορση αύριο βράδυ.

Κ Για «τεράστιες πολιτικές ευθύνες του Σαμαρά στο σκάνδαλο Novartis» έκανε λόγο ο Τσίπρας. Αν δεν κάνουμε λάθος, τον Σαμαρά τον παρέπεμψαν σε προανακριτική επιτροπή για ποινικές ευθύνες (για κάτι βαλίτσες Σαμσονάι με μίζες, όπως έλεγαν) και μετά τον έκαναν πακέτο και τον έστειλαν στην Τουλούπακη (χωρίς η προανακριτική της Βουλής να κάνει την παραμικρή ανακριτική έρευνα), η οποία τον έχει ακόμα στους «υπό διερεύνηση». Τώρα, ο ίδιος ο Τσίπρας κάνει λόγο για πολιτικές ευθύνες, σημαίνοντας όχι υποχώρηση, αλλά παράδοση.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου ως σήμερα, όποτε αυτή η παράταξη κλήθηκε να διαχειριστεί εθνικά θέματα, έβαλε πάντοτε μπροστά την πατρίδα και το συμφέρον του τόπου, το πατριωτικό συμφέρον.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

6/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Μαλάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), δημοκρατίας (1966) 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1970: Δώδεκα καταδίκες στελεχών ΚΚΕ 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών υπουργείου Προεδρίας (20 Οκτώβρη) 7/7/1975: Το 684 Βούλευμα Ολομέλειας Αρείου Πάγου χαρακτηρίζει «στιγμιαίο» το αδίκημα της έσχατης προδοσίας των Απριλιανών 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/7/2005: Τετραπλή βομβιστική ενέργεια στο Λονδίνο, 56 νεκροί, επτακόσιοι τραυματίες 8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1968: Δώδεκα καταδίκες μελών ΔΑ 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλ-

ματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια, συλλήψεις 9/7/1947: Μαζικές συλλήψεις στελεχών Αριστεράς (Αθήνα) 9/7/1949: Ανακαλύπτονται σε κρύπτη (παλιά Κοκκινιά) τυπογραφεία ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών 9/7/1970: Πέντε καταδίκες στελεχών Αντιδικτατορικού Αγροτικού Μετώπου Υπαίθρου 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο Εσσο Πάππας (ΔΕΑ) 9/7/1971: Βόμβα στις σιδηροτροχιές ηλεκτρικού στο Θησείο (20 Οκτώβρη) 9/7/1986: Εκτέλεση πυρηνικού επιστήμονα «Siemens» Καρλ Χάιντς Μπέκουτς (RAF) 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1985: Γάλλοι πράκτορες βυθίζουν το πλοίο «Rainbow warrior» της Greenpeace (Νέα Ζηλανδία) 11/7: Ημέρα

πληθυσμών, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγηρας, Ανω Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921), Βέλγιο: Ημέρα Φλαμανδών 11/7/1966: Επεισόδια σε συλλαλητήριο οινοπαραγωγών (Θεσσαλονίκη), 128 πολίτες και 72 χωροφύλακες τραυματίες 11/7/1969: Βόμβα (ΔΑ) σε γραμματοκιβώτιο οδού Νίκης 11/7/1994: Βόμβα σε κτίριο πολυεθνικής ασφαλιστικής εταιρείας (ΕΛΑ-1η Μάη) 12/7/1973: Καταδίκη 27 ατόμων για συμμετοχή στην οργάνωση «Αρης Βελουχιώτης» 12/7/1979: Βόμβα στα γραφεία «Αερολιμήν Αθηνών ΑΕ» (Αγίος Δημήτριος) που κατασκευάζει το αεροδρόμιο Σπάτων (ΕΛΑ) 12/7/2003: Βόμβα έξω από γραφεία «Alico» (ΔΕΑ) 12/7/2005: Βόμβα στο εργοτάξιο «Ακτωρ Τεχνοδομικής» (ΔΕΑ).

Μάχη για τις λεπτομέρειες του εκλογικού αποτελέσματος

«Σωστά το λέτε, τον ΣΥΡΙΖΑ και εμένα προσωπικά με έχουν αγκαλιάσει όλοι οι Σοσιαλιστές ηγέτες, η Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία. Βρίσκομαι διαρκώς στις σκέψεις τους, μου ζητάνε να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ και μέλος των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών, εγώ επιλέγω να είναι παρατηρητής. (...) Το ερώτημα, εδώ, δεν είναι τόσο ένα ερώτημα που πρέπει να απευθυνθεί σε εμένα, είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απευθυνθεί στην ηγεσία σήμερα της μετεξέλιξης του παλαιού ΠΑΣΟΚ, του σημερινού ΚΙΝΑΛ. Το ερώτημα αυτό είναι: πώς είναι δυνατό η Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία να αγκαλιάζει τον Τσίπρα και η κα Γεννηματά να αγκαλιάζει τον κ. Μητσοτάκη».

Τα παραπάνω δε διατυπώθηκαν από κάποιον συριζαίο δημοσιογράφο-προπαγανδιστή, αλλά από τον ίδιο τον Τσίπρα στη διακαναλική συνέντευξη που παραχώρησε σε οχτώ περιφερειακά κανάλια. Και δείχνει την αγωνία των Τσιπραίων μην τυχόν και δουν το ΚΙΝΑΛ να αυξάνει το εκλογικό ποσοστό του. Από τη ΝΔ ξέρουν ότι θα χάσουν -πανηγυρικά μάλιστα- όμως αν δουν το ΚΙΝΑΛ να βελτιώνει το ποσοστό του και να κλείνει -έστω και ελάχιστα την ψαλίδα-, μολονότι η ίδια η Γεννηματά έχει δηλώσει ότι αν χρειαστεί θα δώσει ψήφο ανοχής στον Μητσοτάκη για να σχηματίσει κυβέρνηση και μετά θα συμπράξει κοινοβουλευτικά μαζί του για να επανέλθει η ενισχυμένη αναλογική (με μικρότερο μόνους εδρών στο πρώτο κόμμα), θα έχουν πρόβλημα, γιατί θα φανεί καθαρά ότι οι περιβόητες «γέφυρες» προς τη Σοσιαλδημοκρατία, την Κεντροαριστερά, το Κέντρο, την προοδευτική παράταξη ή όπως αλλιώς ονομάζεται αυτός ο πολτός που βρίσκεται στο δεξιό σύνορο του ΣΥΡΙΖΑ, κατέρρευσαν, χωρίς να τις διαβούν παρά μόνο κάποιοι παραγοντίσκοι τύπου Ραγκούση, Τζουμάκα, Μαριλίζας, Μωραϊτή, Μπίστη και Τόλκα.

Οι συριζαίοι και προσωπικά ο Τσίπρας είναι αναγκασμένοι να δίνουν μάχη τουλάχιστον σε τρία μέτωπα. Πρώτο, ενάντια στη ΝΔ, με στόχο αν όχι να μειώσουν τη διαφορά των 9,5 μονάδων στις ευρωεκλογές, τουλάχιστον να μην τη δουν να αυξάνεται, όπως δείχνουν τα γκάλοπ (τα κυλιόμενα που βλέπουν μόνο τα κομματικά επιτελεία δείχνουν καλύτερα τις τάσεις). Δεύτερο ενάντια στο ΚΙΝΑΛ, που δείχνει μια μικρή τάση ανόδου, καθώς αρκετοί ψηφοφόροι

έχουν αποδεσμευτεί από το δικομματικό δίλημμα και μετά τις ευρωεκλογές θεωρούν τον Τσίπρα τελειωμένο, οπότε πιο εύκολα μπορούν να ρίξουν μια ψήφο στο ΚΙΝΑΛ, έστω και ως ψήφο τιμωρίας του ΣΥΡΙΖΑ. Τρίτο, ενάντια στον Μπαρουφάκη, που με τον αέρα του «ροκ σταρ» απειλεί να μαζέψει όλο το «χαρτί» (ή τουλάχιστον το μεγαλύτερο μέρος του) σ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ.

Η ανάγκη να παλέψουν σε όλα αυτά τα μέτωπα ταυτόχρονα, σε συνδυασμό και με την ηττοπάθεια που έχει φωλιάσει στον κομματικό μηχανισμό, προκάλεσε ζαλάδα στους συριζαίους. Τόσο μεγάλη ζαλάδα που κοτζάμ επικοινωνιακό επιτελείο υπέκυψε στην αλαζονεία και στο ναρκισσισμό του Τσίπρα («στην τηλεόραση τους έχω όλους») και τον άφησε να πάει στην τηλεοπτική συνέντευξη στον ΣΚΑΙ, όπου ήταν σίγουρο ότι θα τον «σκίσει» ο Παπαγελάς συνεπικουρούμενος από τη μετρίων δυνατοτήτων Κοσιώνη. Εδώ που τα λέμε, ακόμα και για την Κοσιώνη δεν ήταν καθόλου δύσκολο να πάρει μέρος στο παιχνίδι της διαπόμευσης του Τσίπρα. Αρκούσε να του κάνει ερωτήσεις μόνο στα θέματα για τα οποία δεν τον ρωτούν άλλοι, είτε από αβρότητα είτε επειδή είναι «μιλημένοι». Σε μια συνέντευξη δύο ωρών κυριάρχησαν το Μάτι, το κότερο της Παναγοπούλου και ο Πετσίτης. Και ο Τσίπρας εκτέθηκε ανεπανόρθωτα, όταν επινόησε νέο παραμύθι για το Μάτι και την περίφημη σύσκεψη-τηλεοπτική φιάστα (παραμύθι που μόνο παιδιά του νηπιαγωγείου μπορούν να χάσουν), όταν προσπαθώντας να δικαιολογηθεί για τον Πετσίτη είπε ότι στο Μαξίμου μπαίνει οποιοσδήποτε (!) και όταν απολογούμενος για το κότερο προσπάθησε να το παίξει... Νίκος Ξανθόπουλος.

Οι συριζαίοι παρουσίασαν τη συνέντευξη Τσίπρα ως θρίλερ! Πήγε στη φωλιά του λύκου και τους σάρωσε! Απόδειξη η τηλεθέαση που έπιασε ταβάνι. Μα αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα. Οι πεισμένοι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχαν ανάγκη να τον δουν στον ΣΚΑΙ για να ψηφίσουν. Οι άλλοι, οι ταλαντευόμενοι, πείστηκαν να μην τον ψηφίσουν. Αρκούσε και μόνο το παραμύθι για το Μάτι. Επομένως, κάνοντας talk of the town την εμφάνιση του Τσίπρα στον ΣΚΑΙ, μόνο τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ βοήθησαν.

Ίσως γι' αυτό ο Τσίπρας άρχισε τις επόμενες μέρες να καλεί τους πασόκους να μην ψη-

φίσουν το ΚΙΝΑΛ που θέλει να κάνει πρωθυπουργό «το γιο του αποστάτη»! Επί σχεδόν τέσσερα χρόνια αντιπαράκειται με τον Μητσοτάκη, ποτέ δεν κατέφυγε σ' αυτό το επιχείρημα. Το θυμίστηκε ξαφνικά τώρα, μέσα στην απόγνωσή του, ποντάροντας στα «αντιδεξιά αντανάκλαστικά» ενός τμήματος των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ.

Την ίδια απελπισία έδειξε και η κίνησή του να φύγει από τις Βρυξέλλες, ενόσω διεξαγόταν το μεγάλο παζάρι για την κατανομή των ευρωενωστικών πόστων, και να δώσει την ψήφο του στον Σάντσεθ, για να τη χειριστεί αυτός κατά το δοκούν. Δε νομίζουμε ότι αυτή η ενέργεια έχει προηγούμενο. Ο Τσίπρας δεν ήθελε να χάσει την ομιλία και τη μίνι περιοδεία στην Κρήτη, όπου τις ίδιες μέρες «αλώνιζε» η Γεννηματά που προσπαθούσε να ξαναμαζέψει τους πασόκους.

Τι ακριβώς κατάφερε ο ΣΥΡΙΖΑ μ' όλο αυτό το προεκλογικό «πατιρντί» θα το ξέρουμε αύριο το βράδυ. Είναι πολύ πιθανό να χάσει και στα τρία μέτωπα, οπότε θα πρέπει να προσπαθήσει πολύ για να ανασυγκροτηθεί σε συνθήκες αντιπολίτευσης. Αν ο Μητσοτάκης πάρει αυτοδυναμία, οπότε το ΠΑΣΟΚ δε θα χρειαστεί να του δώσει ψήφο ανοχής, ο ΣΥΡΙΖΑ θα αισθάνεται διαρκώς την πίεση του ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, ενώ αν μπει στη Βουλή ο Μπαρουφάκης, ο ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να βρίσκει απαντήσεις στα «ιβέντ» που αυτός θα οργανώνει.

Ο Μητσοτάκης και οι σύμβουλοί του δεν τσίμπησαν ούτε στη σχετικά διαφοροποιημένη τακτική του ΣΥΡΙΖΑ. Απέφυγαν να μουν σε οποιαδήποτε συζήτηση. Οποτε ο ΣΥΡΙΖΑ τους απέδιδε «κρυφή ατζέντα» ή πιανόταν από κάτι που είπε κάποιος νεοδημοκράτης, ο Μητσοτάκης περιοριζόταν σε μια περιφρονητική διάψευση, χαρακτηρίζοντας ανοησίες αυτά που οι συριζαίοι απέδιδαν στη ΝΔ και κλείνοντας το ζήτημα αμέσως. Κι όσο ο Μητσοτάκης κρατούσε αυτή την τακτική τόσο σκυλίζαν οι συριζαίοι και τον κατηγορούσαν για φυγομαχία. Τα πράγματα είναι απλά και οι άνθρωποι του Μητσοτάκη το κατάλαβαν έγκαιρα: αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει απόψεις που μπορούν να συντρίψουν τη ΝΔ, τι τον χρειάζεται το διάλογο; Μπορεί να παρουσιάσει τις απόψεις του και να κερδίσει σ' αυτό το πεδίο. Η ΝΔ δεν έχει τίποτα να συζητήσει μαζί του.

Αυτή η τακτική είχε ήδη αποδώσει στις ευρωεκλογές, οπότε δεν είχαν κανένα λόγο

να την αλλάξουν στις βουλευτικές, δεδομένου ότι δε μεσολάβησε κάτι καινούργιο. Έτσι, ο Μητσοτάκης έμαθε καλά το ρόλο του, ένα ρόλο τεχνοκράτη, που έχει σχέδιο οικονομικής ανάπτυξης και μιλάει με σιγουριά γι' αυτό. Πες κάτι θα μείνει, έλεγε ο Γκέμπελς και οι επικοινωνιολόγοι του Μητσοτάκη κατάφεραν να τονβάλουν να επαναλαμβάνει καθημερινά τα ίδια πράγματα, με την ίδια χαμηλότονη μονοτονία, έτσι που στο τέλος κανένας να μη δίνει σημασία στο τι λέει.

Για όλους τους, άλλωστε, είναι δεδομένο ότι τις εκλογές δεν τις κερδίζει ο Μητσοτάκης με το μεγαλοφυές του πρόγραμμα, αλλά τις χάνει ο Τσίπρας επειδή ένας κόσμος τον σιχάθηκε. Χωρίς κανένας να καθήσει να συγκρίνει προγράμματα και εξαγγελίες. Εκτός των άλλων και γιατί σχεδόν όλοι ξέρουν ότι τα θέμλια και ο σκελετός της πολιτικής είναι καθορισμένα από το μετα-Μνημόνιο και οι διαχειριστές της κυβερνητικής εξουσίας στην Αθήνα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν μόνο το υλικό και το χρώμα των κουφωμάτων.

Απ' αυτή την άποψη, σύμμαχος του Μητσοτάκη υπήρξε η ηττοπάθεια, με τον ίδιο τρόπο που υπήρξε σύμμαχος του Τσίπρα την προηγούμενη τετραετία. Τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει από Δευτέρα, εκτός από τις μούρες που θα βλέπουμε στα υπουργικά έδρανα. Όσο γι' αυτούς που θα βλέπουμε στα έδρανα της αντιπολίτευσης, ας θυμηθούμε ότι είναι απαραίτητοι για να δουλεύει το σύστημα. Είναι το αποσμητικό στην τουαλέτα της αστικής δημοκρατίας. Για το ΚΙΝΑΛ δεν το συζητάμε, για τον Μπαρουφάκη δεν το συζητάμε, το ίδιο όμως ισχύει και για τον Περισσό, του οποίου η όποια εκλογική ενδυνάμωση ή αποδυνάμωση μπορεί να έχει επίδραση μόνο στο κομματικό ταμείο (και όχι στους αγώνες για τα δίκαια της εργατικής τάξης και του λαού).

Απορεί κανείς, γιατί να πρέπει -υπ' αυτές τις συνθήκες- να συμμετάσχει αύριο σ' αυτή τη φιάστα της αστικής δημοκρατίας, με το προκαθορισμένο σ' όλα τα επίπεδα αποτέλεσμα; Για όποιον και όποια θέλει να στείλει ένα ηχηρό μήνυμα συνολικής καταδίκης του καπιταλισμού, η αποχή είναι μονόδρομος. Μιλάμε για μήνυμα και μόνο, γιατί οι πραγματικοί ταξικοί συσχετισμοί δε θα διαμορφωθούν στις κάλπες, αλλά στους δρόμους των αγώνων ή στους καναπέδες της ήττας.

Τσίπρας-Καραμανλής: από τα μέλια στα ξύδια

Πέρασε ολόκληρη η προεκλογική περίοδος των ευρωεκλογών, πέρασε και η μισή προεκλογική περίοδος των εθνικών εκλογών και ξαφνικά ο Τσίπρας «θυμήθηκε» να την πέσει στον Καραμανλή. Τον άνθρωπο που όλ' αυτά τα χρόνια βρισκόταν στο απυρόβλητο του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ από καραμανλικούς των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (από Παπαγγελόπουλο μέχρι Παπακώστα) ακούγονταν ύμνοι για τον «Βούδα της Ραφήνας». Τι ότι βρισκόταν στο απυρόβλητο δεν το λέμε μόνο εμείς, ούτε μόνο οι πασόκοι (ήταν ένα από τα αγαπημένα τους θέματα), το λένε ακόμα και επιφανείς συριζαίοι. Ο Φίλης, για παράδειγμα, μίλησε για «αυταπάτες» που υπήρχαν στον ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με τον Καραμανλή, χωρίς να δώσει παραπέρα εξηγήσεις. Είναι φανερό, όμως, ότι αναφερόταν κυρίως στον Τσίπρα.

Στον Τσίπρα που ξαφνικά άρχισε να ειρωνεύεται τον Καραμανλή («μίλησε 16 λεπτά άρα 1,5 λεπτό περίπου για κάθε χρόνο σιωπής»), τον κατηγορήσε ότι «ήταν ο πρωθυπουργός που άφησε ανοιχτή την πόρτα για το μνημόνιο και επέλεξε να φύγει», τον αποκάλεσε έμμεσα δειλό («παρέδωσε 24 δις. έλλειμμα και έφυγε χωρίς να δώσει τη μάχη») και μετά διοχέτευσε στον Βαξεβάνη την επιστολή Καραμανλή προς Μπους το 2005 για το «Μακεδονία-Σκόπια».

Προτού δούμε αυτή την επιστολή (και τις άλλες που διοχετεύθηκαν στη συνέχεια), πρέπει ν' απαντήσουμε στο ερώτημα: τσίμπησε κάποια μύγα τον Τσίπρα και αποφάσισε να την πέσει τώρα στον Καραμανλή;

Υπάρχει καταρχάς ένας προφανής ψηφοθηρικός λόγος: θέλει να τραβήξει ψηφοφόρους από το ΚΙΝΑΛ ή να εμποδίσει ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ να επιστρέψουν στο ΚΙΝΑΛ. Μια από τις βασικές κατηγορίες των πασόκων ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ ήταν ότι τα έχει κάνει πλακάκια με τον Καραμανλή, δεν τον χτυπάει για τις ευθύνες του την περίοδο 2004-2009, αλλά χτυπάει μονόπλευρα το ΠΑΣΟΚ, που παρέλαβε από τον Καραμανλή ένα δυσθεώρητο έλλειμμα. Χτυπώντας και τον Καραμανλή, ο Τσίπρας υποτίθεται ότι μοιράζει ισότιμα την ευθύνη σε όλους τους προκατόχους του, που τα σκάτωσαν, σε αντίθεση με αυτόν που παρέλαβε μια διαλυμένη χώρα και κατάφερε να τη βγάλει από τα Μνημόνια.

Αυτό, βέβαια, ίσχυε και προηγούμενα, αλλά δεν είδαμε τον Τσίπρα να βάλει κατά του Καραμανλή. Ούτε καν στις ευρωεκλογές που ήταν προφανές ότι βρισκόταν σε δυσχερή θέση. Κάτι μεσολάβησε, επομένως. Κάποια μηνύματα πήρε ο Τσίπρας, ειδικά μετά την πρώτη μετά από δέκα χρόνια ομιλία του Καραμανλή, που έδειξε ότι ο δάμαλος αποφάσισε να επανέλθει, μάλλον ως υποψήφιος της ΝΔ για την προεδρία της Δημοκρατίας. Μήνυμα ήταν και η στάση του Παυλόπουλου που αρνήθηκε να υπογράψει το προεδρικό διάταγμα για το διορισμό προέδρου και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Δεν υπήρχε περίπτωση ο πιστός Πάκης να έκανε στιδήποτε χωρίς προηγούμενη συνεννόηση με τον Καραμανλή.

Ενώ τα δημοσιεύματα βοούσαν, προεξοφλώντας ότι ο Παυλόπουλος δεν πρόκειται να υπογράψει τους διορισμούς στις κορυφαίες θέσεις του ποινικού δικαστικού μηχανισμού, η κυβέρνηση έκανε το παπί. Πέρασε και η 1η Ιούλη, έφυγαν από τις θέσεις τους πρόεδρος και εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, λόγω συνταξιοδότησης, και τότε αναγκάστηκε να μιλήσει ο Τσίπρας (στην περιβόητη συνέντευξη του στον ΣΚΑΙ). Και τι είπε; «Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει τηρήσει στο ακέραιο τη συνταγματική νομιμότητα. Κουβεντιάσαμε παραδέχθηκε ότι η κυβέρνηση κινήθηκε με βάση τη συνταγματική νομιμότητα. Μου είπε ότι ως εγγυητής του δημοκρατικού πολιτεύματος και της νομιμότητας, θεωρεί πως δεν πρέπει να ανακοινωθεί η απόφαση της κυβέρνησης μια βδομάδα πριν από τις εκλογές για να μη γίνει η δικαιοσύνη αντικείμενο αντιπαράθεσης. Σέβομαι την άποψή του αν και διαφωνήσα!» Αφησε να εννοηθεί ότι ο Παυλόπουλος θα υπογράψει τα προεδρικά διατάγματα μετά τις εκλογές, αλλά αυτό θα ήταν αδιανόητο. Στην έναρξη της θητείας μιας νέας κυβέρνησης να υπογράψει προεδρικά διατάγματα που συντάχθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Τι να πει, όμως, ο Τσίπρας; Να τα βάλει με τον Παυλόπουλο, τον οποίο ο ίδιος εκθείαζε και μάλιστα έθετε εκβιαστικά στον Καραμανλή το ερώτημα, αν θα ψηφίσει τον Παυλόπουλο για δεύτερη θητεία; Ο Τσίπρας κατάλαβε τώρα ότι ο Παυλόπουλος προσχώρησε πλήρως στις θέσεις της ΝΔ, ανοίγοντας το δρόμο στον Καραμανλή. Γι' αυτό αντέδρασε σαν απατημένη ερωμένη, δίνοντας τώρα στη δημοσιότητα την επιστολή Καραμανλή προς Μπους (μέσω της Documento) και τις παρόμοιους περιεχόμενες επιστολές Καραμανλή προς ευρωπαίους ηγέτες (μέσω ΕφΣυν), τις οποίες πήρε από τα επίσημα κρατικά αρχεία. Αν ήθελε να «παίξει» στο «Μακεδονικό» μ' αυτά τα όπλα και να «ταπώσει» τον Μητσοτάκη, κατηγορώντας τον για υποκρισία και διγλωσσία, θα το είχε κάνει πριν τις ευρωεκλογές, τότε που το «Μακεδονικό» βρισκόταν πολύ ψηλότερα στην προεκλογική ατζέντα απ' όσο

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Βαμμένη στο αίμα η αιγυπτιακή χούντα

Πληθαίνουν οι καταγγελίες, ακόμα και από δυτικές ΜΚΟ, που κάνουν λόγο όχι απλώς για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την αιγυπτιακή στρατιωτική χούντα, αλλά για εγκλήματα κατά τις ανθρωπότητας σε βάρος του αιγυπτιακού λαού και των αντιφρονούντων. Σε αυτό το μήκος κύματος κινείται η έκθεση που έδωσε στη δημοσιότητα η βρετανική ΜΚΟ Human Rights Monitor, η οποία καταγγέλλει τον Σίσι και καλεί για διενέργεια ανεξάρτητης έρευνας από διεθνή επιτροπή εμπειρογνομόνων προκειμένου να αποκαλυφθούν τα συστηματικά εγκλήματα της χούντας.

Σύμφωνα με στοιχεία που έχει συλλέξει η HRM, τα εγκλήματα της χούντας, που συμπεριλαμβάνουν βασανιστήρια, εξαφανίσεις, δολοφονίες και γενοκτονία, υπάγονται στη Συνθήκη της Ρώμης και χαρακτηρίζονται ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Στο βόρειο Σινά ο αιγυπτιακός στρατός έχει δολοφονήσει περισσότερους από 4.000 αμάχους και έχει εκτοπίσει δεκάδες χιλιάδες, ενώ έχει κατεδαφίσει εκατοντάδες σπίτια αμάχων κατά τη διάρκεια πολεμικών επιχειρήσεων, χωρίς να παρέχει κατάλυμα στους πληγέντες. Παράλληλα, 83 καταδικασμένοι σε θάνατο περιμένουν να εκτελεστούν άμεσα, ενώ οι καταγγελίες ανδρών και γυναικών ότι βιάστηκαν ή παρενοχλήθηκαν σεξουαλικά από τους αιγύπτιους μπάτσους κατά τη διάρκεια της σύλληψης και ανάκρισής τους είναι χιλιάδες. Αντιφρονούντες απολύονται μαζί από τις δουλειές τους, υπόκεινται σε απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, μπαίνουν σε τρομολίστες από τη μια μέρα στην άλλη και δαιμονοποιούνται από τα ΜΜΕ που είτε ανήκουν στο στρατό είτε ελέγχονται ασφυκτικά από τη χούντα.

Η κρατική καταστολή την περίοδο Μουμπάρακ και Μόρσι μοιάζει σαν απαλό χάδι στο μάγουλο του λαού σε σχέση με αυτή του ματοβαμμένου καθεστώτος Σίσι, που έχει μετατραπεί σε αγαπημένο παιδί των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών και σε στενό στρατιωτικό σύμμαχο όχι μόνο του Ισραήλ αλλά και του ελληνικού κράτους, με ευθύνη κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, αφού κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής του θεμελιώθηκε γερά αυτή η συνεργασία.

Χέρι-χέρι ευρωπαίοι φασίστες και ναζι-σιωνιστές

Με αφορμή την αμερικανόπνευστη Σύνοδο του Μπαχρέιν για το Παλαιστινιακό, που έγινε την περασμένη βδομάδα, ο διαβόητος ολλανδός φασίστας πολιτικός Βίλντερς κάλεσε με δημόσια δήλωσή του σε διωγμό των Παλαιστίνιων από τη Δυτική Οχθη και τη Γάζα και σε μεταφορά τους στην Ιορδανία, ως εναλλακτική λύση σε περίπτωση που η «Συμφωνία του Αιώνα» του Τραμπ αποτύχει. Στη συνέχεια, δήλωσε ότι «στη Χάγη (σ.σ. έδρα της ολλανδικής κυβέρνησης) δεν υπάρχει κανένα ενδιαφέρον για το πλάνο του Τραμπ. Το δικό μου πλάνο, το πλάνο Βίλντερς, είναι καλύτερο. Όλοι οι Παλαιστίνιοι να πάνε στην Ιορδανία. Αυτό θα τερματίσει τη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή μια και καλή και οι Παλαιστίνιοι θα έχουν μια εναλλακτική πατρίδα»!

Μπορεί οι δηλώσεις του Βίλντερς να ακούγονται γελοίες, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι στις εθνικές εκλογές του 2017 το κόμμα του ήρθε δεύτερο, ενώ οι ισλαμοφοβικές και αντιμεταναστευτικές κραυγές του βρίσκουν ιδιαίτερη απήχηση στη σε σημαντικό βαθμό φασιστικοποιημένη ολλανδική κοινωνία.

Το 2015, ο Βίλντερς εμφανίστηκε σε μια συγκέντρωση του γερμανικού φασιστικού Pegida και απευθυνόμενος στο κοινό είπε: «Κοιτάξτε το Ισραήλ, μάθετε από το Ισραήλ. Το Ισραήλ είναι ένας φάρος ελευθερίας και οικονομικής ευρωστίας σε μια περιοχή ισλαμικού σκοταδισμού».

Οι ακροδεξιές απόψεις του Βίλντερς και άλλων ευρωπαίων ακροδεξιών πολιτικών για το Παλαιστινιακό δεν πρόκειται να γίνουν επίσημη εξωτερική πολιτική των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστών κρατών, τουλάχιστον όχι άμεσα, γιατί αυτό θα πυροδοτούσε μια σύγκρουση που δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι σιωνιστές μπορούν να τη σηκώσουν. Σηματοδοτούν, παρολαυτά, τη μετακίνηση προς τα δεξιά του συνόλου του αστικού πολιτικού φάσματος στο Παλαιστινιακό και την εντεινόμενη απονομιμοποίηση σε θεσμικό επίπεδο των παλαιστινιακών πολιτικών οργανώσεων, ενώ όποιος τολμήσει να μιλήσει ενάντια στα σιωνιστικά εγκλήματα κατηγορείται για... αντισιωνισμό.

Την ανημπόρια του δείχνει

Είναι γνωστό ότι ο Τραμπ βρίσκεται στα μαχαίρια με τη διοίκηση της αμερικάνικης ομοσπονδιακής τράπεζας (Fed) και το διοικητή της Τζερόμι Πάουελ. Κι επειδή ο Τραμπ είναι ο... Τραμπ, πρόσφατα δε δίστασε να επαινέσει δημόσια τον πρόεδρο της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι και να δηλώσει πως αν αυτός ήταν επικεφαλής της Fed τα πράγματα στις ΗΠΑ θα ήταν πολύ καλύτερα!

Στις ΗΠΑ ξέσπασε, φυσικά, ένας ακόμα σάλος (η χώρα βρίσκεται έτσι κι αλλιώς σε προεκλογική περίοδο που στις ΗΠΑ κρατάει πάνω από χρόνο), όμως κανένας δεν ανησύχησε ιδιαίτερα. Η Fed, όπως και η CIA και το FBI είναι θεσμός υπεράνω κυβερνήσεων στις ΗΠΑ. Ανήκει σ' εκείνο το κομμάτι του «βαθέος κράτους» που κανένας πρόεδρος δεν μπορεί να πειράξει.

Αμείωτος ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός στη Μεσόγειο

Τα χαμόγελα δεν κρύβουν τα πισώπλατα μαχαίρωματα. Με αυτόν τον τίτλο σχολιάζαμε πριν από δυο χρόνια το «παράδοξο» να χαριεντίζονται ο Πούτιν με τον Τραμπ στη συνάντηση των G20, την ίδια στιγμή που η Βουλή των Αντιπροσώπων ψήφιζε νέες κυρώσεις κατά της Ρωσίας για να την τιμωρήσει για την προσάρτηση της Κριμαίας το 2014 και την υποτιθέμενη υπόθεση «εμπλοκής» της στις αμερικάνικες εκλογές το 2016.

Το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Ο Τραμπ με τον Πούτιν είχαν μια πολύ εγκάρδια συνάντηση στο περιθώριο της συνάντησης των G20 στην Οσάκα της Ιαπωνίας, υποσχόμενοι ότι θα προσπαθήσουν να επαναδιαπραγματευτούν μια νέα συμφωνία για τους εξοπλισμούς και τα πυρηνικά.

Την ίδια στιγμή, η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας ενέκρινε το νομοσχέδιο «East Med Act», στόχος του οποίου είναι η ανακοπή της ρωσικής επιρροής στην Ανατολική Μεσόγειο! Το διακομματικό νομοσχέδιο με τίτλο «Ασφάλεια και Ενεργειακή Συνεργασία στην Ανατολική Μεσόγειο» είναι ένα μικρό κείμενο, μόλις 19 σελίδων, το οποίο αφού τονίζει τη στρατηγική σημασία της συνεργασίας ΗΠΑ, Ελλάδας, Ισραήλ, Κύπρου στον ενεργειακό τομέα, προβλέπει την άρση του αμερικανικού εμπάργκο όπλων στην Κυπριακή Δημοκρατία, την εφαρμογή κυρώσεων στην Τουρκία σε περίπτωση αγοράς των ρωσικών S-400, την άρνηση μεταφοράς των αμερικάνικων μαχητικών F-35 στην Τουρκία, σε περίπτωση που αγοράσει τους S-400, την καταγραφή των τουρκικών παραβιάσεων τόσο στην

κυπριακή ΑΟΖ όσο και στον εναέριο χώρο του Αιγαίου, την αποφυγή αγοράς ρωσικών οπλικών συστημάτων από τις χώρες της περιοχής σε αντικατάσταση νατοϊκών οπλικών συστημάτων, αλλά και την παρότρυνση των χωρών της περιοχής να αρνηθούν λιμενικές υπηρεσίες σε σκάφη της Ρωσικής Ομοσπονδίας, που αναπτύχθηκαν για να υποστηρίξουν την κυβέρνηση του Μπασάρ αλ Ασαντ στη Συρία!

Σχετικά με την τελευταία «παρότρυνση», αυτή μετατράπηκε σε προϋπόθεση για την άρση του εμπάργκο όπλων στην Κυπριακή Δημοκρατία, με τροπολογία που εισήχθη αργότερα στο νομοσχέδιο (υπερψηφίστηκε και αυτή). Αυτή η τροπολογία χαρακτηρίστηκε αρνητικά τόσο από τον υπουργό Πολέμου της Κύπρου, Σάββα Αγγελίδη, όσο και από τον κύπριο πρόεδρο, Νίκο Αναστασιάδη, ως πράξη που «επιρεάζει την ανεξαρτησία και κυριαρχία σε μεγάλο βαθμό της Κυπριακής Δημοκρατίας». Ετσι, η Κύπρος αρνήθηκε να σταματήσει να προσφέρει ελλειμενισμό σε ρωσικά πλοία, πράγμα που

φυσικά δεν αρέσει στο Πεντάγωνο.

Στην προσπάθειά τους αυτή, οι Αμερικάνοι έχουν βρει έναν «απρόσμενο σύμμαχο» από τον... «αριστερό ριζοσπαστικό χώρο» μάλιστα. Δεν μπορούσε να είναι άλλος από τον Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος στην κοινή συνέντευξη Τύπου με τους φίλους του Νετανιάχου και Πομπέο (υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ) και τον κύπριο πρόεδρο είχε μιλήσει ως καθωσπρέπει υποτακτικός της αμερικανοϊσραηλινής κυριαρχίας στην περιοχή λέγοντας τα εξής: «Ετσι, θέλω να ευχαριστήσω τον πρωθυπουργό Βενιαμίν Νετανιάχου. Δεν είναι η πρώτη φορά - δεν μπορώ να μετρήσω πόσες φορές έχω επισκεφθεί την Ιερουσαλήμ. Είναι η έκτη φορά που συναντιόμαστε μαζί σε αυτή την στρατηγική τριμερή συνεργασία. Ετσι, αισθάνομαι οικειότητα εδώ στην Ιερουσαλήμ. Σκέφτομαι ότι τα τελευταία χρόνια, ο ρόλος των κρατών μας στην Ανατολική Μεσόγειο, μαζί και ξεχωριστά, έχει γίνει ισχυρότερος. Η συνεργασία έχει γίνει στρατηγική -η τριμερής μας συνεργασία έχει γίνει στρα-

τηγική- και ειδικά στα πεδία της ενέργειας και της ασφάλειας. Η συμμετοχή του υπουργού Εξωτερικών, κ. Πομπέο, σε αυτή τη συμμαχία, η υποστήριξη των ΗΠΑ σε αυτή τη στρατηγική συνεργασία και η συμμετοχή τους, νομίζω ότι θα δυναμώσει τις προσπάθειές μας και τον διάλόγό μας, ειδικά στον τομέα της ενέργειας και όχι μόνο -της ασφάλειας και της οικονομίας επίσης- είναι προκλήσεις που θα βρούμε μπροστά μας και νομίζω ότι η περιοχή έχει πολλές προκλήσεις αλλά και σημαντικές ευκαιρίες. Οι βασικές μας ιδέες - ιδέα, είναι πολύ απλή αλλά πολύ σημαντική επίσης. Η ιδέα είναι να δημιουργήσουμε ένα ασφαλές και σίγουρο δίκτυο μεταφοράς των ενεργειακών πηγών της περιοχής από την Ανατολική Μεσόγειο στην Ευρώπη, μέσω του Ισραήλ, μέσω της Κύπρου, μέσω της Ελλάδας στην Ευρώπη. Και νομίζω ότι η κατασκευή του αγωγού της Μέσης Ανατολής μπορεί να βοηθήσει τόσο στον διάλογο για την ασφάλεια και την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής. Ετσι, προσμένω στις συζητήσεις μας σχετικά με αυτό και νομίζω ότι η συζήτησή μας θα μπορούσε να είναι επωφελής όχι μόνο στον ενεργειακό τομέα, αλλά επίσης σχετικά με την ασφάλεια, σταθερότητα και οικονομική συνεργασία στην περιοχή» (βλ. <https://www.state.gov/remarks-with-israeli-prime-minister-benjamin-netanyahu-president-of-the-republic-of-cyprus-nicos-anastasiades-and-greek-prime-minister-alexis-tsipras/>). Ποιο καλύτερο τσιράκι θα μπορούσαν να βρουν οι Αμερικάνοι; Τέτοια αμερικανοδουλεία θα τη ζήλευαν και οι... Μητσοτάκηδες!

Χονγκ Κονγκ: Υψωσαν τη σημαία της αποικιοκρατίας!

Σημάδια των καιρών. Οι βίαιες διαδηλώσεις που κατέληξαν στην ολιγόωρη κατάληψη του κοινοβουλίου του Χονγκ Κονγκ από τους διαδηλωτές, που συνεχίζουν να διαδηλώνουν κατά του νομοσχεδίου για την έκδοση υπόπτων στο Πεκίνο, παρά το γεγονός ότι η κυβέρνηση ανέβαλε την ψήφισή του, περιελάμβαναν και την ύψωση της βρετανικής αποικιοκρατικής σημαίας στο κοινοβούλιο! Δεν πρέπει να εκπλήσσεται κανείς, όταν το σφυροδρέπανο στην Κίνα, από σύμβολο αντίστασης στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και σύμβολο της εργατοαγροτικής συμμαχίας με στόχο την κοινωνική απελευθέρωση του εργαζόμενου ανθρώπου, έχει μετατραπεί σε σύμβολο μιας αυταρχικής αστικής εξουσίας που αποτελεί την ατμομηχανή του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Η βιαιότητα των διαδηλώσεων στο Χονγκ Κονγκ, στα 22 χρόνια από την επιστροφή του

στην Κίνα, εξέπληξε τους πάντες. Πολλοί ίσως να θεωρούν ότι στην πόλη που για δεκαετίες αποτελούσε το σύμβολο της χρηματιστικής ολιγαρχίας ζουν μόνο γιάπηδες και πλουτοκράτες. Όμως, όπως σημειώσαμε σε προηγούμενο φύλλο, το ελάχιστο ωρομίσθιο δεν ξεπερνά τα 4.2 ευρώ σε μία χώρα που η ελάχιστη ατομική δαπάνη διαβίωσης είναι 1.200 ευρώ το μήνα (αντιστοιχεί σε ωρομίσθιο 7 ευρώ περίπου).

Σίγουρα, αυτοί που εισέβαλαν στο κοινοβούλιο και τα έκαναν γυαλιά καρφιά δεν ήταν γιάπηδες χρηματιστές. Ήταν νέοι στην πλειοψηφία τους, που θεωρούν ότι το πέρασμα στην απόλυτη κινέζικη κυριαρχία θα σημάνει ακόμα μεγαλύτερη καταπίεση, γι' αυτό και έγραψαν στους τοίχους του κοινοβουλίου ότι το Χονγκ Κονγκ δεν είναι Κίνα. Όπως ένας διαδηλωτής που δήλωνε στον βρετανικό «Γκάρντιαν» της περασμένης Τε-

τάρτης: «Γνωρίζουμε όλοι ότι οι βίαιες ενέργειες επιφέρουν δέκα χρόνια στη φυλακή, όμως γιατί εξακολουθούμε να τις κάνουμε; Είναι γιατί έχουμε χάσει εντελώς κάθε ελπίδα σ' αυτόν τον τόπο».

Η αστυνομική καταστολή με τα γνωστά μέσα (σπρέι πιπεριού, δακρυγόνα κτλ) ήταν επόμενο να απωθήσει τους διαδηλωτές και να εκκενώσει το κοινοβούλιο, αλλά το κίνημα δεν τελείωσε. Πρώτα απ' όλα, γιατί το νομοσχέδιο δεν αποσύρθηκε αλλά απλά «πάγωσε», ενώ η αστυνομική βία έχει γεμίσει οργή τον κόσμο που ζητά πλέον και την τιμωρία των μπάτσων καθώς και την αποφυλάκιση όλων όσων φυλακίστηκαν εξαιτίας της συμμετοχής τους στις διαδηλώσεις. Μπορεί το κίνημα αυτό να μην έχει καμία επαναστατική προοπτική, δημιουργεί όμως ένα μόνιμο πονοκέφαλο τόσο στο Πεκίνο όσο και στην τοπική κυβέρνηση, που δε θα περάσει εύκολα.

Σύνοδος G20

Εκεχειρία με τις διαφωνίες να υποβόσκουν στο παρασκήνιο

Δεν μπορούσε παρά να είναι «επιτυχημένη» η διήμερη σύνοδος των 20 πλουσιότερων χωρών του πλανήτη, γνωστών ως G20, που ολοκληρώθηκε το περασμένο Σάββατο στην Οσάκα της Ιαπωνίας. Σε αντίθεση με την προηγούμενη σύνοδο, πριν από ένα εξάμηνο, που ο Τραμπ επιδεικτικά άφησε στα κρύα του λουτρού τους υπόλοιπους ηγέτες και τον πρόεδρο της Αργεντινής, που μάταια τον καλούσε να γυρίσει πίσω για την... οικογενειακή φωτογραφία, η φετινή σύνοδος ήταν... μια χαρά.

Ο Τραμπ συναντήθηκε με τον κινέζο ομόλογό του, Σι Τζινπίνγκ, με τους δύο ηγέτες να συμφωνούν για τη συνέχιση των εμπορικών διαπραγματεύσεων και τον Τραμπ να αναστέλλει την επέκταση των δασμών στα υπόλοιπα εισαγόμενα κινέζικα προϊόντα (από το ένα τρίτο που είναι σήμερα) και να επιτρέπει την πώληση εμπορευμάτων στην κινέζικη εταιρία τηλεπικοινωνιών Huawei (που έχει μπει στη «μαύρη λίστα» του αμερικάνικου υπουργείου Εμπορίου), λαμβάνοντας διαβεβαιώσεις από τους κινέζους ότι θα αγοράσουν περισσότερα αγροτικά προϊόντα από τις ΗΠΑ. Η τελευταία υπόσχεση συνοδεύτηκε από ένα «αλλά», που σε ορισμένα ΜΜΕ δεν εμφανίστηκε, γιατί ο Τραμπ δήλωσε ότι θα επιτρέψει τις εμπορικές συναλλαγές με την Huawei «αν δεν υπάρχουν θέματα εθνικής ασφάλειας», αφήνοντας δηλαδή ανοιχτό το θέμα του αποκλεισμού της.

Ο Τραμπ, επίσης, έκανε τη φιέστα του με την Βόρεια Κορέα (βλ. διπλανή στήλη), στέλνοντας μήνυμα από το αγαπημένο του Twitter στον πρόεδρο Κιμ, να του πει ένα «γεια» στην αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη!

Ακόμα και τον Ερντογάν φαίνεται να «συγχώρεσε» ο Τραμπ για την

αγορά των ρωσικών αντιαεροπορικών πυραύλων S-400, υποσχόμενος να μην εφαρμόσει κυρώσεις, μολονότι η αγορά είναι ένα «πρόβλημα», το οποίο όμως είναι «πολυσύνθετο». Στις κοινές δηλώσεις των δύο ηγετών στο περιθώριο της συνόδου της Οσάκα, ο Τραμπ έριξε τις ευθύνες για το πρόβλημα της αγοράς των ρωσικών πυραύλων στον... Ομπάμα, υποστηρίζοντας ότι ήταν η κυβέρνηση Ομπάμα που απαγόρευσε στην Τουρκία την αγορά των πυραύλων «Πάτριος», για να την επιτρέψει αφότου η Τουρκία αγόρασε τους S-400 από τη Ρωσία (βλ. [https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-president-erdogan-turkey-bilateral-meeting-osaka-](https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-president-erdogan-turkey-bilateral-meeting-osaka-japan/)

japan/)! Κατέληξε, δε, ότι δεν κάνεις έτσι μπιζνες κι ότι θα βρεθούν άλλες λύσεις, χωρίς όμως να γίνει πιο συγκεκριμένος.

Είναι προφανές ότι η όλη στάση του Τραμπ στην Οσάκα εξυπηρετούσε την προεκλογική του καμπάνια, τώρα που ξεκίνησε η προεκλογική περίοδος στις ΗΠΑ. Γι' αυτό και οι αναφορές του κατά του Ομπάμα ήταν τόσες πολλές (όχι μόνο για την Τουρκία, αλλά και για τη Βόρεια Κορέα κατηγορήσε τον Ομπάμα), γι' αυτό και η δημόσια προτροπή στον Πούτιν, κατά τη σύντομη κοινή τους εμφάνιση στο περιθώριο της συνάντησης των G20, να μην αναμιχθεί στις αμερικάνικες εκλογές!

Όλα όμως παρέμειναν θολά, χωρίς

καμία δέσμευση σε τίποτα, πέρα από ωραία λογάκια περί συνέχισης των διαπραγματεύσεων με την Κίνα και τη Βόρεια Κορέα, περί αποφυγής μίας νέας κούρσας εξοπλισμών με τη Ρωσία, περί εύρεσης διαφορετικών λύσεων με την Τουρκία και περί εκχειρίδας στον εμπορικό πόλεμο που έχει ξεσπάσει.

Κι όμως, οι διαφωνίες των ιμπεριαλιστικών χωρών δεν άρτηκαν. Μπορεί οι ηγέτες των G20 να απέφυγαν ανοιχτή αντιπαράθεση με τον προστατευτισμό των ΗΠΑ, όμως ο πρωθυπουργός της Ιαπωνίας, Σίνζο Αμπε, εξέφρασε «βαθιά ανησυχία» για το σημερινό τοπίο στο διεθνές εμπόριο, κάνοντας έκκληση στους ηγέτες των G20 να στείλουν ένα ισχυρό μήνυμα υποστήριξης του «ελεύθερου», «δίκαιου» και «χωρίς διακρίσεις» εμπορίου. Την ίδια έκκληση-ευχολόγιο επανέλαβαν στο ανακοινωθέν τους οι ηγέτες των G20, χωρίς να προκαλέσουν την αντίδραση των ΗΠΑ που κι αυτές υποτίθεται ότι ενδιαφέρονται για «ανοιχτές αγορές».

Από την άλλη, παρά την εγκάρδια συνάντηση του Τραμπ με τον Πούτιν, ο τελευταίος δεν έχασε ευκαιρία να καταφερθεί ενάντια στο φιλελευθερισμό, θεωρώντας τον «παρωχημένο», που καταλήγει να τρώει τις σάρκες του, για να πάρει την οργισμένη απόκριση του προέδρου του Ευρωπαϊκού

Συμβουλίου, γνωστού για τον λυσσαλέο αντι-ρωσισμό του, Ντόναλντ Τουσκ, ο οποίος πέταξε μπηχτές για «αυταρχισμό», «προσωπολατρία» και «νόμο των ολιγαρχών» (εννοώντας της Ρωσίας), τα οποία χαρακτήρισε παρωχημένα.

Αν δει κανείς τα ανοιχτά μέτωπα, θα διαπιστώσει ότι δεν είναι λίγα. Πέρα από τον εμπορικό πόλεμο που πήρε μόνο μία κατ' όνομα «εκεχειρία» (με όλες τις αβεβαιότητες που έχουν όλες οι εκχειρίδες), υπάρχουν τα ανοιχτά μέτωπα του Ιράν, της Συρίας (και γενικότερα της Μέσης Ανατολής), της Ουκρανίας, αλλά και της νατοϊκής «αντιπυραυλικής ασπίδας», οι κυρώσεις κατά της Ρωσίας και το εμπάργκο της τελευταίας στις εισαγωγές τροφίμων από την ΕΕ.

Η διεθνής πολιτική χαρακτηρίζεται από αστάθεια, που βασίζεται σε ένα σάπιο κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Το πόσο ασταθής είναι φαίνεται και από το γεγονός ότι μόλις δυο μέρες μετά από την εμπορική εκχειρία ΗΠΑ-Κίνας, οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν ότι θα εφαρμόσουν πρόσθετους δασμούς σε ευρωπαϊκά προϊόντα αξίας 4 δισ. δολαρίων (από το σκοτσέζικο ουίσκι μέχρι το τυρί γκούντα).

Ο παγκόσμιος καπιταλισμός φαίνεται να είναι «σταθερός» σήμερα, με την υποχώρηση των κομμουνιστικών ιδεών και κινήσεων παγκόσμια και με τα όποια λαϊκά ξεσπάσματα να μην παίρνουν οργανωμένη επαναστατική κατεύθυνση. Παρολαυτά, σπαράσσεται από αντιθέσεις που γίνονται όλο και πιο έντονες, επειδή αναπτύσσονται σε ένα οικονομικό πεδίο όπου ο άνθρωπος, το πολυτιμότερο αγαθό σ' αυτόν τον πλανήτη, έχει μετατραπεί σε μηχανή παραγωγής κερδών για το κεφάλαιο ή σε πρώτη ύλη για την κρεατομηχανή του πολέμου.

Απαύγασμα πολιτικής γελοιότητας!

Η είδηση που θα διαβάσετε παρακάτω δεν ανήκει στη σφαίρα της πολιτικής, αλλά της... επιθεώρησης. Κι αυτό γιατί τέτοια γελοιότητα δεν τη διαβάζουμε τόσο συχνά. Ας μη σας κρατάμε όμως σε αγωνία. Την περασμένη Δευτέρα, το γραφείο Τύπου του Λευκού Οίκου εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση: «Το ιρανικό καθεστώς πήρε την απόφαση σήμερα να αυξήσει τον εμπλουτισμό ουρανίου. Ήταν ένα λάθος, βάσει της συμφωνίας για τα πυρηνικά του Ιράν, να επιτραπεί στο Ιράν ο εμπλουτισμός ουρανίου σε κάποιο επίπεδο». Μέχρι εδώ καλά, μετά σκάει η μπαρούφα: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ακόμα και πριν από την ύπαρξη της συμφωνίας, το Ιράν παραβίαζε τους όρους της»! (<https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/statement-press-secretary-60/>).

Δηλαδή, το Ιράν παραβίαζε τους όρους μιας συμφωνίας πριν ακόμα αυτή υπάρξει! Αντί λοιπόν το Ιράν να... μαντέψει τους όρους της μελλοντικής συμφωνίας και να τους εφαρμόσει πριν καν διατυπωθούν, προτίμησε να τους... παραβιάσει! Αν αυτό δεν αποτελεί απαύγασμα πολιτικού παραλογισμού, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους! Γι' αυτό και ο ιρανός υπουργός Εξωτερικών, Τζαβάντ Ζαρίφ, απάντησε στο προσωπικό του Twitter, με μία μόνο λέξη: «Σοβαρά».

Πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα!

Η συνάντηση Τραμπ-Κιμ είχε όλα τα στοιχεία για να χαρακτηριστεί «ιστορική». Ο Τραμπ έγινε ο πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ που πάτησε το πόδι του στη Βόρεια Κορέα, περνώντας μέσα από την αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη πλάι στον πρόεδρο της τελευταίας, Κιμ Γιονγκ Ουν. Οι δύο πρόεδροι δήλωσαν ενθουσιασμένοι μετά το πέρας της συνάντησης. Φαίνεται οι φωτογραφίες που τραβήχτηκαν τους... κολάκευαν και οι ίματζ μέικερς έκαναν καλά τη δουλειά τους!

Ο Κιμ δήλωσε... θητικά ξαφνιασμένος όταν διάβασε την πρόθεση του Τραμπ να τον επισκεφθεί στην έδρα του και την επίσημη επιβεβαίωση αυτής της πρόθεσης μία μέρα μετά. Η πρόθεση του Τραμπ να επισκεφθεί τη Βόρεια Κορέα έγινε -από πού αλλού;- από το αγαπημένο του... Twitter! Εκεί έγραψε τα εξής: «Μετά από ορισμένες πολύ σημαντικές συναντήσεις, συμπεριλαμβανομένης της συνάντησης με τον Πρόεδρο Σι της Κίνας, θα αφήσω την Ιαπωνία για τη Βόρεια Κορέα (με τον Πρόεδρο Μουν). Κι ενώ θα είμαι εκεί, αν ο Πρόεδρος

Κιμ της Βόρειας Κορέας το δει αυτό, θα τον συναντούσα στην αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη μόνο και μόνο για να του σφίξω το χέρι και να του πω ένα Γεια(?!). Το ερωτηματικό και το θαυμαστικό είναι όπως ακριβώς τα έβαλε ο «πλανητάρχης» (βλ. <https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1144740178948493314>). Κι εμείς θυμηθήκαμε ότι πριν από ενάμιση χρόνο οι δύο ηγέτες αντάλλαξαν βρισιές («ροκετάνθρωπο» αποκαλούσε ο Τραμπ τον Κιμ, «γεροξεκούτη» ο Κιμ τον Τραμπ) και απειλές, με τον Τραμπ να γράφει (επίσης στο Twitter) ότι διαθέτει κι αυτός «πυρ-

νικό κουμπί» πολύ πιο ισχυρό από του Κιμ, το οποίο λειτουργεί κανονικά (<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/948355557022420992?lang=en>)!

Το ειδύλλιο των δύο ηγετών ξεκίνησε πριν από έναν ακριβώς χρόνο, με τη μεταξύ τους συνάντηση στη Σιγκαπούρη στις 12 Ιούνιο του 2018. Κι εκείνη η συνάντηση είχε χαρακτηριστεί «ιστορική», με τον Τραμπ να τάζει οικονομικά ανταλλάγματα για να δεχτεί η Βόρεια Κορέα να «αποπυρηνικοποιηθεί». Όμως αυτό δεν έγινε ακόμα και η τελευταία συνάντηση μεταξύ των δύο ηγετών στο Βιετνάμ, τον πε-

ρασμένο Φλεβάρη, αποδείχτηκε φιάσκο. Δεν εκδόθηκε ούτε καν κοινό ανακοινωθέν, ενώ ο υπουργός Εξωτερικών Μάικ Πομπέο δήλωσε ότι, παρά την πρόοδο που επιτεύχθηκε, η Βόρεια Κορέα ζητούσε την πλήρη άρση των αμερικάνικων κυρώσεων σε αντάλλαγμα μιας μερικής αποπυρηνικοποίησης, πράγμα που οι ΗΠΑ απέρριψαν. Η πόρτα των διαπραγματεύσεων δεν έκλεισε ποτέ, όμως από τότε ελάχιστα έχουν γίνει στην κατεύθυνση της επαναπροσέγγισης των δύο χωρών. Και ξαφνικά, ο Τραμπ είπε να περάσει από την περιοχή για να πει ένα «γεια» στον Κιμ! Κι αυτό χαρακτηρίζεται «ιστορικό γεγονός»!

Στην ουσία, πρόκειται για τις γνωστές φανφάρες του Τραμπ, ενόψει μάλιστα της προεκλογικής εκστρατείας για τις προεδρικές εκλογές του Νοέμβρη του 2020. Γι' αυτό και στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε από ξενοδοχείο της Νότιας Κορέας (σιγά μη διανυκτέρευε στη Βόρεια), δεν παρέλειψε να ρίξει τα βέλη του στον Ομπάμα, κατηγορώντας τον ότι θα έκανε πόλεμο αν βρισκόταν αντι-

μέτωπος με την κατάσταση που βρέθηκε ο Τραμπ όταν ανέλαβε πρόεδρος! Λες και το γαϊτανάκι των απειλών με τη Βόρεια Κορέα ήταν κάτι που ξεκίνησε επί Τραμπ και δεν υπήρχε για χρόνια πριν την προεδρία του!

Ο δρόμος προς την επαναπροσέγγιση των δύο πλευρών είναι μακρύς και απρόβλεπτος. Γιατί πίσω από τη Βόρεια Κορέα βρίσκεται η Κίνα και ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός που είναι σκληρός και αδυσώπητος. Από την άλλη πλευρά, η αστική τάξη της Βόρειας Κορέας δε θα «πουληθεί» τόσο εύκολα στους Αμερικάνους. Τα οικονομικά της προβλήματα μπορεί να είναι τεράστια, αλλά δεν έχει φτάσει ακόμα στο σημείο της κατάρρευσης. Θα επιδιώξει τα μέγιστα δυνατά ανταλλάγματα και εγγυήσεις ότι οι Αμερικάνοι θα τα κάνουν πράξη και δε θα μείνουν μόνο στα λόγια, πριν αποφασίσει να «αποπυρηνικοποιηθεί» και να χάσει το δυνατό της χαρτί που είναι η πολεμική της ισχύς. Αν το αποφασίσει αυτό, θα το κάνει σταδιακά και αφού έχει πάρει στο χέρι τα ανταλλάγματα που ζητάει.

στο ψαχνό

Από Δευτέρα στα ίδια...

Κάποιοι θεώρησαν άκομφο εκ μέρους των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών να βάλουν στην ημερήσια διάταξη του Eurogroup της Δευτέρας την Ελλάδα και την πορεία υλοποίησης των μετα-μνημονιακών της δεσμεύσεων. Μάλλον, όμως, θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τους ιμπεριαλιστές, γιατί με αυτή την κίνησή τους επαναφέρουν τους έλληνες ψηφοφόρους από το χώρο της ονειροφαντασίας στο χώρο της σκληρής πραγματικότητας, θυμίζοντάς τους ότι τίποτα δεν άλλαξε και ότι σε κάθε περίπτωση κουμάντο κάνουν αυτοί.

Αυτός ήταν, άλλωστε, και ο στόχος της συγκεκριμένης κίνησης. Γιατί δεν αναμένεται οποιαδήποτε ουσιαστική συζήτηση με έναν υπουργό (Τσακαλώτο), ο οποίος θα έχει ήδη χάσει τη θέση του. Το πολύ να τον αποχαιρετίσουν μ' ένα ποτό στο πόδι, ευχαριστώντας τον για την καλή συνεργασία που είχαν επί τέσσερα χρόνια.

Από την άλλη, ο Τσακαλώτος προσφέρεται και για το ρόλο του σάκου του μποξ. Θα πουν σ' αυτόν (και θα φροντίσουν να μαθευτούν) αυτά που πρέπει να κάνει η επόμενη κυβέρνηση, δεδομένου ότι με τα προεκλογικά μέτρα η κατάσταση έχει «εξοκειλθεί», καταπώς λένε ο Ρέγκλινγκ, ο Στουρνάρας και άλλοι. Σύμφωνα με το ίδιο μήνυμα, η νέα κυβέρνηση θα πρέπει να συμμαζέψει το μπάχαλο της προηγούμενης, ώστε στο τέλος του χρόνου να έχει πιαστεί ο ύψιστος στόχος: «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% του ΑΕΠ. Χρόνια παίζεται αυτό το παιχνίδι, της «καμένης γης» που άφησαν οι προηγούμενοι και που θα πρέπει να «αναζωογονήσουν» οι καινούργιοι.

Το μήνυμα απευθύνεται πρωτίστως στον ελληνικό λαό και όχι στον Μητσοτάκη και τους υπουργούς του, οι οποίοι «έχουν κάνει τα μαθήματά τους» και ξέρουν πώς θα κινηθούν: όχι προσδοκίες για δημοσιονομική χαλάρωση. Το έχει πει και ο Κούλης: ο δημοσιονομικός χώρος του 2019 έχει εξαντληθεί από τους συριζαίους, επομένως θα κινηθούμε με βάση αυτά που έχουν ψηφιστεί. Δεν μπορεί να κάνουμε κάτι περισσότερο. Ο Κούλης θα κάνει τα... μαγικά του με τον προϋπολογισμό του 2020.

Από Δευτέρα η κατάσταση θα είναι ίδια σ' όλους τους τομείς. Και μπροστά μας θα μπαίνει το ίδιο δίλημμα. Θα περιμένουμε τον Μητσοτάκη να φέρει την ανάπτυξη, ως φάρμακο διά πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν; Ή θα κοιτάξουμε πώς θα μπορέσουμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας, τις διεκδικήσεις μας, τους αγώνες μας ενάντια στην εφιαλτική λιτότητα και την κινεζοποίηση;

Γιατί η κινεζοποίηση είναι το πρόβλημα, όχι ποιος τη διαχειρίζεται από τα κυβερνητικά πόστα. Τα χαράτσια είναι το πρόβλημα κι όχι κάποια μικρομερεμέτια.

Οποιος αισθάνεται ηττημένος για πάντα και περιορίζεται να περιμένει να του πετάξουν κάποια ψίχουλα με αντάλλαγμα την ψήφο του, θα πάει και πάλι -έστω και με βαριά καρδιά- να ψηφίσει. Οποιος πιστεύει ότι δεν υπάρχει λύση έξω από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες θα ψηφίσει κάτι που να αντιπολιτεύεται από αριστερά και θα περιμένει κι αυτός τότε να τον «καλέσουν».

Οποιος όμως ψάχνει τρόπους για οργάνωση κι αγώνα, όποιος θέλει να δημιουργήσει όρους ανάπτυξης μιας νέας δυναμικής, ανατρεπτικής, διεκδικητικής και ανοιχτής στο μέλλον, θα γυρίσει την πλάτη του στο στημένο κοινοβουλευτικό παιχνίδι και θα κάνει πράξη αυτό που λέει :

ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ

ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΑΠΟΧΗ!

Για να υπάρξει πραγματικά μέλλον.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΜΕ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΜΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ

ΑΝΤΙΓΙΑ ΧΙΛΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ... Το «φωτορεπορτάζ» κυκλοφόρησε στο Διαδίκτυο λίγες ώρες μετά τη λιποθυμία του νεοναζιστή Πατέλη στη δίκη της ΧΑ. Δε χρειάζονται σχόλια. Μόνο ένας έπαινος σ' αυτόν που το έφτιαξε. Με τις φωτογραφίες και τις λεζάντες «τα είπε όλα».

KONTRES

Υπέρ πάντων...

Υπήρχε περίπτωση ο Τσίπρας να παρατήρει τις Βρυξέλλες και να εξουσιοδοτήσει τον Σάντσεθ να ψηφίσει για λογαριασμό του, αν ας πούμε είχε να κάνει μια ομιλία στην Καβάλα; Ούτε μία στο εκατομμύριο. Θα έμενε στις Βρυξέλλες και οι προπαγανδιστές του θα μας ζάλιζαν με τον «ηγέτη ευρωπαϊκού επιπέδου», που «σφράγισε με την παρέμβασή του τις εξελίξεις», που «έριξε την κρίσιμη ψήφο στη σύνοδο κορυφής» κτλ. κτλ. Όμως, ήταν να μιλήσει στο Ηράκλειο. Εκεί που προσδοκά να επαναπατρίσει κάποιες ψήφους. Εκεί που νίκησε η ΝΔ στις ευρωεκλογές. Εκεί που έχει ρίξει μεγάλο βάρος το ΚΙΝΑΛ, για να επαναπατρίσει τις παλιές ψήφους του ΠΑΣΟΚ. Εκεί που Κυριακή-Δευτέρα περιόδευε η Φώφη με όλη την πασοκική κουστωδία στο πλευρό της. Ετσι, ο Τσίπρας έκανε την ανάγκη φιλοτιμία, παράτησε τη σύνοδο κορυφής και την προβολή που θα μπορούσε να του εξασφαλίσει, έχρισε τον Σάντσεθ «αντ' αυτού» και τράβηξε για το Ηράκλειο.

Ψηφοθηρία

«Αν δεν υπήρχε το ΜεΡΑ25, μάλλον ΚΚΕ θα ψήφιζα», δήλωσε ο Μπαρουφάκης, προσφέροντας μια ακόμα απόδειξη του πόσο αδιάτακτος ψηφοθήρας είναι. Ο,τι φάμε, ό,τι πιούμε κι ό,τι...

Υπάρχει περίπτωση να πάρει ψήφους ο Μπαρουφάκης από τον Περισσό; Ας μην μπερδεύουμε την οργανωμένη βάση του Περισσού με τους ψηφοφόρους του. Την οργανωμένη βάση δεν μπορεί να τη διεμβολήσει ο Μπαρουφάκης, τους ψηφοφόρους του όμως μπορεί. Ιδιαίτερα εκείνο το τμήμα τους που δεν είναι και τόσο σταθερό και μπορεί να συγκινηθεί από τη μοντερινιά του αδιάτακτου ψηφοθήρα. Γι' αυτό και από πλευράς Περισσού εξαπολύθηκε ένα μπαράζ κατά Μπαρουφάκη. Μένει να μάθουμε αύριο το βράδυ το αποτέλεσμα.

Κλωτσιά

Να φυλάγεται από τα πσινά του μουλαιριού και από τα μπροστινά του καλόγερου είχε πει ο αείμνηστος Κώστα Βάρναλης.

Αποκαλυπτήρια

«Αν το ΚΚΕ είχε 15% θα μπορούσαν να περάσουν τα μνημόνια; Σε καμία περίπτωση!» Δεν το είπε κάποιος οπαδός του Περισσού σε συζήτηση καφενείου, γεγονός που θα αντιμετωπίζαμε με... συμπάθεια, ως γραφικότητα. Το είπε ο ίδιος ο Κουτσούμπας από το βήμα της κεντρικής προεκλογικής συγκέντρωσης του Περισσού στη Θεσσαλονίκη.

Θα μπορούσε, φυσικά, να καταλάβει τη θέση της «παπάρας της εβδομάδας». Ιδού τα πλήρη αποκαλυπτήρια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, που τον υπηρετεί με συνέπεια ο Περισσός αλλά προσπαθούσε να τον κρύψει. Αναζητώντας και το τελευταίο ψηφάλακι, πετάει τη μάσκα και μας δείχνει τον τρόπο με τον οποίο προσπαθεί να κοροϊδέψει τον κόσμο.

Δεν ξέρουμε τι σχέσεις έχει με μουλάρια ο Βελόπουλος, όμως από τους ρασοφόρους έφαγε μια κλωτσιά που ήταν όλη δική του. Εκπρόσωπος του Βαρθολομαίου δήλωσε πως «κόποιος εμπορεύεται ή καπηλεύεται ιερά κειμήλια και μυθώδεις διηγήσεις του

Χριστού, των οποίων η πλαστικότητα είναι προφανής, δεν ανήκει στο πλήρωμα της Εκκλησίας».

Όνομα δεν είπε ο επίσκοπος Αμορίου Νικηφόρος, αλλά δε χρειαζόταν να πει. Όλοι κατάλαβαν ποιον εννοούσε. Και για όσους δεν κατάλαβαν, αναλαμβάνει έργο ο μηχανισμός της ΝΔ, με τις ιδιαίτερα καλές σχέσεις με το παπαδαριό και τις παφιάδες του.

Κι ύστερα, για να μη μείνει πίσω και η ελλαδική Εκκλησία, μίλησε το δεξί χέρι του Ιερώνυμου, ο μητροπολίτης Νέας Ιωνίας κτλ. Γαβριήλ: «Όσοι πωλούν μεταφορικά και κυριολεκτικά τον Χριστό και φέρνουν στο φως ακόμη και χειρόγραφες επιστολές του δεν χωρά καμία αμφιβολία ότι ξεπερνούν τα όρια του γραφικού». Τι δεν κατάλαβες, Βελόπουλε;

Πίκρα

Οι κληρονόμοι δεν έχουν ιερό και όσιο. Δε σέβονται ούτε τους ανθρώπους που υπηρέτησαν πιστά τη φαμίλια. Ξέσπασε ο Μαρκογιαννάκης για τον αποκλεισμό του από τα γαλάζια ψηφοδέλτια: «Ο Κώστας Μητσοτάκης και η σύζυγός του Μαρίκα με σέβονταν. Με τον θάνατο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και της Μαρίκας Μητσοτάκη πέθανε και η ανθρωπιά και το φιλότιμο. Ερχονται τώρα τα τέκνα τους και διαπράττουν τη μεγαλύτερη πολιτική ατιμία που έχει γίνει ποτέ στο νομό Χανίων». Και εξηγεί τι εννοεί: «Απέναντί μου έχω την οικογενειοκρατία με την πλέον άθλια μορφή. Όλα γίνονται για την πρωτιά της Ντόρας. Ποτέ δεν συμβαίνει να κόβουν κάποιον που έχει τη λαϊκή στήριξη. Αντιμετωπίζω μια απίστευτη οικογενειακή άθλια συμπεριφορά. Αντιμετωπίζω την αχαριστία από την Ντόρα, την Ντόρα που στάθηκε δίπλα της στη Δημοκρατική Συμμαχία».

Στο τελευταίο έχει δίκιο. Πιστός στη φαμίλια, ήταν από τους ελάχιστους που ακολούθησαν τη Ντόρα όταν την έδιωξε ο Σαμαράς. Θα έπρεπε, όμως, να ξέρει και κάτι άλλο. Η πίστη στη φαμίλια πρέπει να είναι ολοκληρωτική. Όταν του είπαν να κάνει στη μπάντα, έπρεπε να κάνει στη μπάντα. Αυτός δεν έκανε, οπότε τον «έκαναν».

Στα πόδια

Ο Γ. Λακόπουλος, ο συνταξιούχος δημοσιογράφος που εισήγαγε το δόγμα του «άχαστου» Τσίπρα, έσπασε την... ποιινή της σιωπής, την οποία ο ίδιος είχε επιβάλει στον εαυτό του, μετά το Βατερλό των προβλέψεών του για τις ευρωεκλογές (ο «άχαστος» έχασε με σχεδόν δέκα μονάδες διαφορά), για να μας πει -αφού πέρασε «γενεές δεκατέσσερις» τους συριζαίους και τον Τσίπρα που τους ανέχεται- ότι «ο εκβιασμός "ψηφίστε μας πακέτο, για να μην έλθει ο Μητσοτάκης" δεν πιάνει. Αυτό το ψηφοδέλτιο δεν θα το πάρω». Ωραία, το εμπεδώσαμε, δε θα ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ και «άχαστο». Τι θα ψηφίσει; Για αποχή δεν τον κόβουμε. Ούτε για Μπαρούφ. Τι μένει; ΚΙΝΑΛ και ξερό ψωμί!

Για να μην ξεχνιόμαστε

Ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος έγραψε ύμνο για τον Καραμανλή. Ναι αυτόν που τον αποκαλούσε «ανεπάγγελτο τεμπελχανά». Τον ίδιο που τον μούτζωνε: «Βγαίνει χθες ο Καραμανλής και λέει θα αλλάξω το νόμο για το άσυλο.... Να μη σου πω τι μούτζες έριχνα στην τηλεόραση μόλις το άκουσα». Για να μη θυμίσουμε ότι τον κατηγορούσε για προδοσία: «Αυτή η απίστευτη υποχώρηση, για να μη χρησιμοποιήσω μια πιο βαριά έκφραση, αυτή η απίστευτη κωλοτούμπα του Μακεδόνος -τρομάρα του- πρωθυπουργού, του Κώστα Καραμανλή, ο οποίος μπαίνει στην ιστορία ως ο πρωθυπουργός που ξεπούλησε τη Μακεδονία. Αυτή είναι η πραγματικότητα». «Όπως καταλαβαίνετε, αυτό σημαίνει -για να το πούμε με απλά ελληνικά- ότι ο Κώστας Καραμανλής και η Ντόρα Μπακογιάννη προσπάθησαν να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό και τους ψηφοφόρους τους». «Πρόκειται για μία πρόστυχη πράξη της Νέας Δημοκρατίας, η οποία είναι ακόμα χειρότερη από την ίδια την πράξη της υποχωρήσεως. Αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι η κυβέρνηση υποχώρησε, γιατί έχει ξεπουλήσει το θέμα του ονόματος στους Αμερικάνους και πλέον δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό».

Αυτά το 2008. Τι λέει σήμερα ο Μπουμπούκος; Ότι «το 2008 η τότε κυβέρνηση (σ.σ. η πουλημένη στους Αμερικανούς, η άνανδρη, η πρόστυχη) πρότεινε μία σύνθετη ονομασία γνωρίζοντας ότι έχει απέναντί της τον Γκρούεφσκι, ο οποίος θα ηρνείτο». Ήταν, λέει, «ένα έξυπνο διπλωματικό παιχνίδι της ΝΔ το 2008 και μία μεγάλη επιτυχία του Κώστα Καραμανλή και της Ντόρας Μπακογιάννη»!

Με όπλο τη χυδαιότητα

Μπορεί να βρισκόταν στην Οσάκα της Ιαπωνίας και τη Σύνοδο των G20, όμως ο Τραμπ ούτε το αγαπημένο του Twitter ξέχασε ούτε τους αντιπάλους του Δημοκρατικούς, οι οποίοι είχαν το δικό τους (εσωτερικό) προεκλογικό ντιμπίτ. Εξαπέλυσε, λοιπόν, μια χυδαία επίθεση ενάντια στον Τζο Μπάιντεν και τον Μπέρνι Σάντερς με την εξής ανάρτηση: «Βρίσκομαι στην Ιαπωνία στο G-20, εκπροσωπώντας καλά τη χώρα μας, αλλά άκουσα ότι δεν ήταν μια καλή μέρα για τον Κοιμισμένο Τζο ή τον Τρελό Μπέρνι. Ο ένας είναι εξαντλημένος, ο άλλος είναι έξω φρενών - οπότε σιγά το πρόβλημα».

ZOOM

Αντεπαναστατικός κρετινισμός

Ο ρήτορας πήρε μια βαθιά ανάσα και κάρφωσε το ακροατήριό του με το κρίσιμο ερώτημα: «Σκεφτείτε: Εάν το ΚΚΕ είχε 15% θα μπορούσαν να περάσουν αλήθεια τα μνημόνια, τα άλλα αντιλαϊκά αντεργατικά μέτρα;». Τους κοίταξε με νόημα και έδωσε απνευστί λύση στην αγωνία τους: «Σε καμιά περίπτωση!» Επρεπε να φτάσουμε στην τελευταία προεκλογική εβδομάδα των βουλευτικών εκλογών του 2019, για ν' ακούσουμε κάτι που δεν το είχαμε ξανακούσει κατά τη δεκαετία των Μνημονίων. Ότι τα Μνημόνια δε θα περνούσαν αν ο Περισσός είχε ένα εκλογικό ποσοστό της τάξης του 15%. Καμιά σαρανταπενταριά βουλευτές, δηλαδή.

Ο γραμματέας του Περισσού είναι ο ρήτορας και τη ρητορική ερωταπάντηση την εκφώνησε στην κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης. Πρόκειται ασφαλώς για ένα ψηφοθηρικό εφεύρημα, σε μια περίοδο που ο Περισσός «πιέζεται» ακόμα και από το μόρφωμα του τυχοδιώκτη Μπαρουφάκη και κινδυνεύει, όχι μόνο να μην επαναπατρίσει κάποιες από τις ψήφους που είχαν πάει στον ΣΥΡΙΖΑ από το 2012 και μετά, αλλά να χάσει περαιτέρω εκλογική δύναμη. Γεγονός που θα τροφοδοτούσε μια εσωκομματική γκρίνια για την τακτική, κυρίως από τους «φλωρακικούς», οι οποίοι εδώ και χρόνια μιλούν για την ανάγκη «ανοιγμάτων» στην πολιτική του κόμματός τους. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ανέβαινε εκλογικά, η ηγεσία του Περισσού εύρισκε σχετικά εύκολα την εξήγηση στον αδίστακτο οπορτουνισμό των συριζαίων που χαϊδεύουν τ' αυτιά των ψηφοφόρων, τάζοντάς τους διάφορα και παίζοντας επιδέξια με τη γοητεία του «ρεαλισμού». Τώρα, που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ξεφτίσει και βρίσκεται σε τροχιά πτώσης, θα έχουν δυσκολία να εξηγήσουν τη μη ενίσχυση του Περισσού. Συνέβη ήδη στις ευρωεκλογές και αναμένεται να συμβεί και αύριο στις βουλευτικές.

Όμως, αυτό το επιχείρημα («αν είχαμε 15%, δεν υπήρχε περίπτωση να περάσουν τα Μνημόνια»), πέρα από την ψηφοθηρική στόχευσή του (αλλά και εξαιτίας αυτής της στόχευσης) μας οδηγεί κατευθείαν στον πυρήνα της προγραμματικής αντίληψης του Περισσού. Μπορεί στα ντοκουμέντα που ψηφίζουν στα συνέδρια και αραχνιάζουν στα ράφια των κομματικών βιβλιοθηκών να έχουν βάλει άφθονο επαναστατικό βερμπαλισμό (κάτι που ήταν αναγκαίο από τις αρχές της δεκαετίας του '90 και μετά, όταν αναπτύχθηκε η μεγάλη εσωκομματική σύγκρουση και οι «παραδοσιακοί» -μετά τη νίκη τους επί των «ανανεωτών»- είχαν ανάγκη να σκαρώσουν ένα αφήγημα που θα τους επέτρεπε να ανασυγκροτηθούν κομματικά), όμως η πολιτική πρακτική είναι αυτή που επιβεβαιώνει (ή ξεβρακώνει) κάθε προγραμματικό ντοκουμέντο, αποδεικνύοντας αν πρόκειται όντως για προγραμματικό μπουσουλ ή αν είναι σκέτο αφήγημα (παραμύθι δηλαδή).

Πέρα από οποιαδήποτε ερμηνεία (θα δούμε τις πιθανότερες παρακάτω), εκείνο που **καταρχήν** πρέπει να εντοπιστεί είναι πως ο Περισσός τοποθετεί τις δυνατότητες αντιμετώπισης μιας αντεργατικής-αντιλαϊκής πολιτικής στο πεδίο των κοινοβουλευτικών συσχετισμών, στο πεδίο του κοινοβουλευτικού αγώνα.

Τι ακριβώς εννοεί ο... ποιητής, όταν λέει ότι με 15% στον Περισσό δεν υπήρχε περίπτωση (αυτό θυμίζει λίγο το «ούτε μία στο εκατομμύριο» που αρέσκεται να λέει ο Τσίπρας, για να δώσει -διά της σιγουριάς- βάρος στις κάλπικες υποσχέσεις του) να περάσουν τα Μνημόνια; Ότι γύρω από τους 45 βουλευτές του Περισσού θα δημιουργούνταν μια αντιμνημονιακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία; Αν τα έλεγε αυτά το 2012-2015, μπορεί και να είχαν πέραση σε κάποιους. Όμως το 2019 είναι σκέτα φληναφήματα. Γιατί γνωρίζουμε πλέον ότι τον Ιούλη του 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε χωρίς κοινοβουλευτική πλειοψηφία, καθώς 25 βουλευτές του διαφώνησαν με το τρίτο Μνημόνιο. Και τότε τρία αστικά κόμματα, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι έσπευσαν να στηρίξουν την καταρρέουσα κυβέρνηση Τσίπρα, ψηφίζοντας από κοινού με την κυβερνώσα μειοψηφία το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους. Οι πιο χυδαίοι και επιθετικοί βουλευτές της αντιπολίτευσης πρωτοστατούσαν τότε σε χυδαιολογίες ενάντια στους διαφωνούντες του ΣΥΡΙΖΑ και στην Κωνσταντοπούλου που έκανε προεδρικά κορδελάκια, ζητώντας οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες να γίνουν με εντελώς συνοπτικό τρόπο.

Ποιος δε θυμάται ότι τότε το σύστημα δεν κλυδωνίστηκε καθόλου, μολονότι ο Τσίπρας είχε χάσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Μάλιστα, τα τρία άλλα μνημονιακά κόμματα ζητούσαν να πορευτεί επί μακρόν η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ ως κυβέρνηση μειοψηφίας, με δική τους ανοχή/στήριξη, αλλά ο Τσίπρας τους την έφερε και πήγε αμέσως σε εκλογές, αιφνιδιάζοντάς τους, δείχνοντας ότι δεν έχει μπέσα.

Γιατί, λοιπόν, οι 45 βουλευτές του Περισσού θα μπορούσαν -σε οποιαδήποτε φάση της μνημονιακής περιόδου- να πετύχουν αυτό που δεν πέτυχαν οι 40 βουλευτές (15 του Περισσού και 25 των αντιμνημονιακών του ΣΥΡΙΖΑ) τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015;

Δεν έτυχε να συζητήσουμε την Κουτσούμπειο παπάρα με κάποιο μέλος ή οπαδό του Περισσού, είμαστε όμως σίγουροι πως αν συζητήσουμε με κάποιον «κωλοπετσωμένο» (υπάρχουν αρκετοί τέτοιοι), θα μας αντιγύριζε αμέσως ότι ο Κουτσούμπας εννοούσε πως αν είχε 15%, ο Περισσός θα ήταν ένα πολύ πιο ισχυρό κόμμα που θα μπορούσε να δώσει αποτελεσματικούς εξωκοινοβουλευτικούς αγώνες.

Καταρχάς, ο Κουτσούμπας δεν είπε κάτι τέτοιο. Ούτε το υπονόησε. Το target group στο οποίο απευθυνόταν δεν ήταν το κομματικό ακροατήριο της συγκέντρωσης, αλλά το ακροατήριο που τον άκουγε από την τηλεόραση ή θα διάβαζε την άλλη μέρα αποσπάσματα από την ομιλία του. Δεν ήταν το ακροατήριο των αγώνων, αλλά το ακροατήριο της κάλπης. Και η απεύθυνσή του σ' αυτό το ακροατήριο είχε όλη την καλπία της ψηφοθηρίας και την κουτοπονηριά της ανάθεσης. «Δώστε μας μεγαλύτερη κοινοβουλευτική δύναμη κι εμείς δε θα σας προδώσουμε, θα τιμήσουμε τη δύναμη που θα μας δώσετε», ήταν το μήνυμα που θέλησε να περάσει ο Κουτσούμπας. Με απλά λόγια, εσείς ψηφίζετε, εμείς σας

εκπροσωπούμε. Τα υπόλοιπα, αυτά που λέγονται σε και από και μέλη και στενούς οπαδούς, είναι για παραμύθιασμα ή για αυτοπαραμύθιασμα (υπάρχει κι αυτό σε κάποιους που θέλουν να ησυχάσουν τη συνείδησή τους).

Αλλά, κι αν κάνουμε την υπόθεση εργασίας ότι ο Κουτσούμπας αναφερόταν στην κοινοβουλευτική ενίσχυση του Περισσού, σε αρμονία με την εξωκοινοβουλευτική του ενίσχυση, ώστε να αλλάξει τη φορά των πραγμάτων, **πώς ακριβώς θα άλλαζε τη φορά των πραγμάτων;**

Τα έντυπα της αστικής τάξης δε χάλανε τζάμπα το μελάνι τους επαίνωντας τον Περισσό για την υπευθυνότητά του και για την «καλή οργάνωση» των διαδηλώσεών του, που έχει ως αποτέλεσμα ποτέ να μη φτάνουν σε σύγκρουση με την αστυνομία. Από τα πρώτα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, το συγκεκριμένο κόμμα έδωσε πολλές φορές τις εξετάσεις του στο σύστημα και πάντοτε με επιτυχία. Λειτουργήσε ως τροχοπέδη του εργατικού, νεολαιίστικου και λαϊκού ριζοσπαστισμού και ως μηχανισμός συκοφάντησης κάθε κινητοποίησης που ξέφευγε από τα όρια της αστικής νομιμότητας και δημιουργούσε όρους σύγκρουσης στο δρόμο με τις δυνάμεις καταστολής και ενδεχομένως πολιτικής κρίσης. Ανέκδοτο είχε γίνει η «ανωριμότητα των συνθηκών», που επικαλούνταν ο Περισσός για να εμποδίσει τη συμμετοχή των δυνάμεών του σε ριζοσπαστικούς αγώνες και για να συκοφαντήσει αυτούς που έπαιρναν μέρος.

Οι «τριακόσιοι προβοκάτορες του Ρουφονάλη και της ΚΥΠ», που κατά την «Πανσπουδαστική» Νο 8 είχαν μπει στο Πολυτεχνείο τον Νοέμβρη του 1973, δεν ήταν ένα... στιγμιαίο λάθος. Ήταν απότοκο μιας λογικής που συνεχίστηκε τα επόμενα χρόνια μέχρι και σήμερα. Ήταν η λογική της υποταγής στην αστική νομιμότητα, της μη σύγκρουσης, του κοινοβουλευτικού δρόμου προς το σοσιαλισμό, της ρεβιζιονιστικής αντεπαναστατικής σαβούρας που κυριάρχησε στο άλλοτε επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα από τα μέσα της δεκαετίας του 1950. Τι να πρωθυμηνθούμε; Τις συγκρούσεις ογκωδών εργατικών διαδηλώσεων με τα ΜΑΤ, το 1975 και το 1976, που τις βάφτιζαν έργο προβοκατόρων; Την αντίθεσή τους στο τεράστιο (και νικηφόρο τελικά, αφού ανάγκασε τον Καραμανλή να πάει πίσω ψηφισμένο από τη Βουλή νόμο) κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων στα τέλη της δεκαετίας του 1970; Την άρνησή τους να συμμετάσχουν στον νεολαιίστικο ξεσηκωμό τον Δεκέμβρη του 2008, μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου και την κατασυκοφάντηση της βίαιας πλευράς αυτού του ξεσηκωμού; Την πλήρη απουσία τους από το κίνημα των «αγανακτισμένων» του 2011 και την εγκατάλειψή του στα χέρια των συριζαίων; Την περιφρόνηση της Βουλής από ενδεχόμενο «ντου» διαδηλωτών;

Πώς λοιπόν θα εμποδίζαν το πέρασμα των Μνημονίων, αν είχαν 15%; Θα οργάνωναν βίαιο ανατρεπτικό κίνημα στους δρόμους; Δεν τολμούν ούτε σε διακηρυκτικό επίπεδο να το πουν. Γι' αυτό και το επιχείρημά τους δεν είναι παρά ένα αισχρό ψηφοθηρικό επιχείρημα.

Πέτρος Γιώτης

Παράνομα καταφύγια, παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς και φιλόζωοι... νεοναζιστές

«Τρελά» πράγματα συμβαίνουν στην Πάτρα (μολονότι «τρελά νερά» υπάρχουν μόνο στη Χαλκίδα). Την περασμένη Τρίτη (2.7.2019), ο οικείος αντιπεριφερειάρχης Γρηγόρης Αλεξόπουλος αποφάσισε (ως είχε υποχρέωση εκ του νόμου) το κλείσιμο ενός παράνομου καταφύγιου ζώων συντροφιάς στο Γιαννισκάρι του Δήμου Δυτικής Αχαΐας. Πριν από τέσσερις μέρες, όμως, την Παρασκευή 28 Ιούνη, ο πρόεδρος Πρωτοδικών Γεώργιος Αντωνιάδης χορήγησε προσωρινή διαταγή, την οποία ζήτησαν οι ιδιοκτήτες και διαχειριστές αυτού του παράνομου καταφύγιου ζώων συντροφιάς, απαγορεύοντας την πρόσβαση εκείνων που ανακάλυψαν και κατήγγειλαν την ύπαρξή του!

Δεν υπάρχει το τεκμήριο της άγνοιας των πραγματικών περιστατικών. Ο πρόεδρος Πρωτοδικών είχε ενημερωθεί από την εφημερίδα μας (από τον υπογράφοντα αυτή την έρευνα) για την ύπαρξη αυτού του παράνομου καταφύγιου και για την αναμενόμενη προσυπογραφή από τον αντιπεριφερειάρχη της εισήγησης των αρμόδιων υπηρεσιών για το κλείσιμο του παράνομου καταφύγιου.

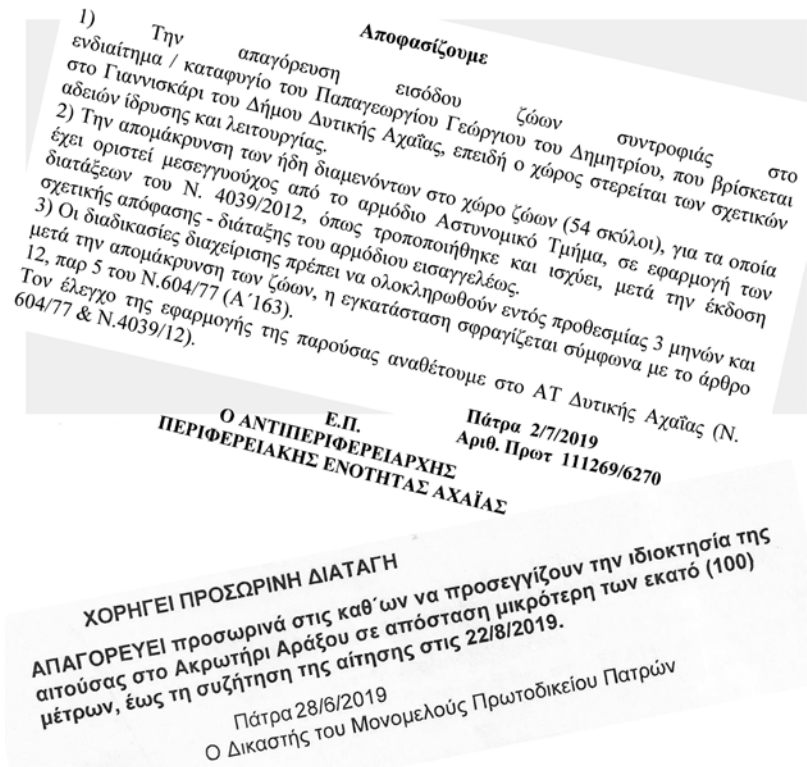
Επειδή τα παραπάνω ενδοχρόμωνες να σας φαίνονται γριφώδη, θα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, ώστε να σας βάλουμε στο κλίμα της έρευνας που διεξάγουμε εδώ και καιρό, η οποία έχει όχι μόνο κοινωνικό αλλά και πολιτικό ενδιαφέρον, καθώς μελετώνται και οι νεοναζιστές της Χρυσής Αυλής.

Χρυσοφόρο εμπόριο με το μανδύα της «ζωοφιλίας»

Το Φλεβάρη του 2016, όλες σχεδόν οι ομάδες στο Ευρωπαϊκοβούλιο κατέληξαν σε ένα κοινό ψήφισμα «οχτώκι με τη θέσπιση συμβατών συστημάτων στα καταναρσά των ζώων συντροφιάς στα κράτη μέλη». Στο ψήφισμα αυτό σημειώφανα με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου και τις αρμόδιες αρχές». Οι «τα στοιχεία από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου, τις αρμόδιες αρχές και τους κτηνιατρους καταδεικνύουν με σαφή τρόπο την αυξανόμενη κατάρχρηση του συστήματος μετακίνησης των ζώων συντροφιάς, το οποίο αποτελεί αντικείμενο εκμετάλλευσης για εμπορικούς σκοπούς».

Το Ευρωπαϊκοβούλιο «προς μεγάλην του ανησυχία διαπιστώνει ότι αυξάνεται το εμπόριο, τόσο νόμιμο όσο και παράνομο, των άγριων ζώων που διατηρούνται ως ζώα συντροφιάς». Πήρε επίσης υπόψη του το γεγονός ότι «το 70% των νέων ασθενειών που έχουν εμφανισθεί σε ανθρώπους κατά τις πρόσφατες δεκαετίες είναι ζωικής προέλευσης, και ότι τα ζώα τα οποία συχνά χρησιμοποιούνται ως ζώα συντροφιάς είναι φορείς ζωνόσων, συμπεριλαμβανομένης της λύσσας».

Όταν ένα θέμα φτάνει στο Ευρωπαϊκοβούλιο και αυτό καταλήγει σε ένα σχεδόν ομόφωνο ψήφισμα, σημαίνει ότι τα πράγματα είναι κάτι παραπάνω από σοβαρά, ότι έχουν φτάσει «στο μη παρέκει». Σε ευρωενωτικά κείμενα μπορεί να βρει κα-

νείς στοιχεία όπως ότι κάθε μήνα 46.000 ΕΕ και απ' αυτούς τους σκύλους λιγότεροι από τους μισούς καταγράφονται στο σύστημα διακίνησης. Οι ο ετήσιος τζίρος για τη συντήρηση, εκτροφή και εμπορική εκμετάλλευση γάτων και σκύλων στην ΕΕ φτάνει τα 13 δισ. ευρώ! Οι υπαρκτή τεράστια παρανομία σ' αυτό το εμπόριο, που γίνεται σε μεγάλη έκταση αδιαφανώς,

Εχουμε, λοιπόν, ένα μεγάλο κύκλωμα παράνομης εκτροφής και εμπορίας ζώων συντροφιάς, το οποίο σε σημαντικό βαθμό καλύπτεται πίσω από ζωοφιλικές βιτρίνες. Καθόλου παράξενο. Και οι οργανώσεις της μαφίας στήνουν κοινωφελή ιδρύματα παρά με την Εκκλησία!

Εδώ και καιρό, έχοντας στη διάθεσή μας κάποιες πληροφορίες, την εγκυρότητα των οποίων διαπιστώσαμε, μελετήσαμε την ισχύουσα νομοθεσία για τα ζώα συντροφιάς, την πολιτική που ασκείται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφών όλων των κυβερνήσεων, το ρόλο που παίζουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί που έχουν επιφορτιστεί με τον έλεγχο όσον αφορά τα ζώα συντροφιάς, το ρόλο των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών και ξεκινήσαμε την έρευνά μας, τα πρώτα στοιχεία της οποίας παρουσιάζουμε μ' αυτό το ρεπορτάζ.

Νεοναζιστική... ζωοφιλία

Ο Χίτλερ εμφανιζόταν συχνά παρέα με το αγαπημένο του λυκόσκυλο. Δε νομίζουμε ότι αυτό κατέστησε ζωόφιλος τους πολιτικούς του επιγόνους. Ειδικά στην Ελλάδα, αυτοί ασχολούνται με...

Εδώ και καιρό, έχοντας στη διάθεσή μας κάποιες πληροφορίες, την εγκυρότητα των οποίων διαπιστώσαμε, μελετήσαμε την ισχύουσα νομοθεσία για τα ζώα συντροφιάς, την πολιτική που ασκείται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφών όλων των κυβερνήσεων, το ρόλο που παίζουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί που έχουν επιφορτιστεί με τον έλεγχο όσον αφορά τα ζώα συντροφιάς, το ρόλο των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών και ξεκινήσαμε την έρευνά μας, τα πρώτα στοιχεία της οποίας παρουσιάζουμε μ' αυτό το ρεπορτάζ.

Το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα έδειξε για ακόμα μια φορά ότι **απέναντι στην σκληρία του κρατικού μηχανισμού και της δημοτικής αρχής (...)**. Οι Εθνικιστές πραγματοποιήσαν αποψίλωση στον χώρο του καταφύγιου και **προσέφεραν μεγάλη ποσότητα τροφής** για τους μικρούς μας φίλους, **κερδίζοντας την αγάπη που μόνο δίνουν** (οι εμφάνιση δικές μας).

Την περασμένη Δευτέρα, επικοινωνήσαμε με την ΤΟ Ανατολικής Αττικής, που έχει έδρα την Αρτέμιδα (Λούτσα), καλώντας στο κινητό 6947285818 που αναγράφεται στην ιστοσελίδα των χρυσαντών για όποιον θέλει πληροφορίες. Ζήτησαμε πως το χρώμα ή η μυρωδιά του χρίματος κάθε άλλο παρά ασυγκίνητους τους αφήνει (δέιτε) με το ξεκατάσπασμα με τις καταγγελίες των πρώην ευρωβουλευτών).

Εν πάση περιπτώσει, ερευνώντας το ζήτημα των παράνομων καταφυγίων ζώων συντροφιάς, «σκοντάψαμε» αναγκαστικά στις Ερωτήσεις που έχει καταθέσει στη Βουλή η σύζυγος του φίρερ των νεοναζιστών, Ελένη Ζαρούλια, η οποία επιπλέον, για τη ζωοφιλία της. Πέραν αυτών, διαπιστώσαμε ότι η ιστοσελίδα του νε-

στην περιοχή του δήμου Σπάτων-Αρτέμιδας (αρνήθηκε σθεναρά να μας πει σε ποιο ακριβώς σημείο), μετά από πρωτοβουλία που πήρε ιδιωτικός φορέας, λόγω της αδιαφορίας του Δήμου. Του επισημάναμε, φυσικά, ότι παγίως η ΧΑ εμφανίζεται να σπεύδει σε βοήθεια τρίτων και πως, εν πάση περιπτώσει, η Ζαρούλια, που όπως και ο ίδιος πήρε ενεργά μέρος στην κατασκευή του καταφύγιου σκύλων, οφείλει να γνωρίζει ότι αυτό απαγορεύεται. Και απαγορεύεται γιατί μέσω τέτοιων ιδιωτικών καταφυγίων γίνεται το παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς σε χώρες της ΕΕ. Εκείνοι που πωλούν παρανόμως ζώα στην πρώτη να τα συγκεντρώνουν σε κάποιο χώρο.

Για τη σχετική δράση και το κίνητρο της Ζαρούλια έχουμε συγκεντρώσει πλούσιο υλικό. Προς το παρόν μένουμε μόνο σε όσα αφορούν το παράνομο καταφύγιο στην περιοχή του δήμου Σπάτων-Αρτέμιδας.

Σε ό,τι αφορά τον Γεώργιο Παπαγεωργίου, που απαντά στο κίνητρό της ΤΟ Ανατολικής Αττικής των νεοναζιστών, να πούμε ότι κατέθεσε στη δική της ΧΑ στις 13 Μάρτη του 2019 ως μάρτυρας υπέρσπισης του Καϊάδα (Γερμενή). Όταν η πρόεδρος τον ρώτησε με τι ασχολείται, απάντησε: «Τώρα άνεργος, πριν ήμουν στο ΑΠΓΣ, στο Ίδρυμα Γεωπολιτικών και Ιστορικών Σπουδών της ΧΑ». Μήπως διαχειρίζεται και το παράνομο καταφύγιο σκύλων στην Αρτέμιδα για λογαριασμό της Ζαρούλια; Απλώς ρωτάμε.

Εμείς, όπως οφείλαμε, επικοινωνήσαμε την περασμένη Τρίτη με τον προϊστάμενο της αρμόδιας Διεύθυνσης (Διεύθυνση Προγραμματισμού) του δήμου Σπάτων-Αρτέμιδας κ. Αρβανιτιδίου, καταγγείλαμε ότι στο Δήμο του η ΧΑ κατασκεύασε παράνομο καταφύγιο ζώων συντροφιάς και απαιτήσαμε να ξεκινήσει άμεσα τη διαδικασία κλεισίματός του. Επειδή δεν τον είδαμε πολύ «ζεστό», θα επανέλθουμε, προκειμένου ο προϊστάμενος να υποχρεωθεί να εφαρμόσει τη νομιμότητα.

Τα αίτια της Πάτρας

Όταν ξεκινήσαμε την έρευνά μας, είχαμε την πληροφορία ότι στην Πάτρα λειτουργούν παράνομα καταφύγια σκύλων και ότι μέσω της γραμμής Πάτρα-Ανών γίνεται παράνομη διακίνηση ζώων συντροφιάς. Μια πραγματικά ζωοφιλή Πατρινιά, η Ελισάβετ Σίνη, κάνει αγώνα για να κλείσουν αυτά τα παράνομα καταφύγια και στις 20 Μάρτη του 2019 είχε καταγγείλει την ύπαρξη παράνομου καταφυγίου ζώων συντροφιάς στο Γιαννισκάρι της Δυτικής Αχαΐας.

Αυτό το παράνομο καταφύγιο το κατασκεύασε, σύμφωνα με δήλωσή του, την άνοιξη του 2018 κάποιος Γεώργιος Παπαγεωργίου (δεν ξέρουμε αν έχει κάποια σχέση με τον συνονόματό του χρυσαντών της Αρτέμιδας ή αν πρόκειται για τυχαία συνωνυμία επί ενός πολύ διαδεδομένου ελληνικού επώνυμου). Ισχυρίζεται ότι δήθεν δε γνώριζε ότι απαιτείται άδεια λειτουργίας του. Ψεύδεται και ιδού γιατί. Από τις 4 Οκτώβρη του 2016, είναι μέλος του συλλόγου «Φιλόζωοι Ελλάδας-Πάτρας» και μάλιστα γραμματέας στην πρόσφατη διοίκηση του. Ως στελέχους αυτού του συλλόγου γνώριζε τους νόμους 4039/2012 και 604/1977, σύμφωνα με τους οποίους **καταφύγια ζώων συντροφιάς επιτρέπεται να κατασκευάζουν**

μόνο οι δήμοι.

Μέλος του ιδίου συλλόγου (παράλληλα και νομική συμβούλος) είναι και η δικηγόρος Ελένη Αρβανίτη, κόρη του πρώην βουλευτή Αχαΐας της ΧΑ Μ. Αρβανίτη και συγγόρος υπεράσπισης του στη δική της ΧΑ. Όταν είσαι στον ίδιο σύλλογο με μια δικηγόρο, δεν υπάρχει περίπτωση να μην έβρει ένα κομβικό ζήτημα της ισχύουσας νομοθεσίας, όπως είναι η απαγόρευση ανέγερσης και διαχείρισης καταφυγίων ζώων συντροφιάς από ιδιώτες.

Σημαντικό και άκρως ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του Καταστατικού του εν λόγω συλλόγου προβλέπεται παράνομος σκοπός! Αναφέρει: «*Η φροντίδα των αδύσποτων ζώων, με την δημιουργία προγραμμάτων και δράσεων σίτισης, στεριώσεων, υιοθεσιών, περιθάλψης, προώθησης φιλοζωικών και προστασίας από την κακοποίηση, με την ίδρυση και διαχείριση καταφυγίων*».

Οι σκοποί που περιγράφονται σ' αυτή την παράγραφο επιτρέπεται να υλοποιηθούν μόνο από δήμους και όχι από φιλοζωικούς οργανώσεις. Αυτό το γνωρίζουν καλά οι φιλοζωικούς οργανώσεις, όπως και ο Παπαγεωργίου, αλλά επιμένουν να το γράφουν εκεί που δεν πάνει μελάνι. Το γνωρίζουν καλά και όλοι οι εμπλεκόμενοι υπηρέταικοι παράγοντες, φυσικά. Επομένως, **ο Παπαγεωργίου γνωρίζει ότι με την κατασκευή του καταφυγίου ζώων συντροφιάς την άνοιξη του 2018 παρανομούσε!**

Στις 20 του περασμένου Μάρτη, λοιπόν, η Ελισάβετ Σίνη, πρόεδρος του φιλοζωικού σωματείου «Τετράποδος Σαμάνος», κατήγγειλε ότι στην περιοχή Γιαννισκάρι του Δήμου Δυτικής Αχαΐας αντιλήφθηκε καταφύγιο ζώων συντροφιάς. Το καταφύγιο ήλεγξε ο κτηνίατρος Γ. Κανελλόπουλος, του Τμήματος Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Κάτω Αχαΐας. Εκτός των άλλων, διαπίστωσε ότι είναι παράνομο.

Στις 16 Ιούνη, δημοσιογραφική αποστολή της «Κόντρας» αποτελούμενη από τους Γεράσιμο Λιόντο και Πέτρο Περάκη, μαζί με τις κυρίες Μαρία Μανωλοπούλου και Ελισάβετ Σίνη, επισκεφτήκαμε το παράνομο καταφύγιο στο Γιαννισκάρι. Από το αυτοκίνητο βγήκε μόνο ο Γεράσιμος Λιόντος και με κάμερα απαθανάτισε το παράνομο καταφύγιο (που πλέον είχε 64 σκύλους έναντι 54 που είχε μετρήσει τον Μάρτη η Ε. Σίνη). Μετά την επίσκεψη, μελετώντας τις φωτογραφίες και τα βίντεο, διαπιστώσαμε ότι ο Παπαγεωργίου είχε απομακρύνει σκύλους από τους 54 του Μάρτη και είχε προσθέσει καινούργιους.

Με αίτησή μας στις 19 Ιούνη ζητήσαμε από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής (ΔΑΟΚ) της περιφερειακής ενότητας Αχαΐας, εκτός των άλλων, αντίγραφο συμφώνησης με τους εκπροσώπους της διεύθυνσης και της κοινωνικής υπηρεσίας των φυλακών, ότι ο Κουφοντίνας πληροί τις τυπικές και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και του χορήγησαν τρεις διαδοχικές άδειες. Συνολικά έξι μ' αυτές που είχε πάρει από τις φυλακές Κορυδαλλού.

Στην επικοινωνία που είχαμε με τον προϊστάμενο της ΔΑΟΚ, μας γνωστοποίησε ότι δεν προχώρησε «ως όφειλε, σύμφωνα με το άρθρο 12 του νόμου 604/1977-4039/2012 και 604/1977, σύμφωνα με τους οποίους **καταφύγια ζώων συντροφιάς επιτρέπεται να κατασκευάζουν**

Μνημείο πολιτικού ρεβαντισμού, χουντικής έμπνευσης αυταρχισμού, νομικής αυθαιρέσας και κοινωνικού αμοραλισμού αποτελεί η πρόταση της αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου, Μαρίας-Σοφίας Βαΐτση, με την οποία εισηγήθηκε στο Δικαστικό Συμβούλιο Βόλου (συνεδρίασε την περασμένη Τετάρτη, 3.7.2019) να κάνει δεκτό το εισαγγελικό βέτο και να απορρίψει το αίτημα του Δημήτρη Κουφοντίνα για χορήγηση κανονικής άδειας.

Η εισαγγελική πρόταση έρχεται να μας θυμίσει, με ωμότητα και κυνισμό, ότι σε βάρος του πολιτικού κρατούμενου Κουφοντίνα εφαρμόζουν ένα καθεστώς εξαιρέσεων (κατά τα άλλα, τον θεωρούν κρατούμενο του κοινού ποινικού δικαίου!), το οποίο στηρίζουν με μια πολεμική τακτική «κινούμενης άμμου». Κάθε φορά που ο Κουφοντίνας φτάνει κοντά στην άδεια, εφευρίσκουν κάτι καινούργιο (χωρίς να έχουν αλλάξει τα πραγματικά δεδομένα της υπόθεσης), ώστε να του τη στερήσουν, χωρίς να πολυνοιάζονται για την ποιότητα της εκάστοτε εκκρωματικών κατασκευών τους.

Επί σειρά ετών αρνούνται στον Κουφοντίνα το δικαίωμα της άδειας, ζητώντας του να κάνει δήλωση μετανόησης (την οποία, φυσικά, δεν έκανε, γιατί δεν του το επιτρέπει η αγωνιστική του αξιοπρέπεια και η κομμουνιστική του τιμή). Κάποια στιγμή, βρέθηκε ένας εισαγγελέας και συμφώνησε να του δοθεί άδεια, συμπλέοντας με τη διεύθυνση και την κοινωνική υπηρεσία των Φυλακών Κορυδαλλού. Αμέσως, η μόλις απελθούσα εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Ξένη Δημητρίου, άσκησε πειθαρχική δίωξη κατά του συγκεκριμένου εισαγγελέα. Βρέθηκε κι ένας δεύτερος εισαγγελέας (ανώτερος αυτός, εισαγγελέας Εφετών) που συμφώνησε να δοθεί άδεια στον Κουφοντίνα. Η Ξένη Δημητρίου άσκησε και κατ' αυτού πειθαρχική δίωξη. Η περιβόητη «ελευθερη κρίση» των δικαστικών είναι αποδεκτή μόνο όταν συμβαδίζει με τις «αυθεντές» εντολές. Όταν δεν συμβαδίζει μ' αυτές τις εντολές, γίνεται αμέσως πειθαρχικάς ελεγκτές, έστω κι αν ακολουθεί αυτό που λέει ο νόμος. Προς γνώση και συμμόρφωση των υπολοίπων.

Οι εισαγγελείς άρχισαν να αυτοεξαιρούνται από τα Συμβούλια Φυλακών που έβριναν το αίτημα του Κουφοντίνα για την τρίτη κατά σειρά άδεια. Χρειάστηκε να κάνει απεργία πείνας για να επιστρατευθεί ένας τρίτος εισαγγελέας και να συμφωνήσει στη χορήγηση της τρίτης άδειας.

Μεταφέρθηκε στη συνέχεια στις αγροτικές φυλακές Κασοπαθείας, στη Μανγνίσια. Πήρε άλλες τρεις άδειες χωρίς προβλήματα. Όπως προβλέπει ο νόμος, τρεις διαφορετικοί εισαγγελείς συμφώνησαν με τους εκπροσώπους της διεύθυνσης και της κοινωνικής υπηρεσίας των φυλακών, ότι ο Κουφοντίνας πληροί τις τυπικές και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και του χορήγησαν τρεις διαδοχικές άδειες. Συνολικά έξι μ' αυτές που είχε πάρει από τις φυλακές Κορυδαλλού.

Στην έβδομη άδεια, ο εισαγγελέας έθεσε βέτο, επικαλούμενος πάλι το ότι ο Κουφοντίνας είναι αμετανόητος και δεν κάνει δήλωση μετανόησης. Το Δικαστικό Συμβούλιο συμφώνησε με τον

εισαγγελέα!

Ακολούθησε μετά από το προβλεπόμενο δίμηνο νέα αίτηση από τον Κουφοντίνα για άδεια, νέο εισαγγελικό βέτο, νέα ομόφωνη απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου υπέρ του εισαγγελικού βέτο, νέα απεργία πείνας. Αναγκαστικά. Την ώρα που οι γαιτρώ άρχισαν να χτυπούν καμανάκια κινδύνου για τη ζωή του, η εισαγγελέας του ΑΠ αναγκάστηκε να ασκήσει αναίρεση. Το Συμβούλιο του ΣΤ' Ποινικού Τμήματος του ΑΠ έκανε δεκτή την αναίρεση, με μια ιδιαίτερα εμπειριστατωμένη απόφαση (ολόκληρη η απόφαση στο http://www.eksegersi.gr/keditor_assets/attachments/2890/voulagma_koufi.pdf), που έκλεινε όλες τις πόρτες.

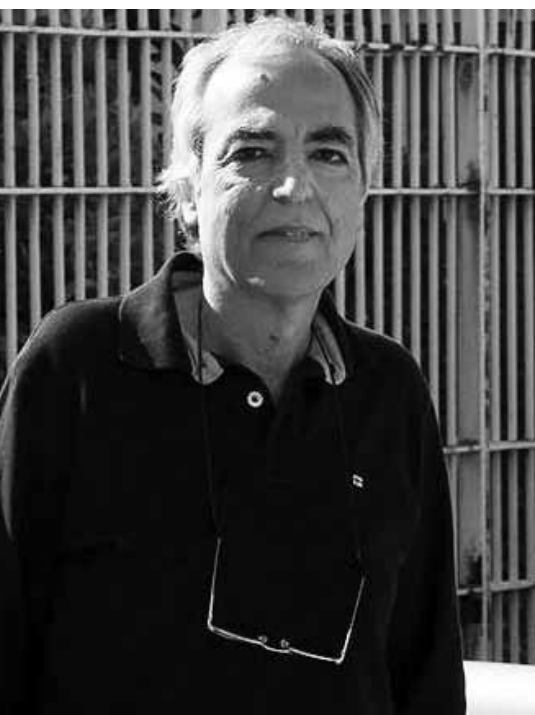
Κι εκεί που περιμέναμε να συνεδριάσει το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου και να αποφασίσει σύμφωνα με όσα υποδεικνύει η αναίρετική απόφαση του ΑΠ, ο «αόρατος» μηχανισμός τράβηξε από το συρτάρι μια ποινικά ανύπαρκτη υπόθεση, στην οποία ο Κουφοντίνας έτσι κι αλλιώς δεν είχε καμιά συμμετοχή, για να τον καταστήσουν υπόδικο για... κακούργημα: απλή συνέργεια (με ψυχική συνδρομή) σε στάση κρατούμενου. Τη χομολογία (την πρόσφατη αναίρετική απόφαση του Αρείου Πάγου για την υπόθεση του Δ. Κουφοντίνα), ακόμα και την κοινή λογική!

Ετσι, η εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου για έναν συγκεκριμένο κρατούμενο μετατρέπεται σε κινούμενη άμμο, που παίρνει πάντοτε το σχήμα της σκοπιμότητας: αν δεν προσκυνήσει, να μην πάρει την άδεια που δικαιούται.

Αντιδραστικό ντελίριο

Πριν δούμε αναλυτικά τα περιλαμβάνει το νέο εισαγγελικό πόνημα, θα σταθούμε σ' ένα σημείο που αποκαλύπτει όλη την κατασταλτική σκοπιμότητα. Η αντεισαγγελέας Βαΐτση γράφει ότι «από την 1η-7-2019... δεν εκκρεμεί, πλέον, σε βάρος του κρατούμενου κατάδικου, Δημητρίου Κουφοντίνα, ποινική διαδικασία για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακούργηματος» και επομένως «πληρούνται, πλέον, μετά την 1η-7-2019 οι τυπικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας. Αυτό, όμως, το γνώριζε η εισαγγελέας και όταν έκανε την πρώτη ημερήσια της, προτείνοντας να κοπεί η άδεια για τυπικούς λόγους. Γιατί δεν έκανε την παραμικρή μνεία στην αλλαγή των Ποινικού Κώδικα; Δε θα πούμε ότι προσπάθησε να παγιδεύσει το δικαστήριο (γιατί το θέμα ήταν γνωστό σε κάθε δικαστικό και επομένως δεν υπήρχε περίπτωση παγίδευσης), θα πούμε όμως ότι κατέβαλε προσπάθεια να περάσει ότι είναι αναγκαίο, από τη μια να λες ότι στην έννοια του σωφρονισμού της άδειας η καθ' οιονδήποτε τρόπο ιδεολογική μεταστροφή του καταδίκου, και από την άλλη να του προσάπτεις ότι «εμμένει στην άποψή του περί ένοπλης ανατροπής του κρατικού πολιτεύματος».

Από τις 14 σελίδες της νέας εισαγγελικής πρότασης (ολόκληρη στο

οπότε τέθηκε τυπικά σε ισχύ ο νέος Ποινικός Κώδικας. Το αίτημα έγινε προφανώς δεκτό κι ορίστηκε νέα συνεδρίαση για την Τετάρτη 3 Ιούλη. Η αντεισαγγελέας Βαΐτση, όμως, επανέρχεται με νέα πρόταση (με ημερομηνία 1.7.2019), στην οποία αυτή τη φορά προτείνεται κόψιμο της άδειας του Κουφοντίνα για ουσιαστικούς λόγους, περιφρονώντας αποκάλυπτα το νόμο, τη νομολογία (την πρόσφατη αναίρετική απόφαση του Αρείου Πάγου για την υπόθεση του Δ. Κουφοντίνα), ακόμα και την κοινή λογική!

Ετσι, η εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου για έναν συγκεκριμένο κρατούμενο μετατρέπεται σε κινούμενη άμμο, που παίρνει πάντοτε το σχήμα της σκοπιμότητας: αν δεν προσκυνήσει, να μην πάρει την άδεια που δικαιούται.

Αντιδραστικό ντελίριο

Πριν δούμε αναλυτικά τα περιλαμβάνει το νέο εισαγγελικό πόνημα, θα σταθούμε σ' ένα σημείο που αποκαλύπτει όλη την κατασταλτική σκοπιμότητα. Η αντεισαγγελέας Βαΐτση γράφει ότι «από την 1η-7-2019... δεν εκκρεμεί, πλέον, σε βάρος του κρατούμενου κατάδικου, Δημητρίου Κουφοντίνα, ποινική διαδικασία για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακούργηματος» και επομένως «πληρούνται, πλέον, μετά την 1η-7-2019 οι τυπικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας. Αυτό, όμως, το γνώριζε η εισαγγελέας και όταν έκανε την πρώτη ημερήσια της, προτείνοντας να κοπεί η άδεια για τυπικούς λόγους. Γιατί δεν έκανε την παραμικρή μνεία στην αλλαγή των Ποινικού Κώδικα; Δε θα πούμε ότι προσπάθησε να παγιδεύσει το δικαστήριο (γιατί το θέμα ήταν γνωστό σε κάθε δικαστικό και επομένως δεν υπήρχε περίπτωση παγίδευσης), θα πούμε όμως ότι κατέβαλε προσπάθεια να περάσει ότι είναι αναγκαίο, από τη μια να λες ότι στην έννοια του σωφρονισμού της άδειας η καθ' οιονδήποτε τρόπο ιδεολογική μεταστροφή του καταδίκου, και από την άλλη να του προσάπτεις ότι «εμμένει στην άποψή του περί ένοπλης ανατροπής του κρατικού πολιτεύματος».

Από τις 14 σελίδες της νέας εισαγγελικής πρότασης (ολόκληρη στο

http://www.eksegersi.gr/keditor_assets/attachments/2974/protash_eisaggelea_vology.pdf) σημασία έχουν οι επτά τελευταίες. Ο τρόπος με τον οποίο επιχειρείται η συρραφή διαφόρων περιστατικών, τις περισσότερες φορές άσχετων μεταξύ τους, είναι καθαρά παραληρηματικός. Για παράδειγμα, συγχέονται οι παλιές γνωστές δηλώσεις του Δ. Κουφοντίνα, που είχαν χρησιμοποιηθεί ως πρόσχημα για την πρώτη απορριπτική απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου Βόλου (αυτή που έχει αναρτηθεί από τον Αρειο Πάγο), με τη δήλωση που έκανε ο Κουφοντίνας όταν σταμάτησε την απεργία πείνας, και όλες

μαζί θεωρούνται «σοβαρές ενδείξεις τέλεσης από μέρους του κρατούμενου Δημητρίου Κουφοντίνα της αξιόποινης πράξης της "διέγερσης σε διάπραξη κακούργηματος ή πλημμελήματος", όπως αυτή τυποποιείται ως έγκλημα με τις διατάξεις του άρθρου 184 του Νέου ποινικού Κώδικα»!

Διάφορες δηλώσεις του ο Δ. Κουφοντίνας έχει κάνει στο παρελθόν (την περίοδο που έπαιρνε άδειες), αποσπασμένες από τα συμπεραζόμενα τους ή και παραμορφωμένες, απόψεις που αναφέρονταν σε γενικά ιδεολογικοπολιτικά ζητήματα (η φύση του αστικού κράτους και η προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του) μπλεγμένες με θέσεις για την τρέχουσα πολιτική συγκυρία (ανακοίνωση για την έναρξη απεργίας πείνας), γίνονταν ένα χαρμάνι και θεωρούνταν μέχρι πρότινος ως ενδείξεις για την «τέλεση νέων αδικημάτων» από τον Κουφοντίνα. Είναι αμετανόητος, έλεγαν, κι γι' αυτό τον έκριναν τις άδειες. Ηρθε όμως ο Αρειος Πάγος και με την ομόφωνη αναίρετική απόφαση του έβαλε τέλος σ' αυτή τη φασιστικό τύπου σπέκουλα.

◆ Ο Αρειος Πάγος, **ευθέως** (και όχι έμμεσα, όπως κακώς γράφτηκε) έκρινε ότι είναι **αντιφατικό**, από τη μια να λες ότι στην έννοια του σωφρονισμού της άδειας η καθ' οιονδήποτε τρόπο ιδεολογική μεταστροφή του καταδίκου, και από την άλλη να του προσάπτεις ότι «εμμένει στην άποψή του περί ένοπλης ανατροπής του κρατικού πολιτεύματος».

Η ιδεολογικοπολιτική και φιλοσοφική συζήτηση για τον ρόλο της βίας στην ιστορία είναι πολύ παλιά και δεν λύνεται με δικαστικές αποφάσεις. Το σημερινό αστικό – κοινοβουλευτικό πολιτεύμα εδραιώθηκε στην Ευρώπη μετά την Γαλλική Επανάσταση του 1789 και την βίαιη σύγκρουση με τους φεουδαρχικούς θεσμούς και την Βασιλεία. Η ανθρώπινη ιστορία είναι μια ιστορία συγκρούσεων, πολέμων και συνεχών βίαιων αλλαγών σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Εκκρεύει οστόσο της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου ή του Συμβουλίου Φυλακών κάθε νασχόληση με τέτοια ζητήματα».

◆ Ο Αρειος Πάγος, επίσης ευθέως, έκρινε ότι είναι αντιφατικό, από τη μια να λες ότι ο Κουφοντίνας πήρε έξι άδειες και έκανε καλή χρήση τους, και από την άλλη να του προσάπτεις ότι κατά τη διάρκεια της τελευταίας άδειάς του «έκανε αμερίμνος περιπάτο στο κέντρο της Αθίνας και μάλιστα επέτρεψε να ληφθούν και να δημοσιευθούν φωτογραφίες του» (το τελευταίο είναι, βέβαια, ψέμα, γιατί κάποιος τράβηξε

στα κρυφά μία-μία και μοναδική φωτογραφία και την πούλησε σε κάποια Μέσα). Κρίνοντας αυτή τη σκέψη του Συμβουλίου του Βόλου αντιφατική, ο Αρειος Πάγος έκρινε πως ούτε προκλητική υπήρξε η συμπεριφορά του Κουφοντίνα, ούτε κίνδυνο διάπραξης νέων αδικημάτων συνιστούσε.

◆ Ετσι, ο Αρειος Πάγος δεν αναίρεσε μόνο την εσφαλμένη νομική κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου Βόλου για τις τυπικές προϋποθέσεις (άδεια δικαιούνται και οι πολυιούβητες), αλλά ξεκαθάρισε και το ζήτημα των ουσιαστικών προϋποθέσεων, κρίνοντας ότι οι ιδεολογικοπολιτικές απόψεις που εκφράζει ο Δ. Κουφοντίνας δεν επιτρέπεται να θεωρούνται ενδείξεις για κίνδυνο τέλεσης νέων αδικημάτων ή για κακή χρήση της άδειας (πολλά δε μάλλον όταν έχει κάνει καλή χρήση έξι αδειών).

◆ Ο πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, Χριστόφορος Σεβαστιδής, σε νομικό άρθρο του στο περιοδικό της Ένωσης επαίνεσε τον Αρειο Πάγο για τη συγκεκριμένη αναίρετική απόφασή του, γράφοντας: «*Ορθά δέχεται το βούλευμα ότι στην έννοια του σωφρονισμού δεν περιλαμβάνεται η ιδεολογική μεταστροφή του καταδικασθέντος. Εγώ θα συμπληρώνα ότι δεν χρειάζεται ούτε η μεταμείλιτα του για τις πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε. Πρόκειται για στοιχεία που κρίθηκε κατά την έμπειρή της ποιής. Η επιβληθείσα ποινή εξαντλεί τις αξιώσεις της Πολιτείας έχοντας προσμετρήσει το είδος των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν και την προσωπικότητα του δράστη. Τα Δικαστήρια δεν έχουν ρόλο πολιτικού – ιδεολογικού καθοδηγητή και δεν ζητούν δηλώσεις μετανόησης και αποκήρυξης ιδεών που αποκλίνουν από τις κρατούσες αντιλήψεις.*

Θα πρέπει επίσης να γίνεται μια διάκριση μεταξύ των ιδεολογικών αρχών του κρατούμενου που υποστηρίζουν το αναγκαίο της ένοπλης δράσης για την κοινωνική αλλαγή και της έμπρακτης συμπεριφοράς του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της άδειάς του. Αυτό που ενδιαφέρει το Δικαστήριο είναι το δεύτερο. Πώς συμπεριφέρθηκε ο κρατούμενος τις προηγούμενες φορές που έλαβε άδεια. Εάν ήταν ή όχι συνεπής με τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο νόμος. Εάν η συμπεριφορά του κατά το δόσθημα που έκανε χρήση της

Αυτονομία, Αγορά, Καταστολή και Ταξικοί Φραγμοί

«Θα απελευθερώσουμε το δημόσιο σχολείο από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Υπουργείου Παιδείας, **οργανωτικά και διοικητικά**, θα δώσουμε έμφαση στην καλλιέργεια των ήπιων και των ψηφιακών δεξιοτήτων, δείχνοντας παράλληλα περισσότερη εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς. Κεντρική προτεραιότητα, επίσης, η ανάκτηση του **αυτόνομου παιδαγωγικού ρόλου του Λυκείου**. Στην ανώτατη εκπαίδευση, τα Ιδρύματα γίνονται πραγματικά αυτοδιοικούμενα και **εξωστρεφή, με παράλληλη ενίσχυση των πολιτικών διασύνδεσής τους με την αγορά εργασίας**». Νίκη Κεραμέως, Τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ και υποψήφια βουλευτής στο newprost.gr (οι εμφάσεις δικές μας)

Κάθε μέρα κι από μια συνέντευξη παραχωρούν Μητσοτάκης και στελέχη της ΝΔ που βλέπουν τις καρτέλες της εξουσίας να τους περιμένουν.

Η Κεραμέως για μια ακόμη φορά επανέλαβε τα περί «οργανωτικής και διοικητικής αυτονομίας» της σχολικής μονάδας. Το σλόγκαν (αγαπητό και στους συριζαίους), παραπέμπει σε σχολεία «αποκεντρωμένα», σχολεία διαφόρων κατηγοριών και ταχυτήτων, που έχοντας διευθυντές-μάνατζερ, θα πασχίζουν για την επιβίωση, αναζητώντας πόρους από ιδιώτες και επιχειρήσεις. Ο στόχος είναι προφανής: η απαλλαγή του αστικού κράτους από τις υποχρεώσεις του έναντι του δημόσιου σχολείου, η εκχώρηση λειτουργιών του στην «ιδιωτική πρωτοβουλία».

Η αναφορά στην «ανάκτηση του αυτόνομου παιδαγωγικού ρόλου του Λυκείου» απολύτως ψευδής. Γιατί ένα Λύκειο αποκομμένο από την υποχρεωτική εκπαίδευση, στραμμένο στην ειδίκευση και τις δεξιότητες, αποκομμένο και από τα ελάχιστα ψήγματα γενικής μόρφωσης, με εξεταστικούς μαραθώνιους δεν μπορεί ποτέ να ανακτήσει τον αυτόνομο ρόλο του (θυμίζουμε ότι το πρόγραμμα της ΝΔ αναφέρεται στο Εθνικό Απολυτήριο, για τον προσδιορισμό του βαθμού του οποίου συνυπολογίζονται οι βαθμοί και των 3 τάξεων του Λυκείου με ειδικό συντελεστή ανά τάξη. Οι γραπτές προαγωγικές εξετάσεις από τάξη σε τάξη, για όλες τις τάξεις του Λυκείου γίνονται με τράπεζα θεμάτων).

Και βεβαίως, οι γνωστές νεοφιλελεύθερες εμμονές για πανεπιστημιακά ιδρύματα στενά συνδεδεμένα με την καπιταλιστική αγορά. Επιστήμη και Έρευνα όχι με κέντρο τον Άνθρωπο και τις ανάγκες του, αλλά την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Ιδρύματα με προγράμματα για όλους τους «πελάτες» και «πτυχία» για κάθε τσέπη, που υπηρετούν τη σκληρή «ανταγωνιστικότητα» και την «αποδοτικότητα».

Η Νίκη Κεραμέως δεν παρέλειψε να αναφερθεί ξεκάθαρα στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και στην πολιτική βούληση της ΝΔ να το πετύχει, θεωρώντας ότι υπάρχει η «κοινωνική αποδοχή», μετά το όργιο προπαγάνδας περί «βίας και ανομίας».

Όσον αφορά δε, τους διορισμούς στην εκπαίδευση, έκανε μια γενική και αόριστη παραδοχή ότι «υπάρχουν κενά που πρέπει να καλυφθούν».

Φειδωλή στις εκφράσεις της απέφυγε οποιαδήποτε δέσμευση (άλλωστε γνωστές είναι και οι δηλώσεις Μητσοτάκη και Χατζηδάκη) και βεβαίως στο σύστημα διορισμών (λέμε τώρα) αναφέρθηκε σε μια διαδικασία πιο «σφιχτή» από αυτήν που θέσπισε ο Γαβρόγλου, περιλαμβάνοντας το γνωστό «προσοντολόγιο», αλλά και την επαναφορά του «διαγωνισμού της ντροπής», του ΑΣΕΠ.

Μπίζνες στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Μυρίστηκε «πελάτες» το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, λόγω των φημολογούμενων (ακόμα δεν τις είδαμε) προσλήψεων στην Ειδική Αγωγή και πατώντας πάνω στην αγωνία χιλιάδων εκπαιδευτικών, αδιόριστων και αναπληρωτών για κάποια θέση στο δημόσιο σχολείο, έφτιαξε ένα ετήσιο «μιοροδοτούμενο εξ αποστάσεως» επιμορφωτικό σεμινάριο στην «Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση» 440 ωρών. Κόστος παρακολούθησης 650 ευρώ.

Η επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων τροφοδοτείται και από τη ρύθμιση Γαβρόγλου για το σύστημα διορισμών, το γνωστό «προσοντολόγιο».

Μητσοτάκης: Ασυλο τέλος

«**Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**: Εκεί που χρειάζεται να γίνουν παρεμβάσεις, -σε καταλήψεις, σε κτίρια πανεπιστημίων τα οποία σήμερα όλοι γνωρίζουμε ότι αποτελούν κέντρα διακίνησης ναρκωτικών, καταφύγια "μπαχαλάκηδων" και εργαστήρια κατασκευής μολότοφ- αυτά μπορούν ν' αλλάξουν πολύ γρήγορα.

Γ. ΝΤΣΟΥΝΟΣ: Και πως θα γίνει αυτό; Μπαίνει η Αστυνομία, συλλαμβάνει τον Ντσουνό που παρανομεί απ' έξω και μπαίνει μέσα όταν τον κυνηγά;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως.

Γ. ΝΤΣΟΥΝΟΣ: Σε πόσο χρόνο;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι ο στόχος μου είναι, όταν έρθουν τα παιδιά στο πανεπιστήμιο, οι πρωτοετείς, τον Σεπτέμβριο, η κατάσταση στα πανεπιστήμια να είναι ήδη διαφορετική.

Γ. ΝΤΣΟΥΝΟΣ: Σε τρεις μήνες από τώρα.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως. Γιατί ο νόμος για το άσυλο θ' αλλάξει αμέσως και από εκεί και πέρα οι επιχειρησιακές απαιτήσεις πέφτουν στην Αστυνομία. Δεν κάνω εγώ αυτές τις επιχειρήσεις, ούτε καν ο Υπουργός.

Ο παραπάνω διάλογος έγινε σε πρωινή εκπομπή του συγκροτήματος Αλαφούζου.

Η εφαρμογή του δόγματος «νόμος και τάξη» ή αλλιώς «ασφάλεια για τους πολίτες» είναι εδώ και πολύ καιρό ψηλά στην ατζέντα της ΝΔ, που ψηφιοθηρεί στα συντηρητικά στρώματα και ευελπιστεί να μπάσει στο «μαντρί» της όλες τις ψήφους που μέχρι τώρα κατευθύνονταν στα φασιστικά και κρυπτοφασιστικά μορφώματα.

Η διακήρυξη κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου βρή-

κε άμεση ανταπόκριση από τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης και γνωστοί κονδυλοφόροι ειδικών αποστολών ανέλαβαν δράση.

Την επιχείρηση πλαισίωσαν με επιστολή τους Διαμαντοπούλου και Γιαννάκου, Αρβελέρ, Βερέμης και Διαμαντούρος. Οι δυο πρώτες γνωστές για το βίο και πολιτεία της υπουργικής τους θητείας, που πυροδότησε μαζικές μαχητικές φοιτητικές αντιδράσεις και οι τρεις τελευταίοι για το γεγονός ότι κουνούν ως σημαία τους πανεπιστημιακούς τους τίτλους (και θώκους) για να στηρίξουν το αστικό σύστημα και τις αντιδραστικές επιλογές του (ο Βερέμης υπήρξε πρόεδρος του ΕΣΥΠ επί κυβερνήσεων Καραμανλή και ιδρυτικό μέλος της «Δράσης» του αγρίως νεοφιλελεύθερου Μάνου, η Αρβελέρ στήριξε έμπρακτα τον Μητσοτάκη και του αφιέρωσε και ποίημα (!) και ο Διαμαντούρος υπήρξε επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας του Ποταμιού στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015).

Τα νέα δεδομένα στη διαχείριση του αστικού συστήματος εξουσίας, αλλά και η πλειοψηφική πλέον στροφή του πανεπι-

στημιακού κατεστημένου προς ένα πανεπιστήμιο, του οποίου η λειτουργία θα προσομοιάζει με ΑΕ, έβαλαν αέρα στα πανιά και του νέου πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Νίκου Παπαϊωάννου. Ο πρύτανης, σε συνέντευξη που παραχώρησε στη δημοτική τηλεόραση της Θεσσαλονίκης TV100, εξέφρασε την πρόθεσή του να εφαρμόσει τη διαδικασία της ταυτοποίησης (με ταυτότητα ή κάρτα επισκέπτη) για την είσοδο στο ΑΠΘ.

Ελπίζοντας να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο, τάχθηκε ουσιαστικά υπέρ της κατάργησης του ασύλου και δήλωσε έτοιμος να αναλάβει δράση κατά της «παραβατικότητας».

Όλοι αυτοί οι κήνσορες του «νόμου και της τάξης», της υπεράσπισης δηλαδή της αστικής νομιμότητας, του μονοπώλιου της βίας του αστικού κράτος και της αποθέωσης της κρατικής καταστολής, μιλούν χωρίς να υπολογίζουν τον «ξενοδόχο», το φοιτητικό -κατ' αρχάς- και το λαϊκό κίνημα, που μπορεί σήμερα να τελούν εν υπνώσει, όμως, τίποτε δεν προδικάζει ότι το μέλλον θα

είναι το ίδιο ασφαλές για τους διαχειριστές του συστήματος.

Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι θεσμός δεμένος με την ιστορική μνήμη, με τους αγώνες του λαού και της νεολαίας ενάντια στη δικτατορία, τον ιμπεριαλισμό και την αμερικανοκρατία.

Είναι θεσμός που κρατά τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ζωντανά, χώρους διάδοσης ιδεών που αμφισβητούν την αστική κυριαρχία, το καπιταλιστικό σύστημα, που πρόβαλαν το συλλογικό πνεύμα, την αυταπάρνηση, την ανιδιοτέλεια και έδωσαν πνοή στο μαζικό ηρωισμό.

Χάρη σε αυτόν το θεσμό, τα πανεπιστήμια μπορούν και φιλοξενούν εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες συλλογικοτήτων που βρίσκονται «εκτός των τειχών» της αστικής πολιτικής και κάθε ταύτιση με ναρκέμπορους και εγκληματικές συμπεριφορές είναι σκόπιμη και υπηρετεί έναν και μοναδικό σκοπό: την καταστροφή του ταξικού και συνδικαλιστικού κινήματος με στόχο τη φήμωση, την υποταγή και την καταστολή τους.

Γιούλα Γκεσούλη

Ψεύτες μέχρι τέλους

Βγήκε αυτός ο περιβόητος υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων Αναστάσιος Πετρόπουλος και απαντώντας στις καταγγελίες ότι ο ΕΦΚΑ αρνείται τσαμπουκαλίστικα να δώσει στους συνταξιούχους εκκαθαριστικά στα οποία να φαίνεται πόση είναι η σύνταξη που υποτίθεται ότι δικαιούνται και πόση η προσωπική διαφορά, είπε ότι η μη έκδοση εκκαθαριστικού οφείλεται σε τεχνικό πρόβλημα! Το οποίο είναι άνευ πρακτικής σημασίας, γιατί κάθε συνταξιούχος ξέρει αν παίρνει... παραπάνω σύνταξη και πόση είναι αυτή!

Πώς το ξέρει κάθε συνταξιούχος; Μπόρεσε μόνος του να κάνει επανυπολογισμό της σύνταξής του με βάση το νόμο Κατρούγκαλου και να βρει την προσωπική διαφορά (το... παραπάνω); Εδώ νέοι συνταξιούχοι καταφεύγουν σε διάφορα γραφεία, δικηγορικά ή λογιστικά και πληρώνουν μερικά κατ'οστάρια για να τους βρουν πόση σύνταξη θα πάρουν! Όμως, οι άνθρωποι που έχουν συνηθίσει στο ψέμα, δε διστάζουν να το χρησιμοποιήσουν κάθε στιγμή, ποντάροντας στο ότι οι δημοσιογράφοι στους οποίους μιλούν είναι κατά κανόνα παντελώς άσχετοι και δεν μπορούν να κάνουν ένα δεύτερο ερώτημα ή είναι «πιασμένοι» και αφήνουν τον υπουργό να λέει ό,τι

ψέμα του έρθει. Οι συνταξιούχοι, όμως; Όσοι απ' αυτούς συνέβη ν' ακούσουν τον Πετρόπουλο κατάλαβαν αμέσως ότι δεν ψεύδεται αλλά αλλά τους φτύνει κατάμουτρα. Ας μην απορούν μετά που δημιουργήθηκε ρεύμα με το απλό αίτημα «να φύγουν, να μην τους βλέπουμε». Μόνοι τους το δημιούργησαν αυτό το ρεύμα. Και δεν πρόκειται ν' αλλάξουν τακτική. Με το ψέμα θα πολιτευθούν και ως αντιπολίτευση. Δεν είναι παρά ένα χυδαίο

αστικό πολιτικό κόμμα που βρόμισε τις ίδιες τις έννοιες Αριστερά και αριστεροί.

Χέστες

Το έχουμε δει και στους χρυσαυγίτες, γιατί θ' αποτελούσε εξαίρεση ο Πλεύρης που προσπαθεί να ξαναεκλεγεί βουλευτής με τη ΝΔ. Πήγε να κάνει «γύρισμα» στα Εξάρχεια για να πει στους θεατές του ότι «τελειώνει το άβατο, τελειώνει η ανομία». Και κατάφερε να πετύχει το αντίθετο αποτέλεσμα. Αντί για ατρόμητος εκπρόσωπος του νόμου και της τάξης, εμφανίστηκε ως ένας ψευτόμαγκας του γλυκού νερού.

Πήγε στα Εξάρχεια στις 6 το πρωί, κατέβηκε από το αυτοκίνητο (είμαστε σίγουροι ότι θα είχε φιμέ τζάμια) στάθηκε όρθιος σε μια άκρη της πλατείας, είπε μερικές παπάρες κι αυτό ήταν όλο. Ακόμα και τα δεκαέξι δευτερόλεπτα που κράτησε η επίδειξη ψευτομαγκίας, κοιτούσε διαρκώς ανήσυχος γύρω του, μη τυχόν και του έρθει καμιά «αδέσποτη». Φοβόταν ότι ακόμα κι εκείνη την ώρα, της απόλυτης ερημιάς, κάποιος μπορεί να περνούσε και να τον πλάκωνε στις κλωτσιές. Φοβούνται και τον ίσκιο τους και την ίδια στιγμή παριστάνουν τους νταήδες. Μόνο με στρατιά ΜΑΤάδων μπορούν να ξεμυτίσουν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Θα περίμενε κανείς, μετά την ευθεία και ξεκάθαρη νομολογία του Αρείου Πάγου, η ίδια η Εισαγγελία Βόλου να ευθυγραμμιστεί και να προτείνει τη χορήγηση της άδειας στον Δ. Κουφοντίνα (αφότου εξέλιπε ο τυπικός λόγος, που προς στιγμήν προσπάθησαν να επικαλεστούν). Αμ δε! Η ίδια η Εισαγγελία πέταξε στα σκουπίδια την προηγούμενη επιχειρηματολογία της (αυτή στην οποία στηρίχτηκε το εισαγγελικό βέτο και έλεγε πως ο Κουφοντίνας είναι αμετανόητος, δε ζητά συγγνώμη από τα θύματα κτλ., και γι' αυτό δεν πρέπει να πάρει άδεια) και σκάρωσε νέα επιχειρηματολογία, η οποία –σε ελεύθερη, αλλά πιστή, απόδοση- λέει τα εξής: **Ο Κουφοντίνας ευθύνεται για ό,τι γίνεται εκτός φυλακής, για βίαιες ενέργειες και λοιπές δράσεις που αναπτύσσονται από άτομα και συλλογικότητες που εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους σ' αυτόν, όταν πραγματοποιούσε απεργία πείνας!**

Φασισμό αποπνέει η εισαγγελική πρόταση για το κόψιμο της άδειας του Δ. Κουφοντίνα

Διαβάστε σκεπτικό και φρίξτε (σελ. 11 της εισαγγελικής πρότασης): «Οι ως άνω περιγραφόμενες αξιόποινες πράξεις της απειλής και των διακεκριμένων φθορών... και μεν συνιστούν πλημμελήματα που τελέστηκαν από έτερα πρόσωπα, πλην του κρατουμένου, και συγκεκριμένα από μέλη αναρχικών ομάδων και συλλογικοτήτων και εμφανίζονται ως πράξεις που τελούνται κατόπιν ελεύθερης απόφασης των δραστών-φυσικών αυτουργών, πλην όμως πρόκειται σαφώς για μία κατ' επίφαση ελεύθερη απόφαση των δραστών-φυσικών αυτουργών, οι οποίοι έχουν διεγερθεί προς την τέλεση των ως άνω πλημμελημάτων από τις προαναφερόμενες δημόσιες δηλώσεις και προσκλήσεις που τους απηύθυνε συστηματικά καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα ο κρατούμε-

νος Δημήτριος Κουφοντίνας καλώντας τους έμμεσα στην τέλεση αξιόποινων πράξεων που ενέχουν εν γένει εκδήλωση βίας, σε ένδειξη συμπαράστασης και αλληλεγγύης στο πρόσωπό του, “ξαναπιάνοντας το κόκκινο νήμα των αγώνων”».

Προσέξτε λογική: ο Κουφοντίνας ιδεολογικοπολιτικά πιστεύει στην αναγκαιότητα της επαναστατικής ανατροπής του αστικού κράτους (όπως πιστεύουν εκατομμύρια κομμουνιστές σε όλο τον πλανήτη), ο Κουφοντίνας ζήτησε αλληλεγγύη στον αγώνα του, όταν με απεργία πείνας διεκδίκησε ένα αναφαίρετο δικαίωμά του, επομένως ο Κουφοντίνας «διηγείρε» αυτούς που βρίσκονται εκτός φυλακής!

Λέει και άλλα προκλητικά αυτή η εισαγγελική πρόταση. Μιλά για «ομάδες εκτός των

ορίων της νομιμότητας» με τις οποίες ο Κουφοντίνας «διατηρεί ιδιαίτερα στενούς δεσμούς» (!), λέει ότι «η αξιόποινη πράξη της απλής συνέργειας κατά συναυτουργία σε στάση κρατουμένων κατά συρροή» αποτελεί μια ακόμα ένδειξη για το «ποión» του Κουφοντίνα και γι' αυτό δεν πρέπει να πάρει επουδενί άδεια, διότι «εξακολουθεί μέχρι και σήμερα να αρνείται, ως ίδιον του χαρακτήρα και της προσωπικότητάς του, συστηματικά και συνειδητά, καθ' όλη τη διάρκεια της κράτησής του, να αποδεχθεί και να προσαρμοστεί στους κανόνες δικαίου που τάσσει η ελληνική έννομη τάξη, μη αποδεχόμενος ενδόμυχα τους κανόνες της προσωπικότητας συμπεριφοράς που πρέπει να επιδεικνύει ως κρατούμενος»!

Νάτο, λοιπόν, πάλι αυτό που απέρριψε ο Αρείος Πάγος.

Όσο και να το μεταμφιέσουν, πάλι επανέρχονται στο φρονηματισμό, στη δήλωση μετανοίας και στην **παραίτηση του Κουφοντίνα ακόμα και από το δικαίωμα του λόγου!**

Πολιτικά, δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα. Αυτή η πρόταση αποπνέει φασισμό των μετεμφυλιοπολεμικών χρόνων. Νομικά, όμως, πρέπει να πούμε ότι πρόκειται για ανοσιούργημα απ' όλες τις απόψεις. Δείτε μια-δυο λεπτομέρειες.

♦ Ο Κουφοντίνας, λέει η εισαγγελική πρόταση, κατηγορείται για απλή συνέργεια σε στάση κρατουμένων. Ακόμα κι αν υποθέταμε ότι ο Κουφοντίνας διέπραξε αυτό το αδίκημα (που δεν το διέπραξε, άλλωστε δεν υπήρξε καν το αδίκημα της στάσης κρατουμένων), δεν αποτελεί πλέον τυπικό κώλυμα

για να του χορηγηθεί άδεια. Η ίδια εισαγγελική πρόταση το μετατρέπει, με πλάγιο τρόπο, σε τυπικό κώλυμα!

♦ Ο Κουφοντίνας, λέει η εισαγγελική πρόταση, διαπράττει κατ' εξακολούθηση το αδίκημα της «διέγερσης σε τέλεση πλημμελημάτων και κακουργημάτων»! Αυτό είναι ένα καινούργιο νομικό κατασκευάσμα. Ποτέ μέχρι τώρα δεν υπαινίχτηκαν καν κάτι τέτοιο. Ούτε του απήγγειλαν καμιά σχετική κατηγορία, γιατί θα γελούσαν και τα ντουβάρια στα δικαστικά κτίρια. Αν του απήγγειλαν κατηγορία, αυτή θα ήταν πλημμέλημα και δε θα αποτελούσε κώλυμα για τη χορήγηση άδειας. Η ίδια εισαγγελική πρόταση το μετατρέπει και αυτό, πάλι με πλάγιο τρόπο, σε τυπικό κώλυμα!

Αναρωτιόμαστε, λοιπόν: **οι δικαστές της νέας σύνθεσης του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου, που εξέτασαν αυτή την υπόθεση, θα κάνουν δεκτό αυτό το νομικό ανοσιούργημα;**

Παράνομα καταφύγια, παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς και φιλόζωοι... νεοναζιστές

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

με ότι αυτή η διαρκής αναβλητικότητα συνιστά **παράβαση καθήκοντος**. Μετά από συνεχείς «οχλήσεις» μας, ο προϊστάμενος αποφάσισε να δώσει εντολή στην αρμόδια τμηματάρχη να προχωρήσει στη σύνταξη εισήγησης προς τον αντιπεριφερειάρχη Γρ. Αλεξόπουλο για το **κλείσιμο του παράνομου καταφύγιου** στο Γιαννισκάρι.

Ενώ ήταν καθαρό και στον αντιπεριφερειάρχη, ότι το καταφύγιο είναι παράνομο, αυτός καθυστέρωσε την υπογραφή της εισήγησης-απόφασης κλεισίματος. Υποχρεωθήκαμε να επικοινωνήσουμε πολλές φορές μαζί του και να του τονίσουμε ότι πρέπει να σεβαστεί τη νομιμότητα. Του θυμίσαμε ότι με αυτή την αναβλητικότητά του διαπράττει το ποινικό αδίκημα της παράβασης καθήκοντος. Τον ενημερώσαμε, επίσης, ότι η μητέρα του Παπαγεωργίου και η δικηγόρος και μέλος του συλλόγου «Φιλόζωοι Εθελοντές Πάτρας» Ε. Αρβανίτη εκμεταλλεύονται την αναβλητικότητά του και κάνουν αγωγές σε βάρος δύο πραγματικά φιλόζωων γυναικών.

Ετσι, μετά τις επανειλημμένες «οχλήσεις» μας, ο αντιπεριφερειάρχης Αλεξόπουλος αποφάσισε και υπέγραψε την Τρίτη 2 Ιούλη την απόφαση της ΔΑΟΚ για κλείσιμο του παράνομου αυτού καταφύγιου (ολόκληρη η απόφαση αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα μας).

Η μητέρα του Παπαγεωργίου, λοιπόν, με την ιδιότητα της ιδιοκτήτριας του οικοπέδου στο οποίο είχε κατασκευαστεί το παράνομο καταφύγιο σκύλων και με δικηγόρο την Ε. Αρβανίτη, κατέθεσε «Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προστασίας της προσωπικότητας, παύσης συκοφαντικής δυσφήμισης και απαγόρευσης προσέγγισης» κατά της Μαρίας Μανωλοπούλου και της Ελισάβετ Σίνη, ζητώντας και την έκδοση προσωρινής διαταγής. Η υπόθεση εκδικάστηκε την Παρασκευή 28 Ιούνη από τον πρόεδρο

Πρωτοδικών Γ. Αντωνιάδη, ο οποίος αγνόησε τα σημαντικότερα δεδομένα της υπόθεσης, που του εξέθεσε ο συνήγορος των Μανωλοπούλου και Σίνη. Οτι η Παπαγεωργίου και η συνήγορός της στρέφονται μόνο κατά των δύο πραγματικά φιλόζωων γυναικών και όχι και κατά του δημοσιογράφου της «Κόντρας», ο οποίος πήγε επίσης στο παράνομο καταφύγιο. Οτι στο δημόσιο δρόμο δεν υπήρχε σήμανση απαγόρευσης προσέγγισης στο καταφύγιο, το οποίο μάλιστα είναι παράνομο. Αγνόησε και τη δική μας επισήμανση ότι η ΔΑΟΚ έχει χαρακτηρίσει παράνομο το καταφύγιο και έχει εισηγηθεί το κλείσιμό του, ενώ αναμένεται η υπογραφή της σχετικής απόφασης από τον αντιπεριφερειάρχη. Εξέδωσε προσωρινή διαταγή με την οποία απαγορεύει στις δύο γυναίκες να προσεγγίζουν το καταφύγιο του Παπαγεωργίου στα 100 μέτρα (όχι στα 500 που ζητούσε η Παπαγεωργίου). Τα ασφαλιστικά μέτρα θα συζητηθούν στις 22 Αυγούστου του 2019.

Γιατί βιάστηκε ο πρόεδρος Πρωτοδικών να βγάλει Προσωρινή Διαταγή, ενώ ενημερώθηκε ότι ήδη υπήρχε από τη ΔΑΟΚ σχέδιο απόφασης για κλείσιμο του καταφύγιου στο Γιαννισκάρι; Τώρα που ο Αντιπεριφερειάρχης υπέγραψε την απόφαση της ΔΑΟΚ, και οι 64 σκύλοι θα απομακρυνθούν και το παράνομο καταφύγιο θα σφραγιστεί, πώς μπορεί να ισχύει αυτή η προσωρινή διαταγή;

«Με τη γίδα στην πλάτη»

Εως τώρα γνωρίσαμε δύο μέλη του συλλόγου «Φιλόζωοι Εθελοντές Πάτρας», τον ιδιοκτήτη του παράνομου (και με τη βούλα πλέον) καταφύγιου Γ. Παπαγεωργίου και τη δικηγόρο Ε. Αρβανίτη. Καιρός να γνωρίσουμε και το πλέον εξέχον μέλος του, την πρόεδρο (από την ίδρυση του συλλόγου) Μαρία

Θεοφανοπούλου.

Η εν λόγω κυρία έχει πλούσια δράση στον τομέα της εξαγωγής ζώων συντροφιάς στη Γερμανία εδώ και πολλά χρόνια (όπως είπαμε, για να μπορεί κάποιος να κάνει εξαγωγή ζώων συντροφιάς, πρέπει να υπάρχουν και καταφύγια όπου θα στοιβάζονται τα ζώα μέχρι την εξαγωγή τους).

Όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, εμείς δε στηριζόμαστε σε διηγήσεις, αλλά μόνο σε ντοκουμέντα. Πάμε, λοιπόν, κατευθειάν στα ντοκουμέντα.

Τον Δεκέμβριο του 2009, συλλαμβάνεται στην Ανκόνα η Μαρία Θεοφανοπούλου μαζί με τον Γερμανό Ρόμπερτ Ρούντολφ να μεταφέρουν παράνομα στην Ιταλία 34 σκύλους, από τους οποίους οι οκτώ απεβίωσαν κατά τη διάρκεια του θαλάσσιου ταξιδιού Πάτρα-Ανκόνα, εξαιτίας των άθλιων συνθηκών μεταφοράς. Οι ιταλικές δικαστικές αρχές κίνησαν την Ποινική διαδικασία αρ. 5655/09, από τα έγγραφα της οποίας παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Κατά την αποβίβαση του φορτηγού από το πλοίο, το όχημα ακινητοποιήθηκε, και με τη συνεχή υποστήριξη του προσωπικού της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας, επιβεβαιώθηκε η εγκυρότητα της πληροφορίας και αποδείχθηκε η παρουσία ζώων σε αυτό, του οποίου οδηγός ήταν ο κ. Ρόμπερτ Ρούντολφ, Γερμανός πολίτης, που συνταξίδευε με την κα **Θεοφανοπούλου Μαρία, Ελληνίδα πολίτη**».

«Προκύπτει μια δήλωση των χρηστών του φορτηγού, Ρόμπερτ Ρούντολφ, Θεοφανοπούλου Μαρία και Σιαπερά Αριστείδη, που παραδόθηκε από το προσωπικό του πλοίου στον Κυβερνήτη, στην οποία οι προαναφερθέντες λαμβάνοντας την ευθύνη όσων συνέβησαν ισχυρίζονται ότι:

Α) **Δεν είχαν δηλώσει την παρουσία ζώων ούτε στην φορτωτική** κατά την επιβίβασή τους στο πλοίο **ούτε στους**

υπευθύνους του πλοίου (γεγονός αυτό που προκάλεσε την τοποθέτηση του φορτηγού σε ένα κλειστό κατάστρωμα –κύτος- αντί ενός ανοιχτού καταστρώματος, όπως είναι κατάλληλο από άποψη υγιεινής σε περίπτωση μεταφοράς ζωντανών ζώων).

...πραγματοποιήθηκαν ειδικές ιατροδικαστικές εξετάσεις... αυτές οι εξετάσεις επιβεβαίωσαν ότι **οι μη κατάλληλες συνθήκες μεταφοράς αποτέλεσαν την αιτία θανάτου**».

«Οι καταζητούμενοι που μετέφεραν αυτά τα ζώα είχαν στην κατοχή τους τα πιστοποιητικά αυτών καθώς και τις δηλώσεις των **υποτιθέμενων** Ελλήνων ιδιοκτητών των ζώων...

...προσπάθεια αποφυγής των διατάξεων των Ελληνικών Αρχών σχετικά με την κατοχή κατοικίδιων και/ή η ανάθεση αυτών στο εξωτερικό.

...Τα δικαιολογητικά που συνόδευαν τα ζώα χρειάζονταν λοιπόν **μόνο για να αποπροσανατολίσουν πιθανούς “ελέγχους”**, λόγος για τον οποίο φροντίστηκε η **ποινική δίωξη των μεταφορέων και για το επί πλέον αδίκημα** όπως προκύπτει στο άρθρο 489 του Ποινικού Κώδικα (**χρήση ψευδών στοιχείων**)».

Πέραν της παρανομίας ή μάλλον για να κρυφτεί η παρανομία, οι «φιλόζωοι» έβαλαν τα σκυλιά σ' ένα κλειστό φορτηγό και το φορτηγό σ' ένα κλειστό αμπάρι του πλοίου, με αποτέλεσμα οχτώ ζώα να μην αντέξουν την ασφυξία και να πεθάνουν.

Η Μαρία Θεοφανοπούλου (πρόεδρος του συλλόγου «Φιλόζωοι Εθελοντές Πάτρας», να μην ξεχνιόμαστε) εξάγει σκύλους με τα «κόλπα» αποφυγής των ελέγχων, που περιγράφουν οι ιταλικές ποινικές αρχές. Υπάρχουν και περιπτώσεις άλλων μελών αυτού του συλλόγου που επιχείρησαν να εξάγουν ζώα συντροφιάς. Υπάρχει υλικό διαφημιστικού τύπου, στο οποίο συνεργάτες της προέδρου των «Φιλόζωων» Εθελον-

τών Πάτρας» αναφέρονται στην πρακτική της να εξάγει η ίδια ζώα συντροφιάς στην Γερμανία. «Εκτός από αυτά, η **Μαρία επιμένει να συνοδεύει προσωπικά την πλειοψηφία των σκύλων της στο ταξίδι προς την Γερμανία**».

Κλείνοντας αυτό το πρώτο μέρος της έρευνάς μας, σημειώνουμε ότι υπάρχει πολύ υλικό που δείχνει τη στενή συνεργασία της δικηγόρου Ε. Αρβανίτη με τη Ζαρούλια και τη μεγάλη βοήθεια που πρόσφερε η Ζαρούλια, ως βουλευτής, στο καταφύγιο ζώων συντροφιάς «Μέριμνα», που το έκλεισαν οι αρχές το 2015, μετά από καταγγελίες, και γενικά στο σύλλογο «Φιλόζωοι Εθελοντές Πάτρας», μέλη του οποίου έχουν φτιάξει και άλλα καταφύγια ζώων συντροφιάς στην Πάτρα (εκτός από το καταφύγιο στο Γιαννισκάρι, για το οποίο εκδόθηκε απόφαση σφραγίσματος).

Υπάρχει ακόμα πλούσιο υλικό από τη φάμπρικα των μηνύσεων που υποβάλλουν μέλη αυτού του συλλόγου σε βάρος της Μαρίας Μανωλοπούλου, προκειμένου να την τρομοκρατήσουν για να σταματήσει να αποκαλύπτει την παράνομη δράση τους σε βάρος των ζώων συντροφιάς.

Ως προοίμιο για το δεύτερο μέρος της έρευνάς μας, θα παραθέσουμε απόσπασμα από επιστολή που απέστειλε φιλοζωϊκή οργάνωση της ΕΕ σε υψηλόβαθμο υπηρεσιακό παράγοντα του ελληνικού υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Ενημερωθήκαμε επίσης ότι **μόνο από την Κρήτη στέλνονται 8.000 κατοικίδια σε λοιπές ευρωπαϊκές χώρες** καθώς και ότι πολλά από αυτά **εξαφανίζονται χωρίς ίχνη**... Η πιθανότητα και μόνο ότι ζώα από την Ελλάδα **καταλήγουν αλλού**, εκτός από οικογένειες που τα αγαπούν και τα φροντίζουν για την ευζωία τους, μας έχει προβληματίσει βαθύτατα».

Γεράσιμος Λιόντος

Ξετοσίπωτο αμερικάνικο σόου

Δεν υπάρχει προεκλογική εκδήλωση που να μην ολοκληρώνεται με παιδάκια. Τα βουτάνε ο Τσίπρας, ο Μητσοτάκης, η Γεννηματά, τα σηκώνουν ψηλά, κρατάνε και μια ανθοδέσμη που τους δίνουν τα παιδάκια (με την απορία ζωγραφισμένη στο πρόσωπα, καθώς η ηλικία τους δεν τους επιτρέπει να καταλάβουν τι γίνεται) και χαιρετούν τα αλαλάζοντα πλήθη (πλήθη τρόπος του λέγειν πλέον). Το ίδιο κάνουν στις δικές τους συγκεντρώσεις οι υποψήφιοι, «κραδαίνοντας» τα δικά τους ή δανεικά για την περίπτωση παιδάκια.

Αυτό που θέλουν να συμβολίσουν είναι προφανές. Τα παιδιά υποδηλώνουν το μέλλον, για το οποίο υποτίθεται ότι πασχίζουν οι αστοί πολιτικοί. Πολύς κόσμος θα πάει να τους ψηφίσει, δεν αμφιβάλλουμε. Η πλειοψηφία των ανθρώπων της δουλειάς, όμως, είτε τους ψηφίσει είτε όχι, δεν έχει καμιά αισιοδοξία για το μέλλον. Γι' αυτό και έχουν πέσει κατακόρυφα οι γεννήσεις στη χώρα μας. Τα νέα ζευγάρια αποφεύγουν να τεκνοποιήσουν ή σταματούν στο ένα παιδί.

Δημαγωγία μέχρι και την ύστατη ώρα

Φεύγουμε που φεύγουμε από την κυβέρνηση, ας κάνουμε μια ύστατη επιχείρηση δημαγωγίας, μπας και συγκρατήσουμε λίγο την κατρακύλα. Ασε που θα πετάξουμε μερικές «καυτές πατάτες» στα χέρια του Κούλη και θα μπορούμε να τον αντιπολιτευόμαστε με όλη μας την άνεση, όταν θα προσπαθεί να τις ξεφορτωθεί. Αυτό σκέφτηκαν οι Τσιπραίοι και αποφάσισαν να υπογράψουν την τελευταία στιγμή μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου-κουρελού, η οποία θα πρέπει να κυρωθεί από την επόμενη Βουλή, δηλαδή από τη νεοδημοκρατική πλειοψηφία.

Η ΠΝΠ επεκτείνει και για τα νομικά πρόσωπα κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με ακαθάριστα έσοδα έως δύο εκατομμύρια ευρώ, τη δυνατότητα ρύθμισης σε έως 120 δόσεις των οφειλών τους προς την εφορία (που δεν τη θέσπισε η κυβέρνηση όταν ψήφισε το σχετικό νομοσχέδιο). Επίσης, αναστέλλει την αύξηση των διοδίων της Αττικής Οδού, που ανακοίνωσαν οι εργολάβοι. Προβλέπει και μια σειρά άλλες φιλορυθμίσεις, με την ελπίδα ότι θα δημιουργηθεί ένα καλύτερο εκλογικό κλίμα για την κυβέρνηση.

Φιέστες που γυρίζουν μπούμερανγκ

Γεροβασίλη και Παπακώστα οργάνωσαν φιέστα για την παράδοση 114 νέων οχημάτων στην ματασαρία. Πρόκειται για 107 μοτοσυκλέτες, έξι τζιπ 4Χ4 και μια κλούβα των ΜΑΤ (δωρεά του ομίλου Μυτιληναίου!). Υπό άλλες συνθήκες, οι συριζαίοι δε θα οργάνωναν αυτή τη φιέστα, όμως μέσα στην προεκλογική τους παραζάλη αισθάνθηκαν ότι πρέπει να απαντήσουν στον Μητσοτάκη και σ' αυτόν τον τομέα.

«Οποιος λέει ότι η Ελλάδα δεν είναι ασφαλής χώρα και είναι από την πλευρά της ελληνικής πολιτικής σκηνής, προφανώς, δρα ενάντια στα εθνικά συμφέροντα, ενάντια στην οικονομική ανάπτυξη, διότι η άμεση συνέπεια είναι για τον ελληνικό τουρισμό», είπε η Γεροβασίλη, πλέκοντας στη συνέχεια το εγκώμιο της ματασαρίας. «Η σημερινή μέρα είναι μια ευχάριστη μέρα για την Αστυνομία και είναι άδικο να μιλούν κάποιοι για φιέστες και να προσπαθούν να εκμεταλλευτούν το αποτέλεσμα μιας μακράς προσπάθειας για μικροκομματικές σκοπιμότητες».

Ο,τι και να πουν, όμως, έρχονται δεύτερες και καταϊδρωμένες. Φαίνεται καθαρά ότι ο Μητσοτάκης βάζει την ατζέντα και οι συριζαίοι ακολουθούν κάθιδροι. Όταν αυτό το κάνουν με φιέστες γελοίου επιπέδου, τότε οι ίδιες οι φιέστες γυρίζουν μπούμερανγκ σ' αυτούς.

Ολομέλεια του Αρείου Πάγου

Αναίρεσε την καταδίκη της καθαρίστριας του Βόλου

Η Πλήρης Ποινική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, με την 3/2019 απόφασή της, προχώρησε στην αναίρεση της απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου της Λάρισας, που είχε καταδικάσει σε κάθειρξη δέκα ετών την καθαρίστρια του Βόλου. Η Ολομέλεια του ΑΠ αποδέχτηκε την επιχειρηματολογία της υπεράσπισης (Θ. Θεοδωρόπουλος) στα δυο βασικά ζητήματα που αυτή ήγειρε:

◆ Πρώτον, ότι δεν υπάρχει απάτη κατ' εξακολούθηση. Η απάτη διαπράχτηκε άπαξ, όταν η καθαρίστρια κατέθεσε το παραποιημένο απολυτήριο (διόρθωσε το Ε' Δημοτικού σε ΣΤ' Δημοτικού). Δε διέπραττε απάτη η καθαρίστρια κάθε φορά που πήγαινε και εισέπραττε το μισθό της, απεφάνθη ο ΑΠ, κρίνοντας ότι το Πενταμελές της Λάρισας έκανε «εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των ουσιαστικών διατάξεων».

◆ Δεύτερο, ότι δεν υπάρχει ζημιά του Δημοσίου, διότι οι μισθοί που εισέπραξε η καθαρίστρια ισοσταθμίζονται από την παροχή της εργασίας της. Η Ολομέλεια του ΑΠ έκρινε ότι το Πενταμελές της Λάρισας «παραβίασε εκ πλαγίου την εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη».

Στο πρώτο σκέλος η απόφαση της Ολομέλειας ήταν ομόφωνη, ενώ στη δεύτερη υπήρξε μειοψηφία 12 αρεοπαγιτών (σε σύνολο 39 μελών της Ολομέλειας).

Και τα δύο σκέλη της αρεοπαγιτικής απόφασης έχουν γενικότερη σημασία, όμως το δεύτερο σκέλος έρχεται να βάλει τέρμα στις αντικρουόμενες αποφάσεις των ποινικών τμημάτων του ανώτατου

ακυρωτικού δικαστηρίου, κάνοντας τη διακρίση ανάμεσα σε θέσεις για τις οποίες απαιτείται ιδιαίτερη γνώση ή δεξιότητα και σε θέσεις για τις οποίες δεν απαιτείται κάτι τέτοιο. Η βλάβη του Δημοσίου δεν αντισταθμίζεται από την παρασχεθείσα εργασία μόνο στην πρώτη περίπτωση, δηλαδή όταν για τη συγκεκριμένη θέση απαιτούνται ιδιαίτερες γνώσεις και δεξιότητες, ξεκαθαρίζει η Ολομέλεια του ΑΠ. Για να το πούμε απλά, είναι άλλο πράγμα να πλαστογραφεί κάποιος ένα πτυχίο Ιατρικής και να διορίζεται γιατρός και άλλο μια καθαρίστρια, δουλεύει για την οποία δεν απαιτείται ιδιαίτερη γνώση ή δεξιότητα, να παραποιεί ένα απολυτήριο Δημοτικού.

Πρόκειται για ένα ζήτημα στο οποίο είχε επιμείνει ιδιαίτερα ο συνήγορος Θ. Θεοδωρόπουλος όταν πρωτοδικάστηκε η συγκεκριμένη υπόθεση στον Αρειό Πάγο. Η εξέλιξη τον δικαιώνει, λύνοντας ένα σοβαρό ζήτημα. Δεν είναι όλες οι περιπτώσεις ίδιες, αλλά καθεμιά πρέπει να εξετάζεται συγκεκριμένα. Είτε της Ε' είτε της ΣΤ' Δημοτικού, την ίδια δουλειά θα κάνει μια καθαρίστρια. Επομένως, το γεγονός ότι εργαζόταν ως καθαρίστρια, ισοστάθμιζε πλήρως το μισθό που έπαιρνε και δεν προκάλεσε την παραμικρή ζημιά στο Δημόσιο.

Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, παρά τη θετική της απόφαση στα δυο αυτά ζητήματα, δεν έκανε το θαρραλέο βήμα που εισηγήθηκε η αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ολγα Σμυρλή, που πρότεινε να χωρήσει ο Αρειός Πάγος στην αθώωση της καθαρίστριας, γεγονός που θα γλίτωνε

την εργάτρια από την ταλαιπωρία και τα έξοδα μιας νέας δίκης στο Πενταμελές Εφετείο Λάρισας.

Στην εκτενή και εμπειριστατωμένη εισήγησή της, η αντεισαγγελέας Σμυρλή δε χρειάστηκε να κάνει νομικούς ή λογικούς ακροβατισμούς. Πήρε τα πραγματικά περιστατικά (αυτά που δεν τα αμφισβήτησε κανένας) και τα υπήγαγε στους σωστούς νομικούς κανόνες. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει αδίκημα (συμπέρασμα στο οποίο έχει καταλήξει πλέον και η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου), η αντεισαγγελέας Σμυρλή εισηγήθηκε τη μη επιστροφή της υπόθεσης για νέα δίκη από το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων Λάρισας, αλλά την αθώωση της καθαρίστριας, σύμφωνα με το άρθρο 518 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Πράγματι, η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει ότι αν ασκηθεί αναίρεση επειδή έχει γίνει εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, ο Αρειός Πάγος δεν παραπέμπει την υπόθεση αλλά εφαρμόζει τη σωστή ποινική διάταξη και, αν δεν υπάρχει αξιόποινη πράξη, κηρύσσει αθώο τον κατηγορούμενο.

Από την Ολομέλεια η υπόθεση επιστρέφει στο Ζ' Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί για μια σειρά άλλους λόγους αναίρεσης που έχουν προβληθεί (δευτερεύουσας σημασίας). **Εχει λοιπόν την ευκαιρία το Ζ' Ποινικό Τμήμα να κλείσει την υπόθεση, αποφασίζοντας την αθώωση της καθαρίστριας, για να τερματιστεί εδώ η ταλαιπωρία της.**

Κατασταλτικό ντελίριο από τη «βρομιάρα Αριστερά»

Εσσηκώθηκε ο εσμός των τρομοκρατών: «η κυβέρνηση ετοιμάζεται να αποφυλακίσει τους ισοβίτες και πολυίσοβίτες της 17Ν». Αναφέρονται σε άρθρο του νέου Ποινικού Κώδικα που προβλέπει ότι υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις (να έχει εκτίσει ένα μεγάλο τμήμα ποινής) ένας κατάδικος μπορεί να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του σε κατ' οίκον περιορισμό φορώντας το γνωστό «βραχιολάκι».

Αντέδρασε αμέσως ο «φιλελεύθερος νομικός» Μιχάλης Καλογήρου, στον οποίο ο Τσίπρας έχει προσφέρει τον υπουργικό θώκο της Δικαιοσύνης: «Η αντιμετώπιση των πολυίσοβιτών με τον νέο Ποινικό Κώδικα, είναι βαρύτερη απέναντι σε όλες τις κατηγορίες εγκλημάτων. Ενδεικτικά, με τον παλιό Ποινικό Κώδικα όποιος είχε περισσότερες καταδίκες ισόβιας κάθειρξης, έπρεπε να παραμείνει στη φυλακή για 19 έτη, ενώ με τον νέο Ποινικό Κώδικα 25 έτη».

Ο «φιλελεύθερος νομικός» επιμένει επειδή με τον Ποινικό Κώδικα που ψηφίστηκε επί της υπουργίας του χειροτέρευσαν οι όροι έκτισης

των ποινών. Μ' άλλα λόγια, ο Καλογήρου καμαρώνει επειδή επί των ημερών του υπερίσχυσε η κατασταλτική έναντι της φιλελεύθερης γραμμής στο Ποινικό Δίκαιο!

Όσο για τις αποφυλακίσεις με «βραχιολάκι», υπενθυμίζει ότι υπάρχει δικλίδα ασφαλείας, έστω και προσωρινή: «Σύμφωνα με το άρθρο 7 του ΠΔ. 62/2014 δεν εμπίπτουν στην πιλοτική εφαρμογή του θεσμού της ηλεκτρονικής επιτήρησης όσοι έχουν καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη. Συνεπώς, σήμερα, δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη ο εν λόγω θεσμός στις περιπτώσεις που αφορούν τα προκείμενα δημοσιεύματα».

Αλλά και για όσους φοβούνται ότι μπορεί το συγκεκριμένο ΠΔ να αλλάξει, υπάρχει και άλλη ασφαλιστική δικλίδα. «Πέραν αυτού, πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι κανένα αίτημα αποφυλάκισης από μόνο του δεν μπορεί να οδηγήσει σε αυτή, αφού απαιτείται απόφαση του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου, που κρίνει τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις», λέει με νόημα ο Καλογήρου.

Το επόμενο βήμα έγινε από τον ίδιο τον Τσίπρα, στη συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ: «Κανένα Δικαστικό Συμβούλιο δεν θα αποφασίσει την αποφυλάκιση του Κουφοντίνα!» Ο πρωθυπουργός και από μεθαύριο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης δίνει «γραμμή» στο δικαστικό μηχανισμό: απορρίψτε κάθε αίτηση αποφυλάκισης του Κουφοντίνα (και όχι μόνο) και από εμάς δε θα έχετε κανένα πρόβλημα. Ο νόμος προβλέπει αποφυλακίσεις με όρους, οπότε σε εσάς επαφίεται το καθήκον να μην αποφυλακίσετε τους πολιτικούς κρατούμενους!

Στο ίδιο ζήτημα επανήλθε και η εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ Αχτσιόγλου: «Σε ό,τι αφορά τους ισοβίτες και τους πολυίσοβίτες, επίσης έχουμε αυστηροποίηση των ποινών που εκτίονται. Με το προηγούμενο σύστημα θα έπρεπε κάποιος να έχει μείνει στη φυλακή 16 με 19 χρόνια, προκειμένου να δικαιούται να κάνει αίτηση για υπ' όρων απόλυση. Με το νέο σύστημα θα πρέπει να μείνει στη φυλακή τουλάχιστον 25 χρόνια για να δικαιούται να κάνει αίτηση για υπ' όρων απόλυ-

ση. Κατά τα λοιπά, οι θεσμοί της υπ' όρων απόλυσης υπάρχουν παγιώς στο ποινικό μας δίκαιο». Και το συμπέρασμα, με έμφαση: «Δεν υπάρχει καμία περίπτωση απελευθέρωσης καταδικασμένων σε πολλές φορές ισόβια λόγω τρομοκρατικών ενεργειών».

Αυτοί οι κρατούμενοι είναι ειδικής κατηγορίας κρατούμενοι. Μπορεί τα δικαστήρια που τους καταδίκασαν να έσκιζαν τα ρούχα τους ότι τους καταδικάζουν ως κοινούς ποινικούς κρατούμενους, όμως εξαιρούνται απ' ό,τι ισχύει για τους κοινούς ποινικούς κρατούμενους. Έτσι και κάποιος απ' αυτούς ζητήσει να αποφυλακιστεί με «βραχιολάκι», τα δικαστήρια πρέπει να απορρίψουν το αίτημά του.

Με την ίδια λογική, χωρίς καμιά ιδιαίτερα διασταλτική ερμηνεία, καλά κάνει εκείνο το κομμάτι του δικαστικού μηχανισμού που στερεί από τον Δ. Κουφοντίνα την κανονική άδεια που δικαιούται! Αυτό είναι το μήνυμα του Τσίπρα και των συριζαίων, που αποδεικνύονται και σ' αυτόν τον τομέα ως η «βρομιάρα Αριστερά» της πιο άγριας καταστολής.

Συνεχίζεται η κοροϊδία των κούριερ από την προεκλογική κυβέρνηση του Τσίπρα

Έχουμε ξαναγράψει για την κοροϊδία των κούριερ από τα Τσιπράκια του υπουργείου Εργασίας. Για να πάρουν οι κούριερ ένα μικρό μέρος των συνολικών δαπανών για τη χρησιμοποίηση των δικών τους μηχανών, **πρέπει να εκδοθούν μία Απόφαση του υπουργού Εργασίας και μία Κοινή Απόφαση τριών υπουργών** (Εργασίας, Προστασίας του Πολίτη και Μεταφορών και Υποδομών). Οι διατάξεις που προβλέπουν την καταβολή μικρού μέρους της δαπάνης είναι τα άρθρα 55 και 56 του νόμου 4611/2019 (ΦΕΚ 73Α, 17-5-2019), που ψηφίστηκε στις 15 Μάη.

Μέχρι και την περασμένη Πέμπτη (4 Ιούλη), αυτές οι υπουργικές αποφάσεις **δεν είχαν εκδοθεί**, με αποτέλεσμα να μην έχουν οι εργοδότες την υποχρέωση να καταβάλλουν στους κούριερ τις πενιχρές αποζημιώσεις για την χρησιμοποίηση των δικών τους μηχανών. Όμως, η φέρελπις υπουργός Εργασίας και εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ Αχτσιόγλου έβαλε τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Α. Νεφελούδη να εκδώσει την 1η Ιούλη μία ερμηνευτική εγκύκλιο με τίτλο «Οδηγίες εφαρμογής του άρθρου 56 του ν. 4611/2019 (ΦΕΚ73α)», με σκοπό να καλλιεργήσει φρούδες ελπίδες στους κούριερ και να αποσπάσει απ' αυτούς ψήφους.

Περιττεύει να πούμε ότι **είναι εξαιρετικά προκλητικό να βγάζεις εφαρμοστική εγκύκλιο για ένα άρθρο νόμου, τη στιγμή που δεν έχουν εκδοθεί οι δύο αποφάσεις που η εφαρμογή του προϋποθέτει**. Οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες για την εφαρμογή του άρθρου 56 θα βάλουν τα γέλια. Και βέβαια, θα βάλουν την εγκύκλιο του Νεφελούδη στο συρτάρι μέχρι να

εκδοθούν οι προβλεπόμενες υπουργικές αποφάσεις.

Όπως έχουμε ξαναγράψει, η συντριπτική πλειοψηφία των κούριερ υποχρεώνεται να υπογράψει ατομικές συμβάσεις μερικής απασχόλησης (τετράωρο) και τις υπόλοιπες ώρες τις πληρώνεται «μαύρα», δηλαδή χωρίς ασφάλιση. Στο άρθρο 56 παράγραφος 7 του νόμου 4611/2019 προβλέπεται ότι «ο εργοδότης καταβάλλει **πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση χρήσης και συντήρησης του οχήματος που ισούται τουλάχιστον με το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του νόμιμου κατώτατου μηνιαίου μισθού** ή της αντίστοιχης προκύπτουσας αναλογίας σε περίπτωση μερικής απασχόλησης».

Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν **τουλάχιστον** το 15% του κατώτατου μηνιαίου μισθού. Αυτό σημαίνει ότι, στην περίπτωση που ο κούριερ αμείβεται με μισθό πάνω από τον κατώτατο, λόγω προϋπηρεσίας κτλ., ο εργοδότης καπιταλιστής είναι υποχρεωμένος να του καταβάλλει **το 15% των πραγματικά καταβαλλόμενων αποδοχών**.

Εκ των υστέρων, όμως, τα Τσιπράκια του υπουργείου Εργασίας σκέφτηκαν ξανά γι' αυτή τη διάταξη, τη θεώρησαν υπερβολική και αποφάσισαν **να τη διορθώσουν προς όφελος των καπιταλιστών**. Τη διορθώση έκανε ο γενικός γραμματέας Νεφελούδης με την εφαρμοστική εγκύκλιο της 1ης Ιούλη, η οποία αναφέρει:

«4. Ο υπολογισμός του ποσοστού 15% γίνεται με βάση τον εκάστοτε νόμιμο κατώτατο μηνιαίο μισθό ή της αντίστοιχης προκύπτουσας αναλογίας σε περίπτωση

μερικής απασχόλησης, **χωρίς να λαμβάνεται υπόψη τυχόν δικαιούμενη προσαύξηση προϋπηρεσίας ή το γεγονός ότι ο εργαζόμενος αμείβεται βάσει δεσμευτικής ΣΣΕ/ΔΑ ή με ευνοϊκό όρο ατομικής σύμβασης εργασίας** και ανεξαρτήτως της υπαλληλικής ή εργατοτεχνικής ιδιότητας του μισθωτού».

Με τη διάταξη αυτή τα Τσιπράκια έρχονται να συρρικνώσουν το ήδη προβλεπόμενο ποσό αποζημίωσης των κούριερ, προς όφελος των εργοδοτών καπιταλιστών. Ενώ όμως διόρθωσαν προς όφελος των καπιταλιστών το ποσό επί του οποίου θα υπολογίζεται το 15% της αποζημίωσης των κούριερ, με άλλη διάταξη της εγκυκλίου προβλέπουν ότι δήθεν «σε περίπτωση που τα έξοδα χρήσης και συντήρησης των ανωτέρω οχημάτων υπερβαίνουν το ποσό που ορίζεται στην προτεινόμενη ρύθμιση, ο εργοδότης οφείλει παρομοίως να τα καλύψει με δική του δαπάνη».

Τέτοια πρόβλεψη στο κείμενο του νόμου δεν υπάρχει. Απλά, για δημαγωγία, μπήκε αυτή η αναφορά στην εισηγητική έκθεση του νόμου 4611/2019, η οποία όμως δεν έχει **καμία νομική ισχύ**, ώστε να υποχρεώνεται ο εργοδότης να καλύψει την τυχόν επιπλέον δαπάνη.

Οι κούριερ έχουν την εμπειρία, γι' αυτό δε βλέπουν μόνο το τυράκι των Τσιπραίων, αλλά και τη φάκα, και έτσι δε θα τσιμπήσουν το δόλωμά τους. Όμως αυτό δεν είναι κατά την γνώμη μας αρκετό. Θα πρέπει οι κούριερ να εντείνουν τον αγώνα τους για να παίρνουν **τουλάχιστον το 15% των πραγματικώς καταβαλλόμενων αποδοχών** και όχι μόνο αυτών για τις οποίες ο εργοδότης τους ασφαρίζει στον ΕΦΚΑ.

Αλλαι αι βουλαί Μπάμπη και άλλαι αι βουλαί Κούλη;

Μιλώντας από άποψη προεκλογικής τακτικής, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα γνωστά κόμπλεξ του γνωστού Μπάμπη (ξερολισμός, παπαρολογία, ναρκισσισμός, «ακούστε τι σας λέω, γιατί μόνο εγώ τα ξέρω όλα») ήταν αυτά που τον έκαναν να ξεφουρνίσει τα περί χορήγησης του «μαξιλαριού ρευστότητας» στους τραπεζίτες και αναζήτησης μιας προληπτικής γραμμής πίστωσης για το κράτος. Πρόσφερε στους Τσιπραίους μια σανίδα σωτηρίας της τελευταίας στιγμής, που την άρπαξαν, ανέβηκαν πάνω και άρχισαν να φωνάζουν ότι ο Μητσοτάκης θέλει να φέρει νέο Μνημόνιο (γιατί η προληπτική γραμμή πίστωσης συνοδεύεται υποχρεωτικά από Μνημόνιο, όπως προβλέπει η παράγραφος 3 του άρθρου 13 της Συνθήκης του ΕSM).

Το επιτελείο του Μητσοτάκη έδειξε καλά αντανακλαστικά. Το διέψευσε αμέσως η Ζαχαράκη, το διέψευσε ο τομεάρχης Οικονομικών Σταϊκούρας, το διέψευσε και ο Μητσοτάκης. Ο ίδιος ο Μπάμπης υποχρεώθηκε να κάνει διορθωτική δήλωση: «Είναι η προσωπική μου άποψη, όχι της ΝΔ»! Στη συνέντευξή του, όμως, άλλα έλεγε: «Ο Μητσοτάκης, εφόσον ο λαός του δώσει την εντολή, θα φύγει από αυτή τη λύση και θα πάει σε κάτι πολύ απλό, σαν και αυτό που έκαναν τα υπόλοιπα κράτη που βγήκαν από μνημόνια, θα πάμε σε μια πιστοληπτική γραμμή». Παρουσίαζε ως δεδομένο ότι αυτό θα κάνει ο Μητσοτάκης.

Οπότε εύλογα αναρωτιόμαστε αν επρόκειτο πράγματι για μια ακόμα πα-

πάρα του γνωστού παπαρολόγου, που εμφανίζεται λες και συνομιλεί με τους πάντες, συμπεριλαμβανομένων αρχηγών κρατών και επικεφαλής διεθνών οργανισμών και που μοστράρεται ως μέγας οικονομολόγος (ενώ δεν ξέρει την τύφλα του), ή αν πρόκειται για κάτι που έχει συζητηθεί στο επιτελείο του Μητσοτάκη και εξετάζεται ως εναλλακτική λύση για την αντιμετώπιση του προβλήματος των «κόκκινων δανείων», που εξακολουθούν να βαραίνουν τις τράπεζες.

Ας θυμηθούμε τι είπε ο Παπαδημητρίου: «Αυτή τη στιγμή οι τράπεζες εποπτεύονται γενικώς από τη Φρανκφούρτη. Η εποπτεία λέει ότι τα κόκκινα δάνεια, τα οποία είναι το μεγάλο πρόβλημα των τραπεζών και τις εμποδίζει να κάνουν πιο καλά τη δουλειά τους θα απορροφηθούν το 2022-2023. Εμείς αυτό που θέλουμε να κάνουμε είναι να απαλλαγούν πιο γρήγορα οι τράπεζες από αυτό το βάρος, χρησιμοποιώντας ένα μεγάλο κομμάτι από τα κεφάλαια που έχει δεσμεύσει ο Πρωθυπουργός σε αυτό το μαξιλάρι, 37 δισ. ευρώ τη στιγμή που η οικονομία διψάει για χρήματα, έχουν κλειδωθεί σε ένα συρτάρι και πληρώνουμε τόκους για αυτό».

Μια τέτοια επιλογή (δηλαδή μια νέα ανακεφαλαιοποίηση, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους) κάθε άλλο παρά θα δυσανεστούσε τους τραπεζίτες. Είμαστε σίγουροι, λοιπόν, ότι ο Παπαδημητρίου λειτουργεί σαν «λαγός» τους. Κι ίσως στο κόλπο να είναι και ο Μητσοτάκης και να αναμένουν απλά την έγκριση από τους ιμπεριαλιστές.

Τσίπρας-Καραμανλής: από τα μέλια στα ξύδια

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

βρίσκεται τώρα. Έτσι, η ετεροχρονισμένη ανακίνηση αυτού του ζητήματος δεν υπάρχει περίπτωση να επιφέρει ιδιαίτερα εκλογικά οφέλη στον ΣΥΡΙΖΑ. Διότι το «Μακεδονικό» κρίθηκε, όπως λέμε. Δεν υπάρχει κάτι καινούργιο να προστεθεί.

Ο Καραμανλής, πάντως, «τσούχτηκε». Κι έβαλε «κύκλους» του να δώσουν εξηγήσεις. Εξηγήσεις που συνοψίστηκαν στο ότι αυτή ήταν «μία επιβεβλημένη τακτική κίνηση προκειμένου η Ελλάδα να αντιστρέψει τα εις βάρος της τετελεσμένα και να κερδίσει στη συνέχεια με αγώνα και μεθοδικότητα το πλεονέκτημα, όπως και έγινε τελικά στο Βουκουρέστι τον Απρίλιο του 2008». Στην ίδια γραμμή κινήθηκαν και τα στελέχη της ΝΔ, προσθέτοντας (για λαϊκή κατανάλωση) και το επιχείρημα ότι ο Καραμανλής έκανε αυτές τις προτάσεις γιατί ήξερε ότι ο Γκρούεφски δεν επρόκειτο να τις δεχτεί, οπότε η Μακεδονία θα γινόταν το «κακό παιδί» και η Ελλάδα το «καλό παιδί».

Κάπως έτσι έχουν τα πράγματα. Εν μέρει όμως. Ο Γκρούεφски «έφαγε το κεφάλι του» (σήμερα απειλείται με φυλάκιση και έχει ζητήσει άσυλο στην Ουγγαρία), ενώ από ελληνικής πλευράς ο κλήρος έλαχε στον Τσίπρα. Αυτός έπρεπε να υλοποιήσει τη στρατηγική του «καλού παιδιού» που εγκαίνιασε ο Καραμανλής. Ο Μητσοτάκης αρχικά θέλησε να τον στηρίξει (ποιος ξεχνάει την αρχική απαγόρευση στους βουλευτές της ΝΔ να συμμετάσχουν στο πρώτο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης), στη συνέχεια όμως, προκειμένου να κρατήσει ενωμένη τη ΝΔ και να στριμώξει στη γωνία τα διάφορα εθνικοφασιστικά μορφώματα που караδοκούσαν στα δεξιά της ΝΔ, άλλαξε γραμμή και έγινε διαπρύσιος πολέμιος της Συμφωνίας των Πρεσπών, έχοντας ταυτόχρονα δώσει παρασκηνιακές διαβεβαιώσεις στους ιμπεριαλιστές ότι δεν πρόκειται να φέρει το παραμικρό πρόσκομμα στην υλοποίηση της Συμφωνίας.

Αν στη θέση του Τσίπρα βρισκόταν ο Μητσοτάκης ή ο Καραμανλής θα έκαναν το ίδιο. Οποιοι αμφιβάλλει γι' αυτό δεν έχει παρά να διαβάσει την επιστολή Καραμανλή στον Μπους, με το γλοιώδες γλείψιμο στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και την έκφραση προθυμίας να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις τους. Αναφερόμενος στην πρόταση Νίμιτς για διπλή ονομασία («Republika Makedonija-Skopje»), που θα χρησιμοποιείται αμετάφραστη στον ΟΗΕ, και το συνταγματικό όνομα «Republika Makedonija», που θα συνεχίσει να χρησιμοποιείται για εσωτερική χρήση εντός της FYROM), ο Καραμανλής έγραφε ότι «αυτή η πρόταση απέχει από τις θέσεις μας, αλλά θα ήμασταν έτοιμοι να την αποδεχτούμε ως βάση για την επίτευξη λύσης» και διαβεβαίωνε τον Μπους: «Προσωπικά, είμαι έτοιμος να στηρίξω μια συμφωνία τώρα». «Λαμβάνοντας υπόψη τη δέσμευση των Ηνωμένων Πολιτειών να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη σταθεροποίηση της περιοχής εν γένει, καθώς και τις προκλήσεις που προκύπτουν από τον εν αναμονή προσδιορισμό του μελλοντικού καθεστώτος του Κοσόβου, εύχομαι ειλικρινά οι ΗΠΑ να στηρίξουν ενεργά την πρόταση του ΟΗΕ», κατέληγε ο Καραμανλής.

Αν οι ΗΠΑ μπορούσαν ν' αρπάξουν από το αυτί τον Γκρούεφски, όπως έκαναν με τον Ζάεφ, αμφιβάλλει κανείς ότι ο Καραμανλής θα υπέγραφε, όπως έκανε ο Τσίπρας; Δυστυχώς όμως για τον Τσίπρα, τα πράγματα ήρθαν έτσι που ο Καραμανλής δεν υποχρεώθηκε να υπογράψει και η ΝΔ μπορεί τώρα να επικαλείται το Βουκουρέστι (όπου δεν έβαλε κανένα βέτο, επειδή το ζήτημα δεν τέθηκε στην ημερήσια διάταξη της Συνόδου του ΝΑΤΟ, λόγω αντίδρασης μιας σειράς ιμπεριαλιστικών χωρών, για τους δικούς τους λόγους που σχετίζονταν με το γεωπολιτικό παιχνίδι στα Βαλκάνια), ενώ ο Τσίπρας βρέθηκε ξαφνικά με μια «καυτή πατάτα» στα χέρια, που δεν την υπολόγιζε όταν σχημάτιζε την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Τώρα, βρέθηκε στην ανάγκη να επιτίθεται και στον Καραμανλή, πράγμα που δεν έκανε τα πέντε προηγούμενα χρόνια (αντίθετα, μόνο καλά λόγια είχε να λέει για τον... πολιτικό πολιτισμό και τη... δημοκρατικότητα του Καραμανλή, κατηγορώντας τον Μητσοτάκη ότι έχει γίνει όμηρος του Σαμαρά και της ακροδεξιάς ομάδας της ΝΔ), πράγμα που δεν έκανε ούτε στην προεκλογική περίοδο των ευρωεκλογών, με αποτέλεσμα να τον παίρνουν στο φιλό οι αρθρογράφοι που «εκλαϊκεύουν» τη γραμμή της ΝΔ και οι πασόκοι.

Είναι κι αυτό ένα δείγμα του πανικού που έχει καταλάβει τους συριζαίους, καθώς βλέπουν πως όχι μόνο δε γυρίζει το ματσάκι, αλλά αντίθετα κινδυνεύουν να φάνε και άλλα γκολ. Γι' αυτό και η τακτική τους δεν είναι τακτική τακτικού στρατού, ούτε καν αντάρτικου με πολιτική και στρατιωτική ηγεσία, αλλά τακτική μπουλουκιού που ρίχνει ντουφεκιές από δω κι από κει, προσπαθώντας να κάνει θόρυβο. Περιττεύει να πούμε ότι ένα τέτοιο μπουλούκι είναι καταδικασμένο να συντριβεί. Οι Τσιπραίοι δεν μπορούν ν' αντιμετωπίσουν το βασικό πρόβλημα. Οτι ένας κόσμος τους έχει σιχαθεί και μετά τη μεγάλη ήττα των ευρωεκλογών, σ' αυτόν τον κόσμο προστέθηκαν και άλλοι.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Για τους φίλους των κοσμικών γεγονότων (δεν είναι κακό): Σήμερα (6 Ιουλίου) έχει τα 73α γενέθλιά του ο Τζορτζ Μπους ο Βους (Β').

Επίσης, στις 11 Ιουλίου συμπληρώνονται δεκαπέντε χρόνια από την κουμπαριά Ερντογάν - Καραμανλή, που τόσα προσέφερε στις καλές σχέσεις των δύο χωρών.

«Όλοι οι σκύλοι μια γενιά, Πλαστήρας και Παπάγος» αν ήσουν σύντροφε εδώ θα πρόσθετες το άγος κι άλλων και δη «αριστερών». Και δεν θα είχες λόγια θα είχαμε γάντια του μποξ και όχι κομπολόγια.

Κι ο φίλος των λαϊκών ανθρώπων και λαϊκών ασμάτων Αλέξης, να άδει στη θύρα του Αδη (Συν άδει χωρίς να συνάδει με τον πάνω Πάνο):

Φέρτε μια κούπα με κρασί και κάντε μου παρέα για μένα τούτη η βραδιά είναι η τελευταία. Βρε κουτάλα μέλι στάξεις, σε ορέχτηκα κι αν χρυσά παλάτια τάξεις, γω τα γεύτηκα.

Τελικά το «παιντί» (ο Γιωργάκης ντε) θα δικαιώσει τη γνωστή ρήση και θα πάει ή από πες εμο ή αποχές εμο.

Λύκοι, τσακάλια, αρπακτικά όρνεα κι αλεπούδες αυτοί που των συντρόφων μας φάγανε τους παππούδες τα γιορτινά τους βάζουνε γιατί πλήθος εγγόνια θέλουν κι αυτά να φαγωθούν απ' τ' άγρια σαγόνια.

Οι του μοναρχοφασισμού εξελιγμένοι γόνιχοι χοροπηδάνε τρίβοντας τα χέρια ευτυχισμένοι κι οι φασουλήδες που ποτέ «δεν ξέρουν», οι «αθώοι» ξανά θα εμφανίζονται δήθεν απατημένοι.

Πού φτάσαμε ρε push tea μου! Τι βλέπουμε! Τι ζούμε! Να θέλουμε τον όλεθρο παρά να οργανωθούμε!

Δύο εβδομάδες πριν από τις εκλογές επέλεξε ως κατάλληλη στιγμή η Εφη Αχτσιόγλου να δημοσιοποιήσει τη σχέση της με τον Δημήτρη Τζανακόπουλο.

Εσείς οι διεισδυτικοί τρανοί κονδυλοφόροι οπου 'χετε τις επαφές και πρόσβαση στα πάντα ενημερώστε τον λαό για κείνα που τον καίνε: Φοράει σλιπ ο πρόεδρος, σπασουάρ ή μπουξέρκι; Ποιες κρέμες βάζει η υπουργός; Έχει μπιντέ; Τζακούζι; Ρεύονται; Αερίζονται; Και πόσοι ροχαλίζουν; Μισούν την κυτταρίτιδα; Τι λένε για τα ζώδια και τι για τη μαγειρική οι εκλεκτοί του έθνους;

Εκεί που σκιαζόταν (κατά το «λιαζόταν») η λαϊκή μούσα, σκέφτηκε ότι δεν χρειάζεται να αλλάξει παρά μονάχα μικρά σημεία ή λέξεις στα «Διόδια» του Σταύρου Σιόλα και ιδού:

Τώρα θα δεις τα χρώματα ν' αλλάζουνε
τα όρνεα να σμίγουν ένα-ένα
βόες και πύθωνες θα σ' αγαλιάζουνε
εχθροί θα σου μιλούν αγαπημένα.
Τώρα θα πω νερό απ' το ποτήρι σου
δικά σου θα 'ναι πια όσα δεν έχω
θα σπρώξω όλο το βιός στο παραθύρι σου
κι ό,τι δεν άντεχα θα το αντέχω.
Τώρα θα χάσω σπίτια και οικόπεδα
δεν θα 'χω για να πάω παραλία
του ξεπεσμού θαβάλω το πουκάμισο
θα χάσω πάλι δίχως πανοπλία.
Τώρα θα δεις μες στης ψυχής τα υπόγεια
τραπέζι με ψωμί μόνο κι αλάτι
τώρα θα υπάρχουνε παντού διόδια
που πέφτει σα χαλάζι η απάτη.

Μην αγνοώντας το δικαιολογημένο παράπονο και τον βουβό πόνο του Αλέξη, κλείνουμε την τελευταία στήλη με την αριστερή κυβέρνησή του (τι γελάτε ρε;) συμπάσχοντας και υπερθεματίζοντας:

«Δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται» να 'ουμε μάγκεψαν όλοι, μάγκεψε και το άγαλμα Προκόπης.

Καλοκαίρι και καύσωνας, σύντροφοι. Δείτε κατανόηση κατά νόηση...

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Σε κατάσταση βαθιάς περι-συλλογής και περίσκεψης βρίσκεται η απανταχού γαβροσύνη, μετά τα όσα έγιναν στην πρόσφατη τακτική ΓΣ της ΕΠΟ. Μετά από μια δεκαετία απόλυτης κυριαρχίας, οι ερυθρόλευκοι βρίσκονται στο περιθώριο και απομονωμένοι και δείχνουν αδύναμοι να επηρεάσουν τις εξελίξεις. Οι συσχετισμοί που διαμορφώθηκαν στη ΓΣ απεικονίζουν την απόλυτη κυριαρχία του ΠΑΟΚ και της ΑΕΚ, με τους ερυθρόλευκους να έχουν χάσει σχεδόν όλους τους συμμάχους τους και να δίνουν την εντύπωση του «μοναχικού καβαλάρη».

Πάντα υπήρχαν δυο πόλοι εξουσίας (δυο καπιταλιστές που οι ομάδες τους πάλευαν για τον έλεγχο της «παράγκας») και απέναντι στην εκάστοτε διοίκηση της ΕΠΟ υπήρχε μια διακριτή και συγκροτημένη αντιπολίτευση 10-15 Ενώσεων. Αυτό το δεδομένο έπαψε να ισχύει στην τελευταία ΓΣ της ΕΠΟ, αφού οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να έχουν υπό τον έλεγχο τους μόνο δύο Ενώσεις, Πειραιά και Ευβοίας (από τις χαρακτηριζόμενες ως ερυθρόλευκες Ενώσεις απουσίαζε η ΕΠΣ Ηλείας, ενώ Κέρκυρα και Λακωνία ψήφισαν κατά περίπτωση) και συνοδοιπόρους τον Αρη και τη Λάρισα. Μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα ο Ολυμπιακός έχασε τις ΕΠΣ Τρικάλων, Κορινθίας και Δυτικής Αττικής, που ήταν πάντα στο πλευρό του, αλλά και όλες τις Ενώσεις της Κρήτης, που άλλαξαν στρατόπεδο, αφού η διοίκηση Γραμμένου ικανοποίησε ένα διαχρονικό αίτημα των ομάδων και δημιούργησε «κρητικό όμιλο» στη Γ' Εθνική (αν κάποιοι παραξενευτούν για το συγκεκριμένο ρουσφέτι, ας πάρουν υπόψη τους ότι το κόστος για τις εκτός έδρας μετακινήσεις των κρητικών ομάδων έξω από το νησί ήταν παρά πολύ μεγάλο και κάθε χρόνο ορισμένες ομάδες τα παρτούσαν στη μέση της αγωνιστικής περιόδου, αφού δεν μπορούσαν να ανταπεξέλθουν στο συγκεκριμένο έξοδο).

Οι αριθμοί της ΓΣ είναι αποκαλυπτικοί. Το σύνολο των ψήφων είναι 69 (54 οι ΕΠΣ, 14 οι ΠΑΕ της Super League και 1 η Football League) και τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών ήταν τα εξής: Ετήσιος Διοικητικός Απολογισμός: 56 «ναι», 5 «όχι» (Ολυμπιακός, ΑΕΛ και ΕΠΣ Πειραιά, Ευβοίας και Κέρκυρας), 1 «παρών» (ΕΠΣ Λακωνίας), 7 απουσίαζαν (Αρης, Λαμία, ΟΦΗ, Πανατωλικός, Πανιώνιος και οι ΕΠΣ Ηλείας και Θεσπρωτίας). Οικονομικός απολογισμός: 59 «ναι», 4 «όχι» (Ολυμπιακός, ΑΕΛ, Αρης και ΕΠΣ Πειραιά), 1 «παρών» (ΕΠΣ Λασιθίου) και 5 απουσίες. Προϋπολογισμός νέου οικονομικού έτους: 59 «ναι», 3 «όχι» (Ολυμπιακός, Αρης και ΕΠΣ Πειραιά), 2 «παρών» (ΑΕΛ, ΕΠΣ Λασιθίου) και 5 απουσίες. Τέλος, στην ψηφοφορία για το μισθό που θα παίρνει από εδώ και στο εξής ο πρόεδρος της ΕΠΟ, Βαγγέλης Γραμμένος,

Περασμένα μεγαλεία...

υπήρξαν 53 «ναι», 4 «όχι» (Ολυμπιακός και ΕΠΣ Πειραιά, Εύβοιας και Λακωνίας), 1 λευκό (ΕΠΣ Αχαΐας) και 11 απουσίες.

Από τα αποτελέσματα προκύπτει ότι το ερυθρόλευκο μπλοκ είναι 2-3 ΠΑΕ και 3-4 Ενώσεις. Στην πραγματικότητα, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί μπλοκ, αφού ο Αρης αντιπολιτεύεται για λόγους αρχής, εξαιτίας της κυριαρχίας του ΠΑΟΚ στην ΕΠΟ, και η Λάρισα αλλάζει στρατόπεδο ανάλογα με τις διαθέσεις και τα συμφέροντα του Κούγια. Αν τα αποτελέσματα συγκριθούν με αυτά της περσινής ΓΣ, στην οποία εκτός από τον Ολυμπιακό είχαν καταψηφίσει και 13 Ενώσεις, μπορούμε να καταλάβουμε τον προβληματισμό στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο.

Αλλά και στο θέμα του αρχιδιαιτητή Βίτορ Μέλο Περέιρα, οι εξελίξεις δε δικαίωσαν τις ερυθρόλευκες προσδοκίες. Ο Ολυμπιακός έχει ταχθεί ανοιχτά κατά του Περέιρα, αφού θεωρεί ότι μερολήπτισε υπέρ του ΠΑΟΚ και έστειλε το πρωτάθλημα στη Θεσσαλονίκη. Στην προτελευταία συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΠΟ, η πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής (9 από τα 17 μέλη) διαφώνησε με την ανανέωση της σύμβασης του πορτογάλου αρχιδιαιτητή. Την υπογραφή της νέας σύμβασης επέβαλαν με το ζόρι οι εκπρόσωποι της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ και όταν αυτοί αρνήθηκαν να συζητήσουν το ενδεχόμενο να πληρώνουν τον Περέιρα οι διεθνείς ομοσπονδίες

ες και όχι η ΕΠΟ, 7 μέλη της ΕΕ αποχώρησαν από τη συνεδρίαση για να βρεθεί η απαραίτητη πλειοψηφία.

Οι ερυθρόλευκοι θεωρούσαν ότι θα μπορέσουν να στριμώξουν τον Γραμμένο στο συγκεκριμένο θέμα, όμως τα γεγονότα δεν τους άφησαν περιθώρια αισιοδοξίας. Ο Χέρμπερτ Χούμπελ, πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στη ΓΣ, αναφέρθηκε στο συγκεκριμένο θέμα και τόνισε: «Μετά από συναντήσεις και συνεχή παράπονα που υπήρξαν, ο πρόεδρος της ΕΠΟ μου ζήτησε η ΦΙΦΑ και η ΟΥΕΦΑ να καλύψουν τους μισθούς του κ. Περέιρα. Μετέφερα αυτό το μήνυμα, δεν μπορώ να σας πω ότι έχει περάσει, αλλά υπάρχουν καλές πιθανότητες. Δεν θα είναι πλέον επιχείρημα το οικονομικό, λοιπόν». Την πάσα πήρε ο αναπληρωτής πρόεδρος της ΕΠΟ και εκ των πρωτοστατών στις αντιδράσεις σε βάρος της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ για το θέμα του Περέιρα, Νίκος Βακάλης. Λίγο πριν ξεκινήσει η διαδικασία για να ψηφιστεί από τη ΓΣ ο προϋπολογισμός της νέας σεζόν, ρώτησε εκ νέου τον αυστριακό παρόντα, αν δεσμεύεται ότι το κονδύλι για τον Περέιρα θα δοθεί από τη ΦΙΦΑ, για να πάρει την εξής απάντηση: «Θα κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, αλλά δεν μπορώ να το υποσχεθώ. Είμαι πεπεισμένος ότι θα γίνει, θα προσπαθήσω, αλλά δεν το εγγυώμαι».

Τη φωτογραφική «σύνθεση» την αλιεύσαμε από τον «τοίχο» του Νάσου (φίλος από το Παγκράτι). Με μια πρώτη ματιά βλέπει κανείς διάσταση απόψεων μεταξύ Ανθιμου και Μητσοτάκη για το ωράριο και ο Ανθιμος παρουσιάζεται να ασπάζεται τη γραμμή Τσίπρα. Αν αναλύσουμε όμως λίγο πιο διεξοδικά την ατάκα του Ανθιμου, θα δούμε ότι η ξεκούραση αναφέρεται στο θεό και όχι στους παπάδες. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε τις κυριακάτικες αρπαχτές των ρασοφόρων στα νεκροταφεία, με τις δηήσεις «υπέρ αναπαύσεως των ψυχών» (ο παπάς στο χωριό μου έχει το παρατσούκλι «Σουμάχερ», εξαιτίας της ταχύτητας και της άνεσης με την οποία κινείται ανάμεσα στα μνήματα).

Μολονότι η απάντηση δεν ήταν παρά ευχή, αφού δεν παρείχε δεσμευτικές εγγυήσεις, ο Γραμμένος και η παρέα του κατάφεραν να ρίξουν το επιχείρημα ότι τα πράγματα θα αλλάξουν, αφού ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ ταρακουνήθηκαν από τις αποχωρήσεις και τις έντονες αντιδράσεις της πλειοψηφίας της ΕΕ της ΕΠΟ και είναι διατεθειμένες να αναλάβουν την πληρωμή του. Με αυτά τα δεδομένα ο προϋπολογισμός ψηφίστηκε με ευρεία πλειοψηφία και οι ερυθρόλευκοι έμειναν με την ελπίδα ότι θα καταγράψουν μια ισχυρή αντιπολιτευτική ομάδα.

Οι πληροφορίες από την πλευρά Μαρινάκη και οι εκτιμήσεις για τα δρώμενα στη ΓΣ της ΕΠΟ και στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, κάνουν λόγο για μια συγκυριακή κατάσταση. Ελπίζουν ότι το αντιπολιτευτικό μπλοκ θα ανασυσταθεί μετά την επικείμενη κυβερνητική αλλαγή, αφήνοντας να εννοηθεί εμμέσως πλην σαφώς ότι οι επιτυχίες της συμμαχίας Σαββίδη-Μελισσανίδη σφείλονται στις αβάντες που έχουν από την κυβέρνηση. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν αυτές οι εκτιμήσεις είναι βάσιμες ή αν αποτελούν ερυθρόλευκες επιθυμίες για να αναπτερώσουν το ηθικό των ερυθρόλευκων οπαδών. Το σίγουρο είναι ότι αλλαγή «γραμμής» προϋποθέτει να τοποθετηθούν στις θέσεις του υπουργού Αθλητισμού και του γενικού γραμματέα Αθλητισμού άτομα της απόλυτης εμπιστοσύνης του Μαρινάκη, προκειμένου να δρομολογηθούν οι αλλαγές στην ΕΠΟ. Το ενδεχόμενο αυτό μπορεί να δείχνει πιθανό αφού ο ερυθρόλευκος ηγέτης αποτελεί την αιχμή του δόρατος στη μάχη της ΝΔ ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως δε θα πρέπει να θεωρείται δεδομένο. Το «αντίπαλο» δέος είναι ο Ιβάν Σαββίδης που έχει και αυτός δεσμούς με τη ΝΔ και διαθέτει τα ερείσματα για να καταφέρει να διατηρήσει τη σημερινή ηγεσία της ΕΠΟ.

Εκτός όμως από τους «δεσμούς» με τη ΝΔ, οι εξελίξεις δείχνουν ότι οι συνεργάτες του Σαββίδη στην ΕΠΟ και στο εξωαγωνιστικό ποδοσφαιρικό κύκλωμα γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, παίρνουν σημαντικές πρωτοβουλίες και αποφάσεις (ο τρόπος που χειρίστηκαν την υπόθεση των κρητικών ομάδων είναι χαρακτηριστικός) και μπορούν να του εξασφαλίσουν ισχυρές συμμαχίες με τις Ενώσεις άρα και τον έλεγχο της ποδοσφαιρικής «παράγκας». Προς το παρόν, για τον Μαρινάκη και τους ερυθρόλευκους, ισχύει ο στίχος από τον Υμνο προς την Ελευθερία του Σολωμού: «περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαίς».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Νίκη εδώ, νίκη εκεί
μα και πιο πέρα νίκη,
κι αυτό που μένει στο λαό
είναι ζωή 만ί키.**

**Για ένα κομμάτι ψωμί
σου παίρνουν και τη ζωή (αποκλειστική νοσοκόμα)**

► Κατά της μαθητείας (στα λόγια) ο Περισσός, αλλά ψήφισε ΥΠΕΡ στο περιφερειακό συμβούλιο Αιγαίου (26/06/2019).

► Κέντρα αδυνατίσματος... πορτοφολιού.

► Ο Σύριζα (efsyn) απευθύνεται στον Ιερώνυμο για το παραλήρημα Αμβρόσιου: εντός, εκτός και επί ταύτα.

► Υπέρ Σταθάκη ΔΕΗθώμεν...

► Όλα καλά, λέει (μ' εκείνο το σαρδόνιο χαμόγελο).

► Δηλαδή, ψηφίστε τον.

► «Ανω των 65 ετών το 22% των κατοίκων της Ελλάδας». Βρε, μπας και ζούμε πολύ και... επιβαρύνουμε την εξουσία;

► Ιδού και η «ασφάλεια των πολιτών».

► Όχι από ανεργία, εργατικές δολοφονίες, μισθούς 391 και κάτι ευρώ, πείνα και όλα τα συμπαρομαρτούντα. «Ασφάλεια» απ' τον αόρατο εχθρό.

► Κι ενώ διαφημιζόταν το... κοινωνικό μέρισμα (εξ αίματος αποκτηθέν...) σιγά-σιγά εξαφανίστηκε.

► «Περιπολικό έπεσε πάνω σε μάντρα πολυκατοικίας» - η... ασφάλεια του πολίτη χωρίς καν την απόσταση αναπνοής...

► Σύνοδος κορυφής Βρυξελλών: ίδια γεύση...

► «Το κήρυγμα της πλήρους ισοτιμίας των εθνών και των γλωσσών κάνει να ξεχωρίζουν σε κάθε έθνος μόνο τα συνεπή δημοκρατικά στοιχεία (δηλαδή μόνο οι προλετάριοι) και ΤΑ ΕΝΩΝΕΙ με βάση όχι την εθνικότητα, αλλά τον πόθο τους για βαθιές και σοβαρές βελτιώσεις του γενικού κρατικού καθεστώτος. Αντίθετα, το κήρυγμα της "πολιτικής-εθνικής αυτονομίας", παρά τις αγαθές προθέσεις ορισμένων ατόμων και ομάδων, ΔΙΑΙΠΕΙ ΤΑ ΕΘΝΗ και προσεγγίζει στην πράξη τους εργάτες ενός έθνους με την αστική του τάξη». Λένιν: «Η ισοτιμία των εθνών και τα δικαιώματα της εθνικής μειονότητας» - Σημείωση: το άρθρο πρέπει να διαβαστεί **ολόκληρο**.

► Χρειάζεται αυτοδυναμία (Κούλη) λόγω της... ελληνικής κουλτούρας. (Κύριο άρθρο, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30/06/2019).

Κουλτούρα να... φύγουμε.

► Ιστορικός υλισμός = μαρξισμός και/ή «φιλελευθερισμός», κατά Χ. Γιανναρά (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30/06/2019). Κρίμα στο... πανεπιστήμιο.

► Κατά των... ραντιερήδων (;) και υπέρ των «επιχειρήσεων που παράγουν» ο Πάσχος Μανδραβέλης (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30/06/2019).

► Στη σειρά «Τσερνόμπιλ» και η «γιαγιά» δηλώνει ότι υπήρχε κομμουνισμός (δεν το διατυπώνει έτσι) από την επανένσταση του 1917 μέχρι τον καπιταλισμό της εποχής Γκορμπατσόφ. Μυθοπλασίες...

► Για ποιους προοριζόταν η προειδοποίηση των ατομικών βομβών σε Χιροσίμα και Ναγκασάκι;

► ΚΑΙ ο Κούλης (όπως ΚΑΙ ο Περισσός) έχει «γνώμονα το σεβασμό στο διεθνές δίκαιο» των ιμπεριαλιστικών ισορροπιών...

► Αστικά κόμματα, γαρ.

► Κι επειδή σημειώνεται υπογεννητικότητα, να και τα 2.000 ευρώ για κάθε νεογνό.

► Μαγάτε γιατί χανόμαστε (Τζιμάκος).

► Ή σεξ επί πληρωμή...

► Φυσικά και η Χρυσή Αυγή δεν αποτελεί «ανομία» για τη Ν.Δ.

► Οι αγάπες δεν κρύβονται...

► Μεσαία στρώματα, μεσαία ζωή, μεσαία πολιτική αντίληψη.

► Ζήτω το... μέσον!

► «Σταθερή η προσήλωση ΗΠΑ-Ελλάδας στην εμβάθυνση των διμερών σχέσεων» - Τζέφρι Πάιατ. Ανεξαρτήτως διαχειριστή...

► Διαχρονική δουλικότητα.

► «Ατυχη» η «παράνομη αποκλειστική» (www.ethnos.gr). Μία προσπάθεια ικανοποίησης όλων των «γούστων»...

► Φυλλάδες.

► Μαζί με... φιλάνθρωπους παπάδες.

► Τι θα πει «άτυπες δηλώσεις»;

► «Διπλάσια η πιθανότητα για ψυχολογικά, αν θέλετε να γίνετε βουλευτές» (www.ethnos.gr, 02/07/2019). Γι' αυτό «σκοτώνονται» να βγουν βουλευτές. Για να «καταρρεύσουν» υπό το βάρος των παχυλών αμοιβών και των ποικίλων... τυχερών.

► Ουστ-Ώου!

► Όπως και η... Ραχήλ έτσι και η... επαναστάτρια Παπακώστα. Στην κολυμβήθρα του Συριζαλώαμ...

► 14 Ιούλη: άλλη μία «μαύρη» Κυριακή.

► Kyriakos Jesus Velopoulos.

► Φωνή από το υπερπέραν.

► Ομοφωνία: συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι ΔΕ χαρακτηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα κοινωνικής δημαγωγίας.

► Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμόρφωσης: και λέγαμε τι έλειπε από τούτον τον τόπο...

► Να μην ξέχναμε τη χρηματοδότησή του: Ε.Ε. και εθνικοί πόροι.

► Ρέει το άτιμο το χρήμα.

► Για... πνευματικούς σκοπούς, βεβαίως-βεβαίως...

► Και για να μην ξεχνιόμαστε (who's boss): «Στην ατζέντα πάλι η Ελλάδα - Μία μέρα μετά τις εθνικές εκλογές».

► Ή «η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας σε συνέχεια της τρίτης έκθεσης ενισχυμένης εποπτείας θα βρεθεί στην ατζέντα του Eurogroup της Δευτέρας 8 Ιουλίου».

► Για τα κόμματα οι δημοσκοπήσεις. Για το λαό οι κολονοσκοπήσεις...

► Κάτι πρέπει να «δείξει» στην (κυριακάτικη) στήλη «ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ» ο Ριζοσπάστης (29-30/06/2019). Κι αυτό με... ψήφους έχει να κάνει (Γενική Συνέλευση ΔΟΕ). Αλλά οι έδρες παραμένουν 2...

► Βρέχει ψήφους βρέχει ψήφους βρέχει αλλαγή του... ύφους.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ένα από τα αεροπλάνα για την καμπάνια υπέρ της Αποχής που διεξάγει η Κόντρα. Η στήλη το φιλοξενεί απλώς για την καταγραφή. Η σχετική πολιτική ανάλυση και επιχειρηματολογία αναπτύχθηκε (αναπτύσσεται και σ' αυτό το φύλλο) από τις στήλες της εφημερίδας μας.

◆ Είναι δυνατόν παιδάκια αυτής της ηλικίας να «στηρίζουν» τον παππού τους που (ξανα)κατεβαίνει υποψήφιος βουλευτής; Αν κρίνουμε από το ύφος τους, δεν πολυγουστάρουν που ο παππούς τα σβέρκωσε, τους φόρεσε μπλουζάκια που δεν καταλαβαίνουν τι γράφουν και τα έβαλε να ποζάρουν μέχρι να βγει η καλύτερη φωτογραφία. Για τον Δημοσχάκη της ΝΔ, όμως, πρώην αρχηγό της μπατσαρίας, κάτι τέτοια είναι ψιλά γράμματα. Εριξε και τα εγγόνια του στην εκλογική αρένα μ' αυτόν τον τόσο χυδαίο τρόπο. Για να είμαστε δίκαιοι, ο Δημοσχάκης δεν είναι ο μόνος. Όλοι (και ο Τσίπρας και ο Μητσοτάκης και οι διάφοροι υποψήφιοι) ποζάρουν με παιδάκια. Δικά τους ή άλλων. Εν αγνοία, φυσικά, των παιδιών ότι τα χρησιμοποιούν ως γλάστρες. Αντίθετα, άλλοι υποψήφιοι επιμένουν στην «καλή» προβολή τους. Όπως η γαλάζια «κοπάνια» στην Κοπανάνκη.

◆ Κάποιος έγραψε με μαύρο μαρκαδόρο σε πλαϊνό τοίχο των Προπυλαίων του πανεπιστημίου της Αθήνας το σύνθημα «Τον φασισμό τον τσάκισε ο Κόκκινος Στρατός - Αήττητος δεν είναι ο καπιταλισμός», υπογράφοντας μ' ένα σφυροδρέπανο. Κάποιος άλλος έγραψε δίπλα, με κόκκινο μαρκαδόρο: «Ο Τσώρτσιλ τον τσάκισε». Με δέκα θαυμαστικά, για να δώσει έμφαση στην... ιστορική αλήθεια του. Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση στην πολιτική αντιπαράθεση και διά της αναγραφής συνθημάτων. Πόσο μάλλον όταν η αντιπαράθεση γίνεται με καθαρούς όρους. Η αλήθεια ενάντια στο ψέμα. Ή μάλλον το ψέμα που προσπαθεί ν' αντιμετωπίσει την αλήθεια. Πόσο μαλάκας (εκτός από παρωμένος αντικομμουνιστής) πρέπει να είναι κάποιος για να γράφει ότι το φασισμό τον τσάκισε ο Τσώρτσιλ; Αν σκεφτούμε ότι συνθήματα με μαρκαδόρους γράφουν συνήθως νέοι, ο χαρακτηρισμός γίνεται πιο... δίκαιος.

Κατερίνα Νοτοπούλου @katenotopoulou · 17 ώρες

Σήμερα που ο Γιάννης Αντετοκούνμπο ανεβαίνει στην κορυφή, για τον κ. Μητσοτάκη είναι ένας «θαυμάσιος άνθρωπος, που δεν ξεχνά από που ξεκίνησε». Το 2015, όμως, καταψήφισε το νομοσχέδιο που έδινε την Ελληνική ιθαγένεια σε παιδιά όπως ο Γιάννης. Η υποκρισία στο μεγαλείο της!

Κατερίνα Νοτοπούλου
Υποψήφια Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

...Greek to the core!
'Ήσουν πάντα ένας από εμάς!

ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΜΑΖΙ
με το θάρρος των αγώνων μας

102 26 97

Εμέσματα

Και ο Αντετοκούνμπο ΣΥΡΙΖΑ: Λάθος. Ο Αντετοκούνμπο είναι... Νοτοπούλου. Νέος, ωραίος, δυναμικός και προπαντός επιτυχημένος. Μια Σταχτοπούτα κι αυτός, που ξεκίνησε από τα Σεπόλια και κατέκτησε την κορυφή του NBA. Όπως το Κατερινάκι. Που από συμβασιούχος «καθαρίστρια» στο Δήμο Θεσσαλονίκης, έγινε υφυπουργός και τώρα θέλει να γίνει βουλευτίνα (αφού δεν μπόρεσε να γίνει δημαρχίνα). Ας μην την κατηγορήσουμε, όμως. Δε φταίει αυτή «αν δημιουργήθηκαν λάθος εντυπώσεις με αυτή την ενέργεια». Οι συνεργάτες της έφταιγαν. Η ίδια δεν πρόλαβε να δει την ανάρτηση προτού αυτή δημοσιευτεί. Την πάτησε όπως ο Καμμένος που του είχε πάρει το τάμπλετ «το παιδί» κι ανάρτησε μια εικόνα με φαλλούς σε όλα τα μεγέθη.

Αυτές τις μέρες, οι διαπραγματευτές της Κομισιόν υπέγραψαν συμφωνία για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις τέσσερις χώρες της Λατινικής Αμερικής, που συνδέονται με τη συμφωνία MERCOSUR: Αργεντινή, Βραζιλία, Παραγουάη και Ουρουγουάη. Ο Αραχωβίτης που από την ημέρα που ανέλαβε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να βλογάει τα γένια του, μιλώντας ακατάπαυστα

βίτης, γιατί πέραν της προσωπικής του ανεπάρκειας (κι ας έχει τελειώσει τη Γεωπονική Σχολή Αθήνας), περιστοιχίζεται και από ανεπαρκείς συμβούλους. Εκτός όμως, από το γενικό πανηγυρισμό για τις... επιτυχίες σε μια συμφωνία για την οποία διαμαρτύρονται κτηνοτρόφοι και κυβερνήσεις ιμπεριαλιστικών χωρών με πολύ αναπτυγμένη κτηνοτροφία, ο Αραχωβίτης

Εξαγωγές φέτας ΠΟΠ (σε τόνους)

	2017	2018	2019*
Καναδάς	512,48	678,34	172,20
Βιετνάμ	0,35	0,98	1,37
Σιγκαπούρη	38,12	41,94	22,91
Ιαπωνία	36,60	39,92	18,59
Αργεντινή	0	0	0
Βραζιλία	0	0	0
Παραγουάη	0	0	0
Ουρουγουάη	0	0,79	0

* Πρώτο τετράμηνο

ήσεις που θα προστατεύουν από τις απομιμήσεις 357 ευρωπαϊκά προϊόντα διατροφής και ποτά υψηλής ποιότητας που αναγνωρίζονται ως γεωγραφικές ενδείξεις, **όπως είναι η Φέτα (Ελλάδα)**, το *Tiroler Spek* (Αυστρία)....».

Στα προϊόντα που αναφέρει η Κομισιόν, ο Αραχωβίτης έδωσε εντολή να προσθέσουν και τη φέτα,

Από τους αδιάστακτους γκεμπελίσκους του ΣΥΡΙΖΑ

Νέα κοροϊδία με τη φέτα

για επιτυχείς διαπραγματεύσεις, έπευσε απ' αφορμή την υπογραφή αυτής της συμφωνίας να εκδώσει πανηγυρικό δελτίο Τύπου, στο οποίο μιλάει για επιτυχή διαπραγμάτευση της χώρας, που οδήγησε σε σημαντική προστασία των αγροτικών προϊόντων της. Έκανε μάλιστα ιδιαίτερη μνεία στην προστασία της φέτας ΠΟΠ που εξαγεται σ' αυτές τις χώρες.

Πρέπει καταρχάς να σημειώσουμε ότι στις διαπραγματεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρίτες χώρες για τη σύναψη εμπορικών συμφωνιών δε συμμετέχουν εκπρόσωποι κρατών-μελών. Οχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και των ιμπεριαλιστικών χωρών.

Η εν λόγω συμφωνία προκάλεσε μεγάλη σύγκρουση στο γαλλογερμανικό άξονα. Η Γαλλία συμμάχησε με το Βέλγιο, που είναι ιμπεριαλιστική χώρα με μεγάλη κτηνοτροφία, όπως και η Γαλλία, και στράφηκε ενάντια στη συμφωνία, γιατί πλήττεται η κτηνοτροφία και ιδιαίτερα η βοοτροφία της ΕΕ. Όταν δύο ιμπεριαλιστικές χώρες διαφωνούν με τη συγκεκριμένη συμφωνία, επειδή πλήττεται η κτηνοτροφία, αντιλαμβάνεστε τι θα συμβεί στην ήδη προβληματική βοοτροφία στην Ελλάδα, που επιπλέον εξαρτάται από τις εισαγωγές από τις μεγάλες κτηνοτροφικές χώρες (Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιο και Ολλανδία).

Η κτηνοτροφία στην ΕΕ θα πληγεί απ' αυτή τη συμφωνία, γιατί καταργούνται όλοι οι δασμοί στη βοοτροφία και την πτηνοτροφία. Σε προϊόντα-εμπορεύματα που εισάγονται από τις χώρες της MERCOSUR δε θα μπαίνουν δασμοί, αλλά μόνο ποσοστώσεις. Επομένως, η ζημιά θα είναι μεγάλη για τους κτηνοτρόφους της Γαλλίας και του Βελγίου, γι' αυτό και αυτοί άρχισαν να αντιδρούν.

Αυτό είναι σίγουρο ότι δεν το πήρε καν χαμπάρι ο Αραχω-

δε δίστασε να γράψει κι ένα χοντροκομμένο ψέμα, ισχυριζόμενος ότι **με αυτή τη συμφωνία κατοχυρώθηκε η ελληνική φέτα ΠΟΠ**.

Είναι ίδιον των συριζαίων να ψευδολογούν αδιάστακτα και ξεδιάντροπα, αλλά σε κάποια πράγματα θα έπρεπε να κρατούν μια πιασινή, αναλογιζόμενοι ότι μπορεί να τους πιάσουμε στα πράσα.

Πώς μπορεί να κατοχυρώνεται η ελληνική φέτα ΠΟΠ μετά την πάροδο ενός μεταβατικού καθεστώτος επτά ετών, όταν σ' αυτές τις χώρες δεν εξαγεται ούτε φετούλα φέτας;

Ο Πίνακας που δημοσιεύουμε περιλαμβάνει τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τις εξαγωγές φέτας (τα ζητήσαμε με αίτησή μας, επειδή υποψιαστήκαμε ότι ο αδιάστακτος Αραχωβίτης λέει πάλι ψέματα). Βλέπουμε, λοιπόν, ότι για το 2017, το 2018 και το πρώτο τετράμηνο του 2019 δεν εξήχθη ούτε γραμμάριο φέτας σε Αργεντινή, Βραζιλία και Παραγουάη, ενώ στην Ουρουγουάη είχαν εξαχθεί 792 κιλά (μιλάμε για τεράστια ποσότητα!) το 2018.

Για να γίνει πιστευτός στους αγρότες και ιδιαίτερα στους κτηνοτρόφους, τους οποίους και ο ίδιος έπληξε συνεχίζοντας την εφαρμογή της αντιαγροτικής πολιτικής, ο Αραχωβίτης δε δίστασε να πλαστογραφήσει το δελτίο Τύπου της Κομισιόν που

αναφερόταν στη Συμφωνία της ΕΕ με τα τέσσερα κράτη της MERCOSUR.

Οι Κομισάριοι, στα δελτία Τύπου που εκδίδουν απ' αφορμή συμφωνίες που υπογράφει η ΕΕ με τρίτες χώρες, αναφέρονται σε προϊόντα ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης) που όντως εξαγονται σ' αυτές τις τρίτες χώρες. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι στις χώρες της MERCOSUR δεν εξαγεται φέτα (εκτός από 792 κιλά που εξήχθησαν το 2018 στην Ουρουγουάη), δε θα ήταν νορμάλ να γράψει η Κομισιόν στο δελτίο Τύπου ότι με τη συμφωνία της ΕΕ με τις χώρες MERCOSUR κατοχυρώθηκε η φέτα ΠΟΠ. Αντίθετα, η Κομισιόν έχει κάθε λόγο να αναφερθεί σε άλλα προϊόντα.

Γράφει λοιπόν το δελτίο Τύπου της Κομισιόν: «Οι χώρες της Mercosur θα θεσπίσουν επίσης νομικές εγγυήσεις που θα προστατεύουν από τις απομιμήσεις 357 ευρωπαϊκά προϊόντα διατροφής και ποτά υψηλής ποιότητας που αναγνωρίζονται ως γεωγραφικές ενδείξεις, όπως είναι το *Tiroler Spek* (Αυστρία), το *Fromage de Herne* (Βέλγιο), η *Munchener Bier* (Γερμανία), το *Comte* (Γαλλία), το *Prosciutto di Parma* (Ιταλία), η *Polska Wodka* (Πολωνία), το *Queijo S. Jorge* (Πορτογαλία), το *Tokaji* (Ουγγαρία) ή το *Jabugo* (Ισπανία)».

Στο δελτίο Τύπου του Αραχωβίτη, όμως, που δίνει τον «υπέρ πάντων αγώνα» για να εκλεγεί βουλευτής, δελτίο που κατ' εντολή του εξέδωσε το Γραφείο Τύπου του ΥΠΑΑΤ, υπάρχει μια αισχρή παραχάραξη. Γράφει: «Οι χώρες της MERCOSUR θα θεσπίσουν επίσης νομικές εγγυ-

σαν κοινοί πλαστογράφοι, προκειμένου να εξαπατήσει τους κτηνοτρόφους, παρουσιάζοντάς τους... μεγάλες διενθείς επιτυχίες. Προστάτευσε τη φέτα, η οποία δεν εξαγεται στις χώρες της MERCOSUR!

Οι αγρότες όμως δεν παραμυθιάζονται. Γνωρίζουν καλά ότι η ελληνική φέτα ΠΟΠ δεν προστατεύθηκε σε χώρες της Αφρικής, στον Καναδά, στο Βιετνάμ, στη Σιγκαπούρη και στην Ιαπωνία, χώρες με τις οποίες η ΕΕ υπέγραψε εμπορικές συμφωνίες. Μ' αυτές τις συμφωνίες δόθηκε η δυνατότητα στους παραγωγούς αυτών των χωρών να συνεχίσουν να παράγουν λευκό τυρί με αγελαδινό γάλα και να το βαφτίζουν φέτα! Το ίδιο συνέβηκε και με τη συμφωνία ΕΕ- MERCOSUR. Όμως ο Αραχωβίτης το απέκρυψε, εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι αυτή η συμφωνία δε μεταφράστηκε ακόμα στα ελληνικά.

Στον Πίνακα που φτιάξαμε με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ συμπεριλάβαμε και τις εξαγωγές φέτας στον Καναδά, το Βιετνάμ, τη Σιγκαπούρη και την Ιαπωνία, χώρες με τις οποίες -όπως είπαμε- η ΕΕ έχει ήδη υπογράψει εμπορικές συμφωνίες, προκειμένου να υπάρχει πληρέστερη εικόνα και να επιβεβαιωθεί για μια ακόμα φορά ότι η ελληνική φέτα ΠΟΠ ξεπουλήθηκε με τις συμφωνίες που υπέγραψε η Κομισιόν με αυτές τις χώρες και τις επικύρωσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, προκειμένου οι ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ και ιδιαίτερα οι χώρες του γαλλογερμανικού άξονα να διεισδύσουν στις αγορές αυτών των χωρών. Στην ιστοσελίδα μας θα αναρτήσουμε τους Πίνακες της ΕΛΣΤΑΤ για την εξαγωγή φέτας ΠΟΠ σε όλες τις χώρες του κόσμου, για το 2017, το 2018 και το πρώτο τετράμηνο του 2019.

Επιβεβαίωση της κυριαρχίας του γερμανογαλλικού άξονα

Για τους παπαρολόγους των αστικών ΜΜΕ η κατάληξη του παζαριού για τον ορισμό των επικεφαλής των ευρωενωστικών οργάνων ήταν μια ήττα της Μέρκελ, που δεν κατάφερε να επιβάλει τον Βέμπερ για την προεδρία της Κομισιόν. Το ότι επέβαλε μια γερμανίδα του κόμματός της, δε λείει τίποτα! Ναι, αλλά η ίδια έκανε αποχή και την Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν την πρότεινε ο Μακρόν, επιμένουν οι παπαρολόγοι! Ο Μακρόν που ήθελε τον Τίμερμανς (ή την Φερστάγκερ) και είχε καταλήξει σε μια πρώτη συμφωνία με τη Μέρκελ στην Οσάκα, αντί να προτείνει κάποιον από τους δικούς του υποψήφιους, πρότεινε την υπουργό Αμυνας της Γερμανίας... ερήμην της Μέρκελ. Πραγματικά δεν αξίζει τον κόπο ν' ασχοληθεί κανείς με τους παπαρολόγους, που προσπαθούν να περιορίσουν την πολιτική σε προσωπικό παιχνίδι κάποιων ιμπεριαλιστών ηγετών, χωρίς να βλέπουν τη διαμάχη των ιμπεριαλιστικών κέντρων και τις συμμαχίες μοιράσματος που αυτά κλείνουν (διά των ηγετών τους, φυσικά).

Για να τελειώνουμε με την παπαρολογία, να σημειώσουμε μόνο πως η Μέρκελ ήταν αναγκασμένη να κάνει μια υποκριτική αποχή από την ψηφοφορία, γιατί έτσι είχε δεσμευτεί στους σοσιαλδημοκράτες κυβερνητικούς συμμάχους της. Οι οποίοι, παρά την αποχή της Μέρκελ, έχουν ήδη σκαρφαλώσει στα κάγκελα και σκούζουν, πρωτοστατούντος του Ζίγκμαρ Γκάμπριελ. Γιατί σκούζουν; Γιατί ψάχνουν έναν τρόπο να αποχωρήσουν από τη συγκυβέρνηση με το δίδυμο CDU/CSU, μπας και καταφέρουν να σταματήσουν την εκλογική τους κατρακύλα.

Το μοίρασμα των ευρωενωστικών πόστων αντανακλά πρωτίστως την κυριαρχία του γερμανογαλλικού άξονα στην ΕΕ και δευτερευόντως τις ισορροπίες ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές χώρες, από τη μια, και στις αστικές πολιτικές παρατάξεις, από την άλλη.

Η Γερμανία πήρε μετά από πάρα πολλά χρόνια την προεδρία της Κομισιόν, μ' ένα κορυφαίο στέλεχος της Δεξιάς (η φον ντερ Λάιεν έχει περάσει από μπόλικά υπουργεία και προσπάθησε να διεκδικήσει ακόμα και την πρωθυπουργία από τη Μέρκελ). Και η Γαλλία (ξανα)πήρε την προεδρία της ΕΚΤ (πριν από τον Ντράγκι πρόεδρος ήταν ο Γάλλος Τρισέ), μ' ένα στέλεχος που προέρχεται από τη Δεξιά (η Λαγκάρντ έχει χρηματίσει υπουργός σε τρεις δεξιές κυβερνήσεις), όμως είναι ευρύτερης αποδοχής, όπως έδειξε και η θητεία της ως επικεφαλής του ΔΝΤ. Η Μέρκελ, αφού «έκαψε» τον Βέμπερ, απαίτησε από τον Μακρόν να «κάψει» τον Τίμερμανς (που δεν τον ήθελαν και μια σειρά ανατολικοευρωπαϊκές χώρες) και ο Μακρόν δεν είχε κανένα πρόβλημα να «κάψει» τον ολλανδό σοσιαλδημοκράτη Τίμερμαν, προκειμένου να δει μια Γαλλίδα στην ηγεσία της ΕΚΤ. Ήταν μια κίνηση win win για τους δύο πόλους του γερμανογαλλικού άξονα.

Οι Σοσιαλδημοκράτες πήραν το πόστο του «υπουργού Εξωτερικών» της ΕΕ με τον Ισπανό Χοσέ Μπιντό. Με την επιλογή του Μπιντό «βολέυτηκε» και η Ισπανία, ως η μεγαλύτερη χώρα της «δεύτερης ταχύτητας», αλλά και ο Σάντσεθ, το κόμμα του οποίου είναι σήμερα το ισχυρότερο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα της ΕΕ.

Οι Φιλελεύθεροι πήραν το πόστο του προέδρου του Συμβουλίου, καθώς ως διάδοχος του Τουςκ επιλέχτηκε ο βέλγος πρωθυπουργός Σαρλ Μισέλ. Ο Μισέλ είναι εξοικειωμένος με τα παζάρια και τους συμβιβασμούς, καθώς είναι εδώ και χρόνια πρωθυπουργός του Βελγίου, τότε ως εκπρόσωπος συνεργαζόμενων κομμάτων και τότε ως υπηρεσιακός. Παράλληλα, μπορεί να θεωρηθεί και ως εκπρόσωπος των χωρών της BENELUX και υπ' αυτή την έννοια είναι σίγουρα πολιτικά πιο ισχυρός από τον άχρωμο και άσομο Πολωνό Τουςκ.

Όπως βλέπουμε, από τη μοιρασιά έμεινε τελείως έξω η τρίτη ισχυρότερη ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ, η Ιταλία. Ήταν ένα μήνυμα του γερμανογαλλικού άξονα προς την ιταλική αστική τάξη, να φροντίσει να απαλλαγεί από τους διάφορους Σαλβίνι και Ντι Μάιο και να μη στέλνει στις Βρυξέλλες πρωθυπουργούς σαν αυτόν τον ανεκδιήγητο Αντόνιο Κόντε, που το πολιτικό του στάτους δεν ξεπερνά αυτό του βλαχοδήμαρχου της Τοσκάνης.

Μ' έναν ελιγμό της τελευταίας στιγμής, εκλέχτηκε πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου για τα πρώτα δύο μισά χρόνια της θητείας του ένας Ιταλός, ο Νταβίντ Σασόλι. Αυτός, όμως, δεν έχει καμιά σχέση με τα δύο κόμματα που σημερινού κυβερνητικού συνασπισμού της Ιταλίας. Είναι ορκισμένος οπαδός του Μπερλίνγκουερ, στέλεχος του Δημοκρατικού Κόμματος και προτάθηκε από την ομάδα των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών, για να εκλεγεί στο δεύτερο γύρο με 345 επί 667 έγκυρων ψήφων. Έτσι, ο Βέμπερ αναμένεται να γίνει πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου (και πολύ του πάει) στο δεύτερο μισό της θητείας του.

Μ' αυτή τη μοιρασιά, για πρώτη φορά ο γερμανογαλλικός άξονας πήρε τα δύο κρίσιμα ευρωενωστικά πόστα (προεδρία Κομισιόν και προεδρία ΕΚΤ), γεγονός που δεν επιβεβαιώνει απλά την κυριαρχία του, αλλά προοιονίζεται και μια πιο σφιχτή διαχείριση των κοινοτικών υποθέσεων.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση